

NOVA DOBA

POLETNA

Cena za izvod izven Slovenije: Hrvaška in BiH 240 DIN,
Avstrija 42 ATS, Nemčija 5 DEM, Švica 5 SFR, ZDA in
Kanada 5 USD, Švedska 20 SEK, Avstralija 6 AUD, Italija
1.200 LIT

Izhaja vsako sredo. Glavni in odgovorni urednik Janez Sever.
Izdaja PRESE d.o.o. naslov redakcije PRESE NOVA DOBA, Ašker-
čeva 15, 63000 Celje. Nenaročenih rokopisov ne vračamo, na
nepodpisana pisma se ne oziramo.

CENA 100 SIT

SLOVENIJA, SREDA, 9. JUNIJA 1993

ŠT. 20, LETO XXVII

**JEZUS
JE BIL NAIVEN**

*ALKOHOL,
PETARDE IN
BATINE*

**MARLES GREJE
AVSTRIJCE**

OMLADIČ KREPI ERO

**TUDI ZLATARJI
TOŽIJO**

**POLICAJI NAD
POLICAJE**

IPC

**RAČUNALNIKI
NOTESI
POSBLAGAJNE
PLAČILO NA OBROKE !**

061 554-730 063 821-315 int.25 069 31-217

Foto: Lucas

... BEMTI ČASOPIS, KI GA JANŠA NE TOŽI!

ZAKAJ SO SI SLOVENSKI
UČITELJI VZELI
PREDČASNE POČITNICE?

TEROR IZZA KATEDRA

Bolj ko se bliža »uradni« konec šolskega leta, manj je razigranosti in veselja med našimi osnovnošolci in srednješolci. Posebej slednji dokaj apatično pričakujejo zaslužene počitnice. Nič čudnega, saj zaradi muhavosti svojih vzornikov — učiteljev niti ne vedo, kdaj bodo dobili papirje z rezultati minulega dela. Učenci in dijaki se verjetno sprašujejo, ali je res potrebno, da se kopja šolske nezadovoljnosti lomijo ravno na njihovih hrbtih.

Učitelji, ki naj bi bili poleg staršev odraščajočim slika za življenje, so se torej odločili za dosego svojih ciljev materialne narave iti do konca. Pa ne, da so dvignili glas zoper slabo opremljenost šol z učili in učnimi pripomočki, kar zavira moderen vzgojno-izobraževalni proces; njihova zahteva leti, prav tako kot v lanskem letu, izključno na osebne dohodke. V trenutku, ko imajo delavci v gospodarstvu slabše plače kot šolniki, so se slednji poslužili izsiljevanja na rovaš svojih varovancev, od katerih mnogi poslušajo šolsko blebetanje s pajčevino v trebuih.

Vodstvu Sindikata vzgoje, izobraževanja in znanosti (SVIZ) in panožnega SVIZ-a v okrilju Svobodnih sindikatov Slovenije sta od vlade zahtevali izhodiščne plače učiteljev, ki se približujejo, od spodaj seveda, plačam v gospodarstvu po kolektivni pogodbi. Oblast na njihove številke ni pristala, kar sicer ni niti dobro niti slabo, saj bi morala že prej poskrbeti za uresničevanje svojega dogovora s sindikati in gospodarsko zbornico znotraj gospodarstva samega. Skratka, učitelji, ki so s trenutnimi plačami ned-

vomno bližje tistim, ki bi jih morali prejemati po pogodbi, kot delavci v gospodarstvu s svojimi prejemki, so pokazali vladi zobe. Če bo zaradi nezadovoljstva stavkajočih minister Gaber padel, kar pa je po izkušnjah »slovenske demokracije« težko verjetno, ne bo posebne škode.

Je pa dosti neproduktivnosti v šolskih dejanjih, ko so si za stavko izbrali najbolj neprimeren čas — pred počitnicami. V trenutku, ko njih varovanci rabijo optimalne pogoje, da dovedejo svoje ocene v red, ne vedo, kako bodo zaključili šolo, oziroma, kdaj si bodo sploh lahko odpočili.

Mnogo enostavneje bi bilo, če bi se šolniki pripravili k stavki med počitnicami. Pa kaj, ko si ne želijo kratiti »zasluženega« dopusta — raje si vzamejo še dodatnega.

Franc Furland

SMISEL AFER

»Bog ni policaj, ki komaj čaka, da bo koga kaznoval.« je ob svoji 70-letnici in ob 25-letnici škofovskega posvečenja dejal dr. Vjekoslav Grmič, teolog in naslovni škof v Mariboru. Ob tej njegovi misli lahko samo vzdihnemo: »kako lepo bi bilo, ko bi ta maksima kaj veljala tudi v slovenski politiki!«

Pobožna želja pač. V resnici imamo politiko, ki se napačno iz tradicionalne slovenske majhnosti, zaplankanosti in brezmejnega zadržanosti. Za (navidezno) univerzalnostjo kakšnega Šeliga, Spomenke, Hribarja, Rupla in drugih se kot po pravilu vedno plete pragmatična priletnost, katere osnovni cilj je oblastiželjnost za vsako ceno. Nekateri med njimi so to že spoznali. Preprosto so ugotovili, da biti zraven pomeni biti brez lastne intelektualne distance, ostati brez osnovnega orožja slehernega pravega intelektualca. Zato so rekli: »Nasvidenje!« Ali kot poje pesem: »Cigani, ja se rastajem sa vama...«

Razumemo: politika je lahko tudi nujno zlo. Zato utegne imeti dr. Grmič še kako prav, ko pravi, da »nobena

po zobeh. Ne tisti, ki jih raziskujejo, ampak tisti, ki so jih zakrivali.

V Sloveniji so se leta 1989 in 1990 zgodile epohalne spremembe. Vsaj v formi in na videz. Znotraj tega se je v mnogih okoljih in tudi celo v najbolj državotvornih sektorjih nemočno odvijala stara totalitarna vsebina. Slovenska vojska je kmalu po mnogočem spominjala na njeno osovraženo jugoslovansko predhodnico. Začeli so se pojavljati naslovi: Janša go home... Po mnogočem sicer eksibicionist Zmago Jelinčič je zadel žeblico na glavico: »Janši je treba pripeti najvišje državno odlikovanje in ga upokojiti!« Škoda, da tega ni rekel kdo drug.

In potem so prišle nove volitve. Ljudje niso zaupali dr-

posledica teh njegovih misli je ugotovitev, da je »v Demosu ostalo veliko boljševiskih elementov razmišljanja!« Ugotovitve vladne komisije o delovanju VIS mu dajejo povsem prav. Prav v tem je iskati odgovor na vprašanje, zakaj misteriozno izginotje pomembnih dokumentacij, zakaj molk o pridobljeni dokumentaciji mikrofilmov za 17.000 nekdanjih sodelavcev SDV, ki je spet na nekem zasebnem skrivnem depozitu. Zraven tega pa njene določene dele posamezni časopisi publicirajo do pičice natančno. Dovolj prvin za vprašanje: ali se ni nekdo pripravljal, da prevzame oblast za dolgo časa, denimo za vnovičnih 45 let?

Cilj afer postaja tako iz dneva v dan bolj jasen. Tisti, ki so se dali instrumentalizirati in niso dojeli, da opravljajo umazano delo, ki naj bi popravilo izid minulih volitev, zdaj kot užaljene neveste ugotavljajo, da jim polzi iz rok afere HIT in da so se zdaj

ne koristi. In ne nazadnje, po prstih je treba kroniti tudi tiste, ki so v svoji goreči zaslepljenosti šli predaleč in javno lagali in sramotili ljudi. V siceršnji neproduktivnosti afer je le v tem iskati njihov vsestranski smisel. Le v primeru, da bodo te afere jasno zarisale meje, do kod smejo direktorji, do kod policaji in drugi vohljači in do kod novinarji, bomo lahko rekli, da se je splašalo. Kajti tu ne gre za graditev legitimnosti pravne države, temveč za mnogo več, od česar so v mnogočem odvisne perspektive nove slovenske države in njenih državljanov. Gre za graditev vrednostnega sistema, ki oblikuje naravo življenja neke družbe, ki se je nedavno tega z muko organizirala v samostojno državo. Brez vrednostne identitete, ki bo v svetu jasno prepoznavna in ki bo kompatibilna z univerzalnimi civilizacijskimi dosežki, bomo slej ko prej obsojeni na marginalizacijo, ki je ne more popraviti še tako lepo pavje perje, kot te dni

stranka ne more biti v polnem pomenu krščanski. Kljub vsemu pa so na drugi strani vendarle neke meje, neke civilizacijske zavore, ki posameznikom in skupinam same po sebi preprečujejo artikulacijo najnižjih strasti. Parlamentarna država naj bi bila samoregulacijski univerzum, ki naj bi branil njen demokratski in umski organizem. To je tista poglavitna distinkcija, po kateri jo ločimo od njene totalitarne sorodnice.

In hvala Bogu, da je tako. Nič pa ne gre samo od sebe in naenkrat. Zato tudi afere. V tem vidimo njihov smisel. Brez tega smo rakasta tvorba. Korak bližje k pravni državi bomo, če jih bodo vsi poglavitni akterji afer dobili

životvornim pavom. Streznilo jih je našopirjeno pavje perje in črne eksistencialne perspektive. Mnogi s tem, razumljivo, niso bili zadovoljni. Porodila se je ideja o novi 57. številki Nove revije. Le kaj bi v njej zapisali? Kako ustvariti več kot 100.000 delovnih mest? Kako nadomestiti domala 50-odstotni izpad nekdanjega jugoslovanskega trga? Najbrž ne. Ker pa bi morali napisati prav to, je nova 57. številka že zdaj »paše«, mrtva črka na papirju.

Jože Pučnik zdaj retroaktivno ugotavlja, da nova politična elita ni dojela, kaj je oblast. Ni dojela njene fascinantnosti, tega, da kvari značaje, da oživlja osebne karakteristike ljudi, ki se pred tem ne pokažejo. Logična

hočeš nočeš prisiljeni ukvarjati z afero VIS. Da smo si na čistem: svoje morajo dobiti vsi po vrsti; tako tisti v aferi HIT, ki jim bo sodišče dokazalo, da so kršili zakone, kot oni v aferi VIS, ki po Pučnikovo niso dojeli, kaj je oblast in so jo zlorabljali za svoje osebne materialne in politič-

na svoji koži občutijo naši južni sosede. Brez tega se bomo še naprej pacali v lastnem soku in z vso nazornostjo potrjevali žalostno Cankarjevo samorefleksijo o »narodu hlapcev«!

Ivo Kuljaž

MODER ZA RDEČEGA

Ministrstvo za notranje zadeve svetuje državljanom Republike Slovenije, ki si še niso uspeli priskrbeti novega slovenskega potnega lista, da to čimprej storijo; 25. 6. 1993 bodo namreč prenehali veljati stari (rdeči) potni listi, izdani v Republiki Sloveniji.

Tak potni list ima tudi veliko število tujcev, državljanov drugih republik nekdanje SFRJ, ki so po prejšnjih predpisih stalno prebivali v Sloveniji ali so si pri nas uredili status tujca. Po 25. 6. 1993 takšnega potnega lista ne bodo mogli več uporabljati za prehajanje državne meje, še več, neveljavna bodo tudi vsa dovoljenja (za začasno ali stalno prebivanje) in vizumi (delovni, tranzitni, poslovni), odtisnjeni v potne liste.

Zato tem tujcem svetujemo, da storijo vse potrebno in si pravočasno uredijo potni list države, katere državljanji so. Le tako se bodo izognili neprijetnim posledicam, bodisi pri prehajanju državne meje bodisi pri urejanju statusnih zadev.

Ministrstvo za zunanje zadeve bo o tem obvestilo vse države, pri tem pa poudarjamo, da organi za notranje zadeve ne bodo priznavali listin mednarodno nepriznanih držav (Zvezne republike Jugoslavije, krajin, Hrvatske zajednice Herceg Bosne...)

Ministrstvo za notranje zadeve

NOVA DOBA

Glavni in odgovorni urednik: Janez Sever

Uredniki: LucaS (fotografija), Anton Koritnik (svobodne aktivnosti), Zoran Vlajić (dopisništvo Koper)

Izdaja PRESE d.o.o., direktor: Janez Sever, pomočnica direktorja Valerija Glavač — Tiska Družbeno podjetje Delo — Tisk časopisov in revij, p.o. — Nalov uredništva: Celje — knežje mesto, Aškerčeva 15, 63000 Celje, tel. (063) 441-215, 441-606, telefax (063) 25-849. Dopisništvo Koper, Cankarjeva 5, 66000 Koper, telefon (066) 23-868, telefax (66) 51-702. Za naročino glej naslovnico. Žiró račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455. Na podlagi Zakona o prometu davku in mnenja Ministrstva za informiranje z dne 30. 1. 1992 sodi časopis med proizvode informativne narave, za katere se plačuje 5-odstotni prometni davek od prometa proizvodov.

JAVNI TOŽILEC REPUBLIKE SLOVENIJE:

POLICIJA NA POLICIJO?

Ob aferi HIT-VIS se javni tožilec Republike Slovenije Anton Drobnik ni prevečkrat oglašil. Po ocenah nekaterih bi se moral. Ali sta njegova molčečnost oziroma za nekatere neukrepanje posledica pritiskov, ki jih je bil deležen ob imenovanju, ali se je morebiti zavoljo njih »povlekel« vase, je bilo naše prvo vprašanje.

»O tem ne more biti niti govora. Javni tožilec ima pravico sam reagirati in o določenih zadevah od kriminalistov zahtevati poročila. Več od tega, da zahteva od policije poročanje, odkrivanje in podajanje ovadbe, ne more storiti. Če policijski organi njegovih zahtev ne izpolnijo, nima javni tožilec proti njim na razpolago nikakršnih sankcij. Kriminalisti namreč niso podrejeni javnemu tožilcu, kot v nekaterih drugih državah, zato tožilec nima v rokah nikakršnega učinkovitega sredstva.

To se je najlepše videlo v aferi HIT-VIS, ko je ljubljanski javni tožilec zahteval dokumentacijo od parlamentarne komisije, vendar brez uspeha. Teoretično bi tožilec lahko zahteval zaplenbo teh dokumentov, vendar je to zadnje sredstvo, ki ga ne gre kar tako uporabljati.

So pa lahko z ljubljanske-

ga javnega tožilstva šli brat dokumente v parlament, kar so dva dni res počeli. Ko jim niso dovolili napraviti fotokopij, so branje prekinili. Branje javnemu tožilcu nič ne pomeni, čeprav bi si zapomnil vse podatke. V rokah mora imeti materialne podatke – papirje.

Osebnost niste ukrepali?

»Januarja 1992 je predstavnik ministrstva za notranje zadeve na tiskovni konferenci povedal, da je bil velik del arhivov bivše SDV pred volitvami uničen. Takoj sem od ministrstva zahteval, da o tem poroča. Doslej nisem prejel ničesar.

HIT je javnemu tožilstvu stari znanec...

»Okrog lastninjenja v Moravskih Toplicah in ostalih stvari se že od lanskega leta z njim ukvarjajo temeljni javni tožilci Murske Sobote, Kranja, Nove Gorice in Ljubljane. Pri tem delu so samo-

stojni.

Tožilec ne bo sam od sebe zahteval novega odkrivanja, saj je za to zadolžena policija. Potemtakem bi lahko javni tožilec ves službeni čas porabil za branje časopisov in »odkrivanje«. Javni tožilec mora ukrepati takrat, ko omeni, da policija določene zadeve ne pozna.

Parlamentarna komisija vas je ob aferi HIT-VIS postavila na stranski tir...

»Na tožilstvu ne čakamo na izsledke parlamentarne komisije. Od slednje nismo odvisni, preiskavo v HIT-u vodimo samostojno. Kaj je komisija odkrila, ne vem.

Menite, da imate kot državni javni tožilec premalo moči?

»Državni tožilec v Sloveniji ima veliko manjšo moč kot na primer v Italiji in ZDA, kjer ima na razpolago celo svojo policijo in sme zasliševati. Zaenkrat velja še stari, jugoslovanski zakon. V pripravi je nov zakon o kazenskem postopku. Tožilstvo je predlagalo potrebne izboljšave.

Se vam ne zdi, da policija v znatni meri usmerja vaše delo?

»Policija nikakor ne usmerja tožilčevega dela. Nasprotno, organi odkrivanja kaznivih dejanj bi morali delati po tožilčevih navodilih.

Vam mogoče VIS prisluškuje?

»Ne verjamem. Morda so bili moji sedanji prostori nekoč »ozvočeni«. Tik po vojni v Sloveniji je zaupen pogo-

vor v moji pisarni prišel na uho takratnemu vojaškemu poveljstvu v Ljubljani. Ne vem, na kakšen način.

Tekst in slika F. F.

ZMAGO JELINČIČ:

SVINJARIJA JE, DA SEM BIL OBSOJEN!

To je bila prva misel iz ust predsednika Slovenske nacionalne stranke Zmaga Jelinčiča, ko smo ga spomnili, da ga je temeljno sodišče v Ljubljani zaradi incidenta v Trzinu obsodilo na 170.000 tolarjev kazni. In kako je bilo v Trzinu, smo ga povprašali.

»Po zborovanju in kratkem sedenju v gostilni lanskega 27. marca se nas je šesterica,

v kateri sploh nismo bili samo strankini ljudje (kakor je trdila tožilčeva namestnica

Breclova), napotila proti parkiranim avtomobilom. Na prehodu čez most so se pojavili štirje moški in začeli hoditi pred nami. Med tem so glasno govorili v neslovenskem jeziku. 'Ko jebe Sloveniju!' in 'pičkarenja' je bilo še in še. Četverica Neslovencev je zavila proti parkirišču, kjer smo imeli parkirane avtomobile, in obstala.

Ko smo šli mimo njih, sem rekel: 'Fantje, tu se govori slovensko.' Takoj so me obstopili. Eden je zamahnil. Direktnemu udarcu sem se izognil, tako da me je le oplazil. Za krvavo prasko, ki mi je ostala na sencih, so na kranjski policiji rekli, da jo imam od rojstva!

Zakaj niste vrnili udarca?

»Sam proti štirim pijanim Neslovincem? Potegnil sem pištolo in zavpil: 'Fantje, bežite, imam pištolo!' 'Imam i ja,' se je glasil odgovor, pa še: 'Da ti šaljemo municijo?'

Dvakrat sem ustrelil v tla, nakar sta dva od njih oddirjala na policijo, drugi par pa se je pripravljal, da bi me obmetaval s tlakovnimi kockami. Takoj so se na prizorišču znašli policaji s šmajserji.

Ni bila njihova naglica nič sumljiva?

»Seveda. Pozneje smo izvedeli, da je bilo vse skupaj nameščeno. Od kod pa naj bi bilo drugače tiste noči v Trzinu toliko kriminalistov v civilu? Nas šesterico so zadrževali do jutra, Neslovence pa so izpustili po polurnem zaslišanju.

Kdo so bili štirje »Neslovenci«?

»Napadalci so bili Bosanci, ki živijo in delajo v Italiji, v Trzinu pa imajo socialna stanovanja. Da so prišli pričati proti meni, jim je sodišče za potne stroške plačalo 120.000 lir. Denar slovenskega ljudstva. Groteskno, toda resnično je to, da sem jim s tem moral plačati tudi sam – da so prišli in pričali proti meni.

Sodišče je za napadalca določilo vas...

»Namestnica javnega tožilca Breclova, bivša upravnica zapora za ženske, je trdila, da sem jih napadel zaradi političnih prepričanj. Uboge nekdanje jetnice v Višnji gori! V prvi obliki obtožnice je rekla, da so Neslovenci imeli srečo, ker so bili trezni. Ko jim je bila dokazana alkoholiziranost, pa jim je za olajševalno okoliščino štela to, da so bili pijani.

In so vas obsodili.

»Kljub temu, da so vse moje priče trdile isto kot jaz, so me obsodili. Ne vem zakaj! Pomeni to, da se ne sme no-

ben Slovenec braniti? Če se govorilo: »Kaj bodo Sloven-

ci, ko pa imamo svoje ljudi na sodišču!«

Dobil sem sporočilo, da so južnjaki mojo obsodbo praznovali. Bajse se je med njimi

A. S.

NOVA DOBA

išče

AKVIZITERJE

Interesenti naj se oglasijo v uredništvo Nove dobe v Aškerčevi 15 v Celju

PETROL
z vami na poti

POGOVOR Z GVIDOM OMLADIČEM, DIREKTORJEM ERE D. D. IZ VELENJA

POŠTEN ODNOS DO LJUDI

Čeprav moraš v Sloveniji iskati dobre gospodarstvenike z žepno svetilko, jih lahko sredi Velenja najdeš tudi za svetlega dne. Ko se razgovoriš z Gvidom Omladičem, na čigar vizitki piše, da gre za direktorja ERE, trgovine z živilskimi in neživilskimi izdelki, delniške družbe, ugotoviš, da prebivalci deželice na sončni strani Alp konec koncev postavljajo tudi trgovci, kar nas doslej baže ni krasilo.

Delamo tisto, kar znamo

Ero poznamo že lep čas, skoraj tolikšen, ki bi ga lahko označili z imenom vašega podjetja. Kje je slednje ta trenutek?

»Danes je ERA organizirana kot koncern z osnovno dejavnostjo trgovine na veliko in malo, kar predstavlja

organizacija in kadri podjetja.«

Sistem rabi učinkovito vodenje, slednje strategijo...

»Strateški plan, ki nam je služil tudi za reorganizacijo podjetja, smo naredili že pred nekaj leti. V njem je jasno zapisano, kaj želimo delati, na kakšen način in katere cilje želimo doseči. Skratka, v Eri smo se odločili, da bo-

»Prenašamo določene izkušnje iz drugih držav. Z Avstrijci sodelujemo na področju tehničnega blaga, kot je na primer vrtni program, orodja, vijačno blago in inštalacije.«

Kako se v Eri »spoprijemate« s privatizacijo?

»Delamo v smeri, da naši ljudje postanejo solastniki firme v čim večji možni meri. Da vsem omogočimo enake izhodiščne položaje v privatizaciji. Era d. d. je vključno s hčerinskimi podjetji še vedno v celoti družbeno premoženje, ne glede na to, da je formalno razdeljeno na delnice, ki bodo v naslednjih mesecih predmet lastninjenja skladno s sprejeto zakonodajo.

Najvažnejše je, da izvedemo programe prestrukturiranja, ki bodo omogočili večjo realizacijo, saj kupna moč prebivalstva pada.«

Lojalne konkurence se ne bojimo

Zato pa imate strategijo, obrnjeno navzven...

»Edina rešitev je, da se odpremo navzven, saj je Slovenija majhno tržišče. Pot iščemo med drugim tudi kot ekskluzivni zastopniki določene

nih prehrabmenih in tehničnih izdelkov za Slovenijo in Hrvaško. Vse tiste dele, ki nam ne dajejo dovolj, poskušamo očistiti – prodati ali dati v najem.«

Zgodovina nas uči, da Slovenec ni bil razen Petra Klepca nikoli trgovec. Danes pa se gredo vsi trgovci...

»Smo v situaciji, ko bi radi vsi trgovali, ko bi radi vsi vse znali. Ocenjujem, da bo tak-

šen prehodni čas še kakšna tri leta, nakar se bodo stvari postavile na svoje mesto. Mnogi bodo propadli, »preživeli« pa bodo morali kreniti preko meja. Problem je tudi v tem, da se v slovenski trgovini pojavlja nelojalna konkurenca in neenaki pogoji: razni uvozi brez carin, neregistriranje. V Eri se lojalne konkurence ne bojimo.«

Slovenci in Angleži

Pred kratkim ste se vrnili s poslovne poti v Veliki Britaniji...

»Naša hčera Vino je tipičen trgovec, ki prodaja vsa slovenska vina – letno nekaj milijonov litrov. S celovitim nastopom smo poskusili tudi na angleškem trgu. O tem smo začeli razmišljati glede na to, da imamo z Angleži zelo dobre poslovne vezi. Na težko dostopnem angleškem trgu je že prisotno vino Ljutomerski rizling. Velja za dobro prodan artikel, ki ga produkcija v Sloveniji ne dohiteva.

Na specializirani vinski sejmi v Veliki Britaniji smo šli s slovenskimi vini iz kleti Ormož, Gornja Radgona, Goriška Brda, Kras Sežana in ti-

stim, ki jih imamo sami na Kozjanskem.«

Kako so vas sprejeli tradicionalni Angleži?

»Slovenija se ne more primerjati z nekaterimi državami, ki imajo masovno prodajo vin: Italijo, Španijo, Portugalsko in v zadnjem času Bolgarijo. Z našo kvaliteto vin lahko uspemo le v posameznih tržnih segmentih, kar pa je dosti težje. Vinski sejem v Veliki Britaniji me je prijetno presenetil, saj je izredno profesionalen. So pa Angleži po drugi strani tradicionalisti, pri katerih porabiš veliko časa, da prideš zraven.«

Kolikoli stoji za vami država?

»Razmere zahtevajo, da si mora vsakdo pomagati sam. Od države niti ne pričakujemo neke direktne pomoči, kar bi bila iluzija. Želimo pa si pogojev, v katerih bomo lahko normalno delali. Ravno ob obisku v Veliki Britaniji je potrebno spomniti, da nam je v smislu določenih organizacijskih stvari veliko pomagalo naše zunanje ministrstvo.«

F. F.

Foto LucaS

petinšestdeset odstotkov dejavnosti celotnega sistema. Z dopolnilnimi dejavnostmi, organiziranimi kot hčerami Koplas, Vino, DOM, VE-MA in KIVI, smo dosegli decentralizacijo poslovnega odločanja, učinkovitost sistema in odgovornost posameznih središč za rezultate, ki jih dosegajo.

Erin sistem je postavljen tako, da so v delniški družbi skoncentrirane strateške funkcije: finance, trženje, ekonomika, informatika, or-

mo delali predvsem tisto, kar že znamo in v čemer imamo izkušnje.

Ukvarjamo se z živilskim programom, intenzivno razvijamo trgovsko mrežo, podobno tistim v tujini. Enako razmišljamo na neživilskem področju ob tem, da gremo v to zadevo specializirano in po segmentih.«

Privatizacija za vse

Se pravi, da ste v navezi s tujino...

POSLOVNI DNEVI: HIŠNI SEJEM ERA

Od 14. maja do 4. junija so potekali v Velenju že štirinajsti poslovni dnevi, poimenovani Hišni sejem Era. Medtem ko so bili v preteklosti bolj ozko usmerjeni na blagovne skupine bele tehnike in akustike, so letos zajemali ves Erin sistem. Bogata, okusno postavljena razstava je ponujala možnost srečanja s poslovnimi partnerji.

V ospredju sejma je bilo uvajanje programa Kenwood na slovensko tržišče. Gre predvsem za kompleten program predelave hrane. Zanimiv je tudi program kemije, predvsem barv, ki izhaja iz avstrijskega partnerstva z dunajsko korporacijo Reinhold Chemy.

Era ponuja partnerjem program vijačnega blaga Fischer, vstopila pa je tudi v avstrijsko trgovsko verigo 3 E, ki velja za eno najmočnejših povezav na področju železnine, vrtnega programa in orodja. Kot novost je bila predstavljena blagovna znamka bele tehnike Indesit, italijanskega proizvajalca Merlonija.

Na živilskem področju Erinega hišnega sejma je bilo mogoče okusiti sokove Yo in precej močnejšo tekočino – Amaretto, oči pa si je splačalo popasti tudi na razstavnem mestu ERA Koplas d. o. o. iz Velenja, katera predstavlja novi program za vse tiste, ki skrbijo in jim ni vseeno, kakšen videz imajo njihove izlozbe in nasploh notranjost prodajnih prostorov.

**COLOR
Studio
FONDA**

Studio za propagandno fotografijo in film, d.o.o.

Roman Fonda • 63000 Celje; Trg svobode 10; ☎ 063/28-713

UROŠ RUPREHT, DIREKTOR MARLESA:

SMO MALO BOLJŠI REVEŽI OD OSTALIH

Sesutje Marlesa, enega izmed štirih paradnih konj Maribora, je njega dni bila prva mrzla prha širokoustnih veljakov. Presenečenje je bilo tolikšno, da se z resnico o bankrotu niso hoteli in mogli soočiti niti delavci. Toda Marlesov bankrot je bil samo začetek razpada že tako kleajoče industrije v Mariboru.

Zdaj, po tolikih letih, ki so se delavcem Marlesa zaradi skrbi vsaj še podvojila, ugotavljajo, da je bila tedanja tragedija v Marlesu zaposlenih v bistvu »sreča«, ker so jim bile okoliščine za rešitev nekoliko bolj naklonjene, kot je to primer danes, ko je skoraj tri četrtine gospodarstva države pod vodo.

Seveda ne gre omalovaževati tragedije delavcev, v mnogih primerih celotnih družin, ker je bil tudi Marles

ne napovedi o blaginji, ki da nas ob njih čaka. Uroš Rupreht je bil tiste dni zagotovo v Mariboru med delavci najbolj zamrzena oseba, ker je bil edini, ki si je med stavkami in v najbolj kritičnih trenutkih upal med delavce z resnico. In ta, resnica, takrat ni bila niti malo razveseljiva. Zanimalo nas je, če mu nova, slovenska država, danes pomaga, da bi Marles znova s trdimi koraki stopal po tujih trgih.

rani za velike, komfortne in kvalitetne montažne hiše.

Pri pohištvenem programu se trudimo, da dosežemo hišnega. Materiale za sodobno pohištvo glede katerega je zahodni trg zelo zahteven iščemo po celem svetu. Trenutno je modna kanadska jelša, katere cena je z lanskimi petstotih v letošnjem letu poskočila na 1300 mark. Trend je v izdelavi pohištva za mlade, tako sobnega kakor predsobnega. Delamo z zastarelo opremo, kar nas postavlja v nekonkurenčen položaj.

Vsaj redne plače

Lahko podjetju samo tuji na popravil ekonomski položaj?

»V Marlesu smo malo boljše reveži od ostalih v Sloveniji. Ne morem reči niti tega, da izstopamo iz mariborskega povprečja. Res pa je, da v podjetju plače redno izplačujemo in da nismo zadolženi pri bankah.«

Pa mati domovina?

»V sedanjem času prebivalci Slovenije nimajo denarja za montažne hiše in pohištvo. Dali so ga za stanovanja. Odločajo se tudi za klasičen način gradnje, ki zahteva postopna vlaganja. Pri montažnem načinu je hiša takoj končana, potrebno pa jo je takoj tudi plačati. Domači trg je zanemarljiv, saj smo na primer od petdeset izdelanih montažnih hiš v zadnjem mesecu doma prodali dve!«

Je rešitev v Marlesu, kot povsod, dokapitalizacija?

»Najvažnejši cilj nam je posodobiti tehnologijo. Slednja lahko dvigne tudi ekonomsko raven podjetja. Za obnovo zastarele opreme, ki nas dela nekonkurentne, potrebujemo kapitalski vložek, za kar pa nimamo možnosti. Potrebovali bi torej svež kapital države ali banke, samo za posodobitev opreme tovarne pohištva kakšna 2 milijona mark.«

Pomembni so tudi kadri...

»Imeli smo to srečo, da so ob stečaju podjetja dobri kadri ostali. Zaradi spleta okoliščin jih je več v hišnem programu kakor v pohištvenem.«

Kje so ostali »lesarji« v Sloveniji?

»Je nekaj firm lesne stroke, ki dobro stojijo. Gre predvsem za tista podjetja, ki »držijo« notranje tržišče ali imajo dolgoletne izkušnje s tujino. Predvsem z zahodom. Upanja, da nas bo tujina pričakala odprtih rok, so bila zmotna. Mi in vsi, ki se že leta in leta ubadamo z izvozom, vemo, kolikšna je cena in koliko časa v povprečju potrebuješ, da pri tujem kupcu utrdiš zaupanje.«

Največja žaga

Kako je z vašo tovarno v Lovrencu na Pohorju? V tiem burnem času, so jo hoteli kar zapreti, razprodati.

»Tovarna hiš v Lovrencu na Pohorju dobro posluje.

Lani smo vanjo investirali novih 12 milijonov šilingov. To je bil tudi edini način smiselnega zadolževanja – domači krediti bi nas ubili z obrestmi. Da je absurd še večji, tujci nam zaupajo, do kredita prideš mnogo hitreje, obrestna mera pa je za polovico nižja od obrestnih mer naših bank.«

Svojčas ste se v Marlesu ponašali tudi z največjo žago v Evropi?

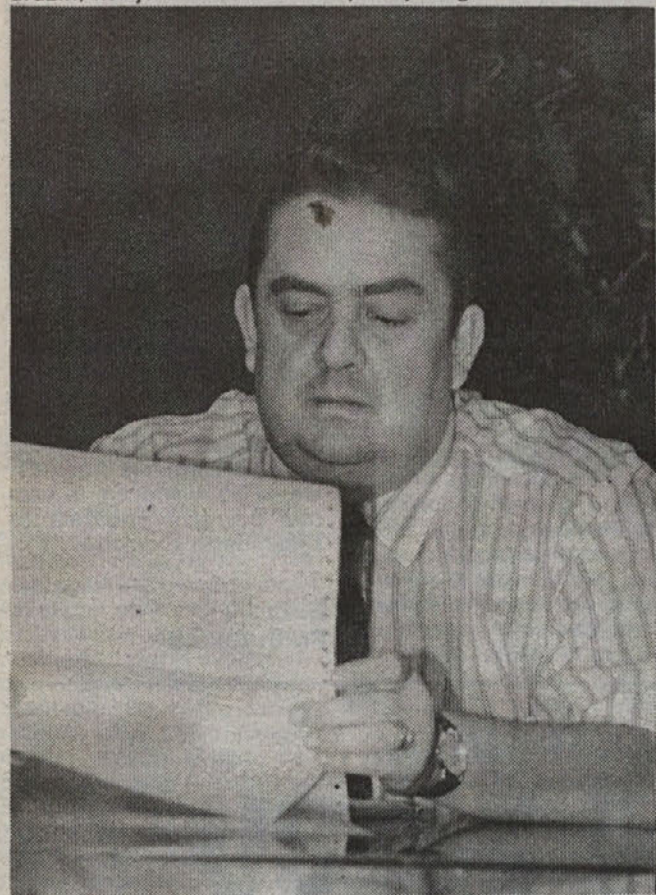
»Lahko se še vedno. Ker nismo našli ustreznega kupca, dela zdaj v zmanjšanem obsegu. Ima sicer izgubo, zato bomo morali del zastarele opreme odpisati.«

Kako vas prizadeva lastninjenje, predvsem vračanje gozdov?

»Ob vsem tem je prišlo do divjega poslovanja z gozdnim bogastvom, kar ima za posledico, da je domači les dražji od uvoženega. Kar tiče samih gozdov, so v katastrofalnem stanju. To, kar se zdaj dogaja na tem področju, je groza. Les je narodno bogastvo, s katerim se ne razmetuje.

A. S.
Foto LucaS

koroški
radio
slovenj gradec
UKV 97,2 IN 88,9 MHz STEREO

»družinska tovarna«, ki je rezala kruh tako ženi kot možu in v nekaj deset primerih že tudi otrokom. Ne gre pa tudi pozabiti tistih dni, ko so vse Marlesove tovarne stale, »delali« pa so le delavci tedanjih zavodov za zaposlovanje, ki so se umestili v upravnih prostorih in prestrašenim delavcem delili – delovne knjižice.

Marles, mariborska tovarna montažnih hiš in pohištva, si je po stečaju spet opomogla, k čemur je nedvomno veliko prispeval njen prvi mož Uroš Rupreht. V sedanjem času se holding šestih firm z okrog devetstotimi zaposlenimi sooča z novimi preizkušnjami.

Za preživetje je bilo potrebno pogledati predvsem onstran slovenskih meja. Da bi bila nesreča še večja, je medtem prišlo še do razpada nekdanje Jugoslavije. Tujina na naše težave pa ni odzvala tako, kot so to nekateri naivni strankarski veljaki pričakovali in obljubljali. Danes je zato lahko pritrčiti gospodu Urošu Ruprehtu, ki je bil izbran za sanatorja podjetja, nad katerim so vsi dvignili roke. Predvsem pa tisti, ki so leta na papirju zarisovali ali popisovali nadvse širokoust-

Država – slaba mati

»Od države nismo ničesar dobili, za kar smo prosili pa je bilo neuslišano. Niti za naših petdeset delavcev – monterjev v Avstriji nismo mogli urediti delovnih viz. Avstrijski kupec je letos kupil 340 naših montažnih hiš, vrednih po 50.000 šilingov. Ker se naša severna soseda ne ravna po merilih EGS in ker ne moremo urediti delovnega statusa našim delavcem, je v nevarnosti posel težak vsaj 175 milijonov šilingov. Avstriji namreč montažo obravnava, kot gradbeno operacijo, ta pa je pri njih z zakonom zaščitena, rezervirana za lastna podjetja.

Če na primer v Nemčijo prodamo svoje montažne hiše, je avtomatsko razumljivo tudi to, da jo moramo zmontirati. V Avstriji pa monterje jemljejo kot »navadne« tuje delavce. Skratka, Nemci poleg hiše kupijo tudi njeno montažo, v Avstriji samo prvo.

Marles torej vstopa v svet z velikimi koraki?

»Kar tiče montažnih hiš, smo tam že kar nekaj časa. V tujino gresta iz naše tovarne dve hiši na dan. Predvsem v Avstrijo, kjer so zainteresi-

ZGORNJESAVINJČANI DOBIJO MEJNI PREHOD

JUTRI PAVLIČEVO SEDLO

Avstrijci so končno pokazali več želje po ureditvi meddržavnega mejnega prehoda na Pavličevem sedlu nad Logarsko dolino. Oblast na avstrijskem Koroškem je našla rešitev za gradnjo nove ceste do prehoda. Kaj pa država Slovenija, ki se je doslej uspešno skrivala za Avstrijci?

Naslov članka, da bi naj bil že jutri urejen meddržavni mejni prehod z ustreznim cestnim pristopom na Pavličev sedlo je seveda utopi-ja. Res pa je, da se je po skoraj petdesetih letih znova začel resni pogovor dveh mejnih dežel o ureditvi mejnega prehoda v Gornjesa-

vinjski dolini, ki nekaj deset kilometrov meji z Avstrijo, vendar so njeni prebivalci morali tudi sedemdeset kilometrov daleč naokoli, če so z vozilom ali traktorjem hoteli na svojo njivo, v gozd ali trgovino na drugi strani državne meje.

Četudi bi Avstrijci in naši

že jutri zdajšnji prehod za maloobmejni promet preveliki, to ne bi imelo velikega haska, ker do Pavličevega sedla ni ustrezne ceste.

Prehod na Pavličevem sedlu bo po odprtju naš najvišje ležeči mejni prehod, saj je njegova nadmorska višina le nekaj deset metrov nižja od starega prehoda na Ljubelju in nekaj deset metrov višja od prehoda na Jezerskem.

Na naši strani je iz Logarske doline zgrajena cesta, ki v glavnem služi za potrebe osamljenih kmetij v Matkovem kotu, Pod Oljševo in Sv. Duhu in preko Bukovnika, najvišje ležeče kmetije na Slovenskem, povezuje Gornjesavinjsko dolino s Črno na Koroškem. Malo nad Črno v Matkovem kotu je nekdanje Gozdno gospodarstvo iz Nazarij zgradilo novo cesto do Pavličevega sedla, kjer so pred leti nato odprli maloobmejni prehod.

Samo odprtje prehoda ne reši nič

Do osamosvojitve Slovenije je je navzlic dokaj liberalni obravnavi prostega gibanja v obmejnem pasu tedanja Jugoslavija vsake toliko prisluhnila potrebam in željam tamkajšnjega prebivalstva. Kakorkoli zveni zdaj že bogokletno, je prav JNA pripomogla, da si se vsaj poleti lahko z vozili iz Logarske prebil v Črno na Koroškem, ker je vojska gradila in urejala del visokogorske ceste, čeprav je po drugi strani tudi res, da so ti isti graničarji nekajkrat vrnili popotnika pod stražo v Logarsko dolino, ker se ni oborožil s prijavo ali dovoljenjem za gibanje v obmejnem pasu.

Po osamosvojitvi Slovenije

in leto ali dve prej pa je tudi ta cesta zaradi gmotnih razmer GLIN-a in GG iz Nazarij plačala davek pomanjkanju denarja, ker je več ni nihče vzdrževal. Zato ima cesta danes obliko in vse lastnosti nekdanjega kolovoza, ki ga brez nevarnosti zmagujejo le lesarji s svojimi tovornjaki za prevoz hlodovine.

Če je že nekdanji GG, mimogrede, v Gornjesavinjski dolini se ima nekaj deset višinskih kmetij zahvaliti predvsem gozdarjem, da imajo cestno povezavo z dolino, če je torej GG širil in vzdrževal cesto v Matkov kot in na Pavličev sedlo, vojska pa naprej proti Sv. Duhu in Bukovniku, država ni nikoli našla denarja, da bi cesto usposobila za potrebe, ki jih veleva odprtje meddržavnega mejnega prehoda.

Tudi Avstrijci, razen redkih izjem in dela prebivalstva ob

meji, niso radi slišali o mejnem prehodu na Pavličevem sedlu. Zanimivo je, da so nekateri lastniki gozdov in zemlje na avstrijski in do druge vojne tudi na naši strani celo onemogočali vsaj tisto malo normalne uporabe maloobmejnega prehoda, ki so jim ga razmere dovoljevale. Znano je, da je eden izmed njih iz protesta navozil na gozdno pot hlodovino in jo pustil tam celo poletje, samo da bi tako onemogočil uporabo ceste.

Kolegi pri Našem tedniku iz Celovca so pred nedavnim objavili razgovore z župani obmejnih krajev na Avstrijskem Koroškem in njihovimi politiki o mejnem prehodu na Pavličevem sedlu. Iz teh pogovorov je razvidno, da so tudi Avstrijci premostili največjo prepreko, našli so namreč in načrtovali za cesto na njihovi strani. Kot je znano, del

ceste s Pavličevega sedla vi-je po lastnini graščaka, ki so mu naše oblasti pri nas zaplenile nekaj deset hektarov površin in zato o cesti na svojem posestvu ni hotel niti slišati, pozneje pa je v zame- no zahteval vrnitev pri nas zaplenjene zemlje in objek- tov ter še nekaj lastnine av- strijskih vaških skupnosti.

Po zadnjih pogovorih predstavnikov naše vlade in države z avstrijskimi oblast- mi kaže, da je tokrat avstrijska stran pred nami. Župani in na deželnem glavarstvu zatrjujejo, da je njihova stran že vse uredila glede financir- ranja in izgradnje nove ce- ste, ki bo Avstrijcem in nam obe pokrajini približala za sedemdeset kilometrov.

E. Z.
Foto: LucaS

PODJETNIŠKI SEJEM MARKETING KLUB

SEJEM O SEJMU

Od zadnjega maja do 3. junija je na Ljubljanskem sejmu potekalo 5. srečanje ponudnikov in porabnikov marketinških in poslovnih storitev, materiala in opreme. Predstavile so se nekatere domače in tuje sejemske hiše, prisotni pa so bili tudi vsi ostali, ki pripomorejo k dobremu in uspeš- nemu sejmskemu nastopu.

Posebej »sejemsko« je bila obarvana sreda, ko je na koledarju veljal zapis 2. junij. O sejmi kot instrumentu marketinga ter o njihovi vlogi in pomenu v Evropi je govoril prof. dr. Reginald Foelky, podpredsednik Mednarodnega združenja sejmov UFI in predsednik delovne komisije za PR in marketing pri UFI. Predavanje je bilo zaključeno z okroglo mizo o slovenski sejmski dejavnosti, čemur je bilo mogoče popiti kozarček ali več ob prijetni glasbi v hali A.

Podjetniški sejem je najbrž ostal zapisan v spominu obiskovalcev kot ena najboljših tovrstnih prireditev. Na razstavnih mestih večine časopisnih slovenskih hiš je bilo mogoče dobiti vse edicije. Ker so bile brezplačne, so najbrž najbolj uživali obiskovalci iz Gorenjske, Savinjske in pa so prišli na svoj račun predvsem pri »štantu« Dela Stik, kjer so točili sto kozarčkov šampanjca. Posebej, če si popil stotega – zadnjega.

Tekst in slika F. F.

PRVA TENIŠKA AKADEMIJA

TENIS V ŽALCU

Pred mesecem dni so v žalskem športnem centru, ki premore danes že devet teniških igrišč, nominirali teniško akademijo. Tako se je žalec povzpел med vodilne centre tenisa v državi. Teniško akademijo vodi v Žalcu profesor Tomaž Volk v sodelovanju z dr. Otom Kugovnikom, Vjeranom Friščičem in drugimi.

Otvoritvenih slovesnosti in odprtja treh novih igrišč se je udeležil tudi predsednik teniške zveze Slovenije, gospod Erhard. Ob tem je treba poudariti, da ima tenis v Žalcu široko podporo, saj je v zadnjih nekaj letih postal izredno popularen.

Teniška šola deluje že tretje leto in je z veččinami teni-

sa obogatila že več kot tisoč članov. V svojem programu združuje vse starosti, od najmlajših cicibanov do tekmovalcev, od strokovnega izobraževanja trenerjev do klub- ske dejavnosti podjetnikov. Na temelju takšne organizi- ranosti bi se naj teniška aka- demija žalec potisnila med organizatorje vrhunskih tur- nirjev v tenisu.

TINA TURNER

PONOVNO NA SCENI

»Počutim se sijajno, pripravljena sem na nove izzive in projekte, vem, da bi lahko živela rock'n'roll brez meja do šestdesetega leta« ugotavlja Tina Turner ob promociji avtobiografskega filma, hkrati pa najavlja novo turnejo.

Triinpetdesetletna pevka, katere erotičnost, izzivalnost in dinamičnost na sceni še niso ugasnile, ostaja zanimiva, mediji nam vedno znova predstavljajo lepšo in mladostnejšo Tino, ni dvoma, tudi to leto bo teklo v njenem znamenju. Še vedno pa ne razume, zakaj toliko komplimentov njenim nogam, čeprav bi bilo zelo neskomno, če bi trdila, da ji ne ugajajo. Zdi pa se, da največ pomanjkljivosti svojih nog najde kar sama, saj je obstajalo obdobje, ko je bila prepričana, da so predolge, potem preveč mišičaste... Kakorkoli že, dobro ji služijo.

Tina Turner je pred dvema letoma najavila konec njenih turnej, češ da ima že pre malo kondicije za utrudljive nastope v živo, sedaj pa napoveduje veliki come back. Izdala je novi album, ki ga bo promovirala na turneji, predstavljala pa bo tudi svoj novi film. Tokrat ne bo zvezdnica v spektakularnem »Mad Maxu«, pač pa se predstavlja kot producentka in scenaristka avtobiografskega filma »What's Love Got To Do With It«, kar je bil tudi naslov enega njenih največjih hitov v karieri. Tako se je pojavila na tradicionalni podelitvi glasbenih nagrad v kneževini

Monako in pred številnimi novinarji in televizijskimi ekipami najavila vrnitev.

Novi album, ki bo nosil enako ime kot film, bo na tržišču 7. avgusta, njegov predhodnik bo single »I Don't Wanna Fight No More«, na ameriško turnejo pa se bo odpravila tri dni kasneje. »Nisem spremenila stališča glede na svojo izjavo, da nimam več dovolj kondicije za nastope v živo, saj je razlog moje vrnitve v dvorane in na stadione en sam – denar. Predolgo sem počivala, porabila zalogo, sedaj pa je napočil trenutek, da prodam svoj novi album in najboljši način promoviranja je turneja,« pojasnjuje Tina, ki v zadnjih dveh mesecih ne lenari, pač pa si nabira fizične moči za napore nastope, veliko teče in telovadi v gimnastični dvorani, kar počne tudi sicer, sedaj pa z večjo intenzivnostjo.

Tinin avtobiografski film so snemali v Los Angelesu, scenarij pa so napisali glede na njeno avtobiografijo »Jaz, Tina«, ki je izšla pred dvema letoma. V njej so zabeleženi začetki in prodor hčerke kmeta iz Tennesseeja in Indijanke jeklenega značaja, peklenka leta poslovnega in

zakonskega življenja z Ikeom, triumfalna vrnitev in začetek bleščeče samostojne kariere. Ko so se pripravljali na snemanje filma, je padla ideja, da bi sama nastopila v glavni vlogi, kar pa je odločno zavrnila z obrazložitvijo, da ne želi ponovno preživljati mučnih trenutkov svojega življenja.

Zadnjih šest let je preživela na relaciji London–Švica–Los Angeles–Köln. Ker je v zadnjem mestu vendarle preživela največ časa, je stanovanje v Londonu prodala in se posvetila mirnemu življenju ob Erwinu Bachu, osemtridesetletnem šefu nemške diskografske hiše EMI. Velika razlika v letih po Tininem mnenju ne zasluži komentarja, najpomembnejše je, tako pravi, da je ponovno našla zaupanje v ljubezen in spoštovanje. Končno je prepričana, da je odkrila ljubezen svojega življenja.

Svojo dobro fizično in psihično kondicijo dolguje tudi budizmu, pravi, da je skrivnost v skladnosti duše in telesa, kjer pa ne zadostujeta samo zdrava prehrana in gibanje: »Budizem mi je pomagal spoznati sebe, znam se spopasti s težavami in poiškati srečo ter zadovoljstvo.

NAGRADA ZA MIR

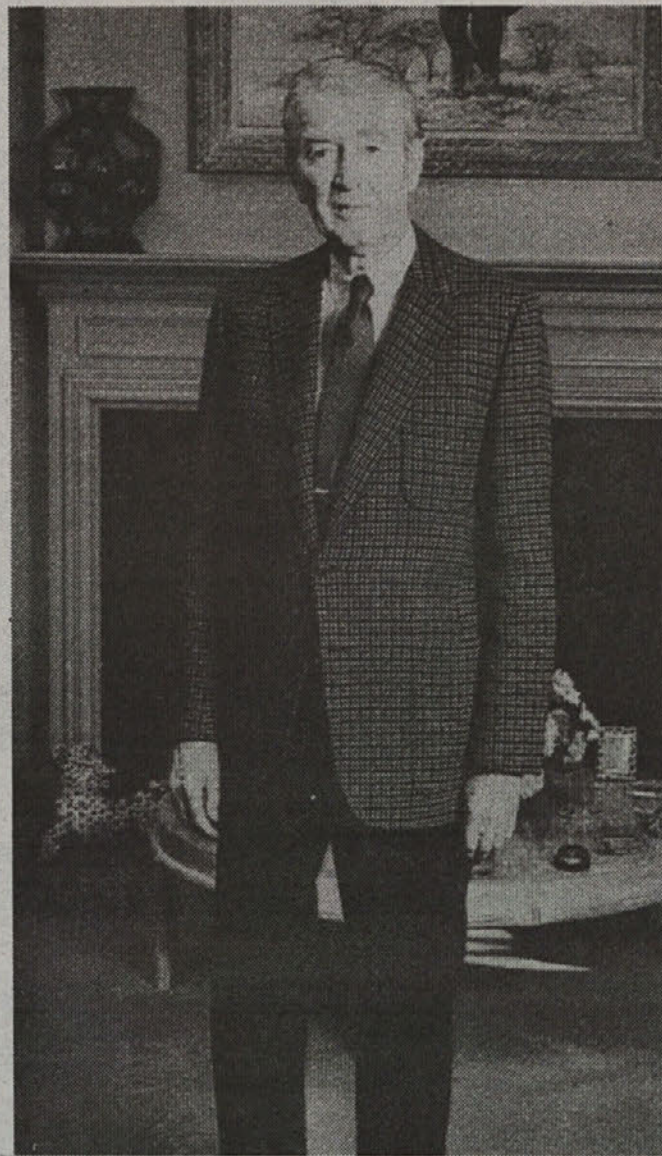

Romunski predsednik Ion Iliescu je podprl iniciativo romunskega sklada »Mednarodne organizacije za mir«, v katerem želijo predlagati, da bi ameriški pevec Michael Jackson kandidiral za Nobelovo nagrado za mir. »Vnesel je izjemne glasbene interpretacije in talent v velikodušno nalogo, kako 'ozdraviti svet', podpira nesrečne otroke in

se trudi, da bi vladal mir med ljudmi, kar postavlja Michaela Jacksona med velike misijonarje miru in harmonije med narodi,« je izjavil predsednik Iliescu. V lanskem letu je imel Jackson v Bukarešti koncert pred več deset tisoč glavo množico oboževalcev in ob tej priložnosti se je srečal z romunskim predsednikom.

85. ROJSTNI DAN

V Hollywoodu veliki zvezdniki le redko slavijo petinosemdeseti rojstni dan, če pa veliki dogodek vendarle napočijo, potem mu vsi povabljeni z veseljem prisostvujejo in takšno je bilo tudi slavlje Jamesa Stewarta, ki je še vedno bister in dobro ohranjen stari gospod. Svetovno slavo so mu prinesli Hitchcockovi filmi, saj je bil eden njegovih najbolj priljubljenih igralcev. Na Stewartovem rojstnem dnevu se je zbrala hollywoodska smetana, njemu posebno ljuba gosta pa sta bila zakonca Reagan.

VEČNO MLADA

Joan Collins je slavila že šestdeseti rojstni dan in še vedno si prizadeva, da bi svojemu obrazu in telesu nadela čim mladostnejši videz, s tem da trdi, da ni bila na nobeni plastični operaciji. »Vsakdo ima takšen obraz in telo, kakršnega si zasluži po določenih letih,« pravi igralka, ki ostaja medijsko zanimiva. Na kanskem festivalu je bila njena tiskovna konferenca ena najbolj obiskanih, fotografi pa so jo ves čas spremljali – predvsem zaradi promocije novega filma »Decadence«, v katerem igra s Stevenom Berkoffom.

STOPITE BLIŽE, SLOVENSKI VOJAKI

DAKTILOSKOPIJA:

AVTOGRAM NA VRHU PRSTA

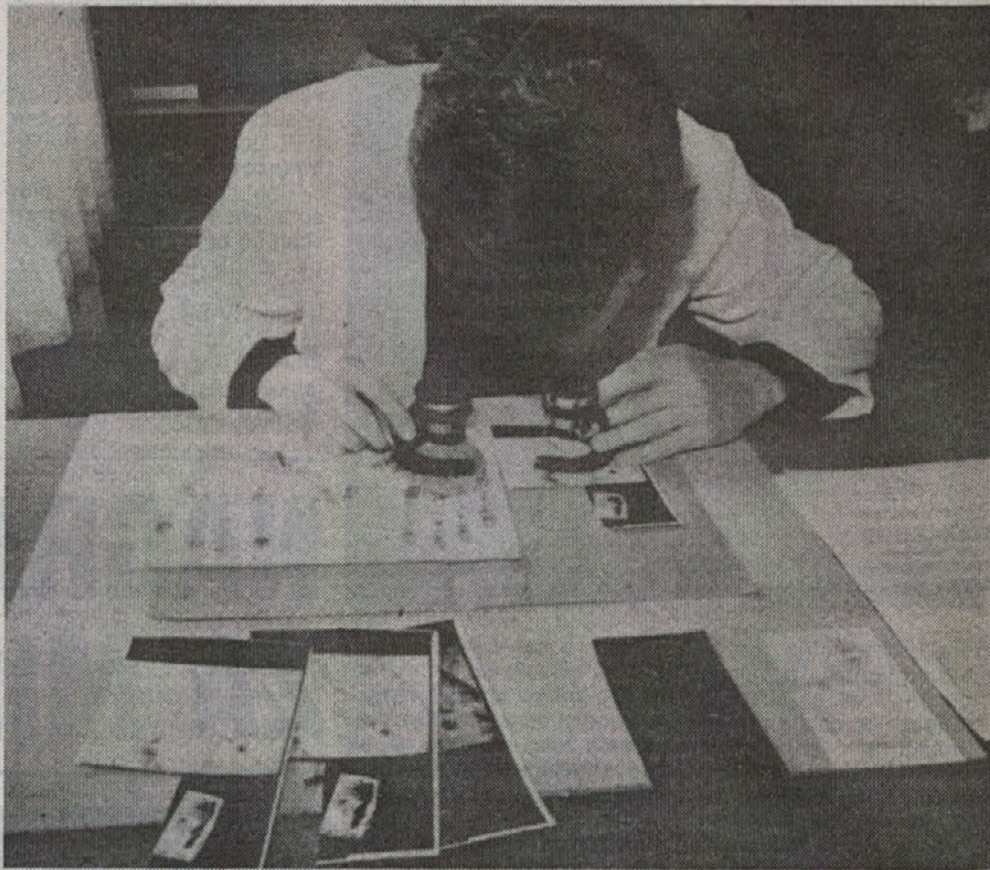
Daktiloskopija je danes najbolj natančna metoda za odkrivanje identitete. Slednja pa se lahko določi tudi s pomočjo odtisov dlani — palmoskopijo in odtisov stopal — podoskopijo. Človeška koža ima na teh mestih razbrazdane vijuge, dermatoglife. Na slednjih se nahajajo kanali žlez, ki izločajo znoj. Slednji je brezbarvna »pečatna« tekočina ali »pečatna« barva, s katero človek ob dotikanju predmetov pušča nevidljivo sled. V pri-

meru kaznivih dejanj je naloga kriminalistov, da jo napravijo vidljivo.

Pri mehanični metodi uporabljajo različne praške, pri kemijski različne tekočine in jedno paro, pri laserski pa so pokazatelji skritih odtisov laserski žarki. Odtisi, po katerih se ljudje ločijo med seboj, so individualni, trajni in nespremenljivi. Kriminalci so poskušali izbrisati svoje odtise tako, da so namakali roke v vročem olju. Brez uspeha,

saj se koža obnavlja. Konec koncev pa je za uspešno identifikacijo dovolj že osmi- na prstnega odtisa.

Vsak prstni odtis ima okoli 150 do 200 minucij, anatomskih značilnosti, ki predstavljajo kombinacijo vijug. Če se vzame v obzir število vijug, število minucij in divergentni kot, se dobijo astronomske številke kombinacij, kar pomeni, da je nemogoče, da bi obstajala dva človeka z enakimi prstnimi odtisi.

Daktiloskopsko odkrivanje odtisa dlani

HOROSKOP

Oven 21. 3. – 20. 4.

 Obetajo se vam spremembe na različnih področjih vašega delovanja. V službi se boste srečali z manjšimi nesoglasji s sodelavci, kar pa bo zanemarljivo, ko boste potolaženi z izboljšanim finančnim položajem. V ljubezni nikar ne hitite. Srečne številke: 3, 7, 8, 10, 24.

Bik 21. 4. – 20. 5.

 Začutili boste svoje nove priložnosti in se trudili, da bi jih znali vnovčiti ali v njih pravilno ravnati. Če vas privlači sprememba v ljubezni, bodite previdni in se ne prenačite. Morda boste odpotovali ali pa odšli na sproščen izlet v stari družbi. Srečne številke: 1, 7, 9, 12, 23.

Dvojčka 21. 5. – 21. 6.

 Vaše čustveno življenje je v razmahu in v odločilnem obdobju, kar slutite in že dalj časa pričakujete, se bo pričelo uresničevati. Na delovnem mestu se boste spopadali z zahtevnimi nalogami, sedaj ste na dobri poti, da razrešite največje težave. Srečne številke: 3, 5, 6, 13, 29.

Rak 22. 6. – 22. 7.

 Sadovi vašega dela bodo postali vidni in očitni, kar vam bo prineslo izjemno zadovoljstvo, na drugi strani pa se boste morali ponovno ukvarjati s pomanjkanjem denarja. Morda boste kam odpotovali, gotovo pa boste precej bolj aktivni kot sicer. Srečne številke: 4, 7, 8, 15, 22.

Lev 23. 7. – 23. 8.

 Pred vami je krajše obdobje neskajenih odnosov in lepo izpeljanih načrtov. Zanimivo bo, dinamično, polno novih srečanj in uresničevanja zamisli. Zadovoljni boste s seboj in s tem, kako živite. Tudi v ljubezni prihaja čas pozitivnih sprememb. Srečne številke: 2, 6, 7, 11, 26.

Devica 24. 8. – 23. 9.

 Najtežje je že za vami, prihaja olajšanje, lahko si oddahnete in zaživite bolj sproščeno.

Manjše krize lahko ublažite s tem, da živite umirjeno in previdno. Vaše delo bo obrodilo sadove, medtem ko bo finančni položaj še zmeraj kritičen in negotov. Srečne številke: 1, 5, 9, 14, 21.

Tehtnica 24. 9. – 23. 10.

 Delo, povezano s tujino, izobraževanje, pa tudi osebna rast in sreča, uspeh in priznanje na področju, na katerem delate, vse se lahko v veliki meri izoblikuje v prihodnjih mesecih. Ukvarjali se boste s seboj in razglabljali o velikih načrtih. Srečne številke: 3, 7, 9, 17, 25.

Škorpion 24. 10. – 22. 11.

 V dobri formi boste, prepolni zamisli, novih načrtov, močnih kombinacij in uresničevanja le teh. Sprostili pa se še zmeraj ne boste, pri tem pa ima prste vmes nejasna ljubezenska situacija. Prepričali se boste, če vas partner zares podpira. Srečne številke: 2, 5, 8, 12, 24.

Strelec 23. 11. – 21. 12.

 V svoje delo vlagate veliko energije, kar se bo obrestovalo šele v prihajajočem obdobju.

Dosegli boste načrtovano in uresnili dokaj tvegane zamisli, ki so bile na precej majavih tleh. V ožjem družinskem krogu lahko pride do manjših nesoglasij. Srečne številke: 4, 7, 8, 14, 26.

Kozorog 22. 12. – 20. 1.

 Ne bo vam lahko, možni so konflikti z nadrejenimi in dodatne obremenitve, ki jim boste glede na napetost, ki vas obdaja v zasebnem življenju, komaj kos. Z določenimi spremembami in drugačnim načinom razmišljanja pa si lahko nabereite novih moči. Srečne številke: 2, 3, 8, 11, 28.

Vodnar 21. 1. – 19. 2.

 V ljubezni se vam obeta zadovoljstvo, s partnerjem bosta doživljala drugačen, osvežujoč odnos, za katerega sta si oba že dalj časa prizadevala. Svoj čas organizirajte tako, da boste prišli do tega, kar si želite. Pojdite ven in se pozabavajte. Srečne številke: 5, 6, 9, 13, 27.

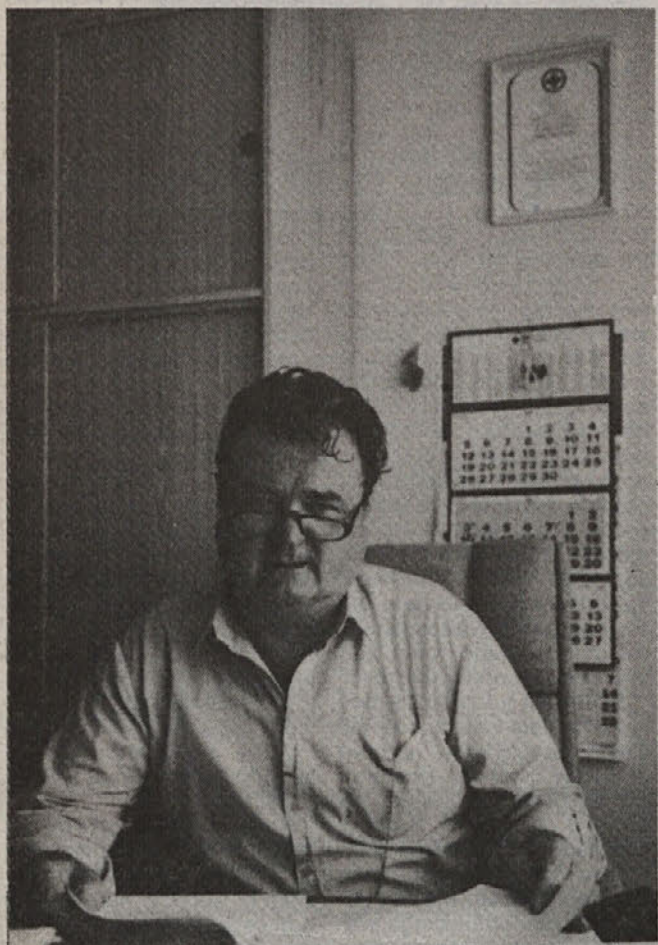
Ribi 20. 2. – 20. 3.

 Pripravite se na zanimive preobrate v vašem zasebnem življenju, morda boste precej preseženi, saj se ne bo razpletlo tako, kot ste pričakovali. Odnosi v družini, kot tudi vaše zdravje, bodo nekaj časa še kritični. Poskrbite zase in se razvedrite. Srečne številke: 3, 7, 8, 15, 20.

PREDSTAVNIKI CELJSKEGA RDEČEGA
KRIŽA V SINGENU

NEMŠKI DOBROTNIKI

Letošnja stota obletnica singenskega Rdečega križa, je bila dovolj dober razlog, da so v Nemčijo povabili predstavnike istovrstne humanitarne organizacije iz Knežjega mesta. Obisk v lepem mestu s kakšnimi 43 tisoč prebivalci v bližini nemško-švicarske meje je poleg koristnih poslovnih vezi poglobil tudi čisto človeške, v današnjem času mogoče najpotrebnejše.

Anton Mastnak, sekretar celjskega rdečega križa

Singen pomaga beguncem iz BiH

»Mesto Singen je v situaciji, ko se v Celju še vedno giblje okrog 2000 beguncem iz BiH, že lani oktobra in letos januarja darovalo materialno pomoč v prehrani, v vrednosti 120 tisoč mark. Samo od Maggijs smo dobili kamion krem juh za 56 tisoč mark. Vsak, ki smo mu dali te juhe, ob vnovičnem prihodu po pomoč sprašuje, če jih še imamo,« pripoveduje Anton Mastnak, sekretar celjskega Rdečega križa.

900 kilometrov od enih ponoči do enih popoldan

Delegacija celjskega Rdečega križa na čelu s sekretarjem Antonom Mastnakom in dr. Milanom Žuntarjem se je na pot odpravila ob 1. uri, četrta, 13. maja, ko pa so se znašli urini kazalci v tem popoldnevu na istem položaju, so bili popotniki že na cilju. Na Rdečem križu v Singenu so doživeli pristrčni sprejem, takšno vzdušje pa je bilo tudi na srečanju z mestnim nadžupanom. Poleg izmenjanih pozdravnih besed, so Celjani nadžupanu, ki je hkrati tudi predsednik Rdečega križa Singen, izročili darilce. Gostje so prejeli lepo sliko, na kateri je ovekovečen hribček vulkanskega izvora z gradom – simbol mesta Singen.

Po tem, lahko bi rekli uradnem delu, so si gostje iz Celja v spremstvu prijaznih domačinov ogledali mesto. Singen jim je mogoče ostal v spominu ravno po obilici zelenja, nizkih zgradbah in

urejenosti, ki meji že na perfekcionizem. Po naporni vožnji se je nočni počitek pri družinah delavcev singenskega Rdečega križa prav prilgel.

Kosilo pri Maggiu

Medtem ko je dr. Milan Žuntar, predstojnik urološkega oddelka celjske bolnišnice, že petkovo dopoldne izkoristil za spremljanje operacij v moderni singenski

kliniki, so si ostali popotniki iz Slovenije ogledali tovarno Maggi, kjer so na pristrčnem sprejemu pri direktorju tovarne slednjemu izročili darilo – izvezeni prt begunk iz BiH, nastanjenih v teharškem zbirnem centru.

Direktor Maggijs je bil živobarnega darila tako vesel, da je ponudil še vnaprejšnjo pomoč. V ogromni Maggijevi jedilnici – enaki vsakršnemu hotelu A kategorije, kjer dobijo njihovi delavci kosilo za dve marki (ostalo regresira tovarna), so bili Celjani okusno pogoščeni.

Ogled Maggijs je ponudil razumevanje, kako lahko uspe tovarna, ki je pred stoletji začela v skromni sobici. Maggi ima danes 1800 delavcev, vse težje delo pa opravi-
špecializirani stroji.

Rdeči križ v Nemčiji je močan

Po petkovem popoldnevu, ki je bil kot nalašč tudi za obisk trgovin, je bila dočakana tudi osrednja slavnostna prireditev na visoki ravni v občinski stavbi. V govoru je nadžupan orisal razvoj Rdečega križa v Singenu, ki seže celo štiri desetletja dlje, kot je zapisana uradna obletnica. Res pa je dokaj težko določiti, kdaj se je nudila pomoč prvim ranjencem na bojiščih, tudi »sovražnikom«.

Rdeči križ v Nemčiji je sploh zelo močna ustanova. Pripada mu tudi reševalna postaja. Rdeči križ v Singenu ima tako dva interventna kompletna avtomobila, ki omogočata prve operacijske posege v samem vozilu, osem, če ne več rešilnih vozil, dve vozili za zdravnike. Na več kot 50 kilometrov oddaljeno nesrečo pa v Nemčiji po pravilu leti helikopter.

Sobotno dopoldne so Celjani izkoristili za ogled klinike v Singenu, popoldne pa so se podali na bližnje švicarsko Bodensko jezero in slap Rena, lep večer pa so preživeli na Pikniku pri družini Wilhelm. Nedelja je tako prišla kar prehitro, kar pa ne pomeni, da je bilo »na brzake« tudi slovo. Nič čudnega, prijatelji se težko razhajajo.

Anci Solan

NOVA DOBA

Obisk dobrotnikov iz Growenbroicha

V knežje mesto je v soboto 29. maja pod vodstvom predstavnika občine Growenbroich gospoda Wernerja Amiana in predsednice Rdečega križa Heidemarie Schreyeck trinajst pripadnikov tamkajšnje humanitarne organizacije v šestih tovornjakih pripeljalo 12,5 ton pomoči. Več kot osem ton hrane in posteljina so namenjeni beguncem in socialno ogroženim, za katere skrbi celjski Rdeči križ.

Ko so v nedeljo odhajali, so s sabo odnesli spomine na mesto ob Savinji in na zaključek 20. mednarodnega pevskega festivala v mestnem parku.

Pred stavbo rdečega križa v Singenu

...in v njeni notranjosti.

Z direktorjem Maggijs

Na stopnišču klinike v Singenu

PISMO MOJIM SODNIKOM

PETNAJSTLETNE TOŽBE BREZ MEJA!

Želel bi, da bi me vsaj eden razumel in da bi to bili vi...? Poglobite se v tožbene zadeve, katere proti meni sproža že petnajst let gospod ČERVIC Stane Bojan, jaz pa nazaj v obrambo. Pridite enkrat zadeti do dna. Tega do sedaj še ni hotel storiti nihče. Ali je Červic Stane Bojan še vedno »Tabu tema«?

Vsebinska tožba ni glavni vzrok za tožbe, ampak je obliž, da se resnica uniči ali vsaj utiša. To se dogaja že ves čas po drugi svetovni vojni. Če pa se tudi sedaj ne bo razčistilo bistvenih sporov in spoštovalo resnice, zaključka ne more biti. Tožbe tega utišati ne morejo, z moralnega vidika pa tudi ne smejo več, posebno tako pritlehne ne. Tu ne gre za noben revanšizem, ampak za moralno ovrednotenje tistih, ki so delali dvoletno in to počnejo v poskušajo s tem nadaljevati še danes.

Bistvo sporov je dejstvo, da se je med drugo svetovno vojno, prav tako pa tudi po vojni v ilegalskih vrstah delalo na ljutomerskem področju, predvsem to velja za malonedeljsko področje, kjer je tudi spočetje lažnih borcev in aktivistov vse preveč nespametno, krivično, neodgovorno in samovoljno in to od druge polovice leta 1943 dalje. Vse preveč je delo ilegalcev baziralo na principu hinvščine, laži in z močjo orožja tistih, ki so ga imeli, do tistih, ki ga niso imeli in ga tudi niso želeli imeti, še manj pa uporabiti. Tu mislim poleg pravega orožja še na politično orožje, — orožje odločanja po vojni...!

Vse se je delalo brez kontrole in prave politične vizije. Tako je že med vojno nastalo nasilje, se nadaljevalo še dolgo po vojni in katerega bi nekateri radi še sedaj. V to jih silijo njihova medvojna dela in privilegije, katere so si pridobili z neresničnim prikazovanjem svojega dela, jih eden drugemu potrjevali in tako je nastala skupina lažnih borcev in aktivistov, s tem pa korupcija SPIZA — države, ker so vse to vnovčili.

Medvojne krivice so po vojni isti, takrat že legalci, ki so bili prej ilegalci, imenovani tudi »skrivači«, še povečali z novimi, zato so hoteli in morali ostati na političnih položajih, biti agresivni, da

so tako ves čas obvladovali resnico z neresnico, kar pomenja nekateri še danes, saj resnica po njihovem nikakor ne sme na svetlo. Med te sodi tudi Červic Stane Bojan. (Dokaz: spomini iz leta 1984 in opis istih po Štefanu Kuharju op. T.F.). Med vojno tako niso imeli, še manj pa bi spoštovali, četudi bi imeli kakršnakoli kulturna pravila delovanja, zato so delovali tako, kot je zapisal novinar Ljutomerčan Peter Potočnik 31.8.1990 v Delu Plus, cit. odstavek 3.

»Skrivači«, to so bili domačini, ki so ropali, posiljevali in morili, pripoveduje Karel Ficko. Po moji materi so prišli 20. januarja, jo dobesedno zaklali in jo na saneh vlekli po Kamenščaku, Branoslavcih do kmeta Slekovca na Grabah, kjer so truplo vrgli v gnojno jamo. Seveda so našo gostilno pred tem izropali. To dejanje na Grabah je na srečo ali ne videl neki študent iz Ljubljane in potem je ljutomerski zdravnik dr. Kaukler pri obdukciji ugotovil, da je bilo materino telo dvaintridesetkrat prebodeno, da so barabe z nožem obkrožile spolovilo kot gnilo jabolko itd. Tako zločina niso mogli pripisati Nemcem.

Na enak način so opravili z žrtvami Babjega ložiča, saj gre za ene in iste ljudi. Zmeraj pravim, vse spoštovanje borcem, ki so se bojevali in umirali za svoje ideale, vendar pri nas tega ni bilo (op. T.F., zakaj tega ni v zgodovini...?).

To dejstvo nekako priznava tudi pisec zgodovine, knjige o Prlekiji med NOB prof. Drago Novak, češ, da v tej pokrajini niso delovale organizirane partizanske enote in ni bilo oboroženih spopadov, kakršni so bili drugje itd.

Iz zapisanega se postavlja vprašanje, kje in kdaj pa se je vse to pričelo. Ugotovljeno je, da se je to pričelo na malonedeljskem področju po prihodu skupine Nemcev Ivana Vojka, v kateri sta bila Červic Stane Bojan in Ivajnšič Slavko, priključil pa se je tudi Pihlar Alojz Savo in konec avgusta 1943 še Hojs Danijel Ljubo. Nemec Ivan Vojko je po prihodu hitro odšel po drugih svojih poteh in se vračal le za kratek čas in tako delovanje skupine ni mogel nadzorovati.

Ta skupina je prišla na malonedeljsko področje koncem junija 1943. Ko se je skupina ustalila in malo spoznala, so se pričeli umori. Prej tega ni bilo! Čeprav je že dalj časa obstajala široka in dobro organizirana mreža NOG in to od časa delovanja Megla Vinka. Kdo je potem delal?! Kot prvi je bil umorjen Pušenjak Ivan, upokojenec na Kamenščaku, drugi je bil na vrsti moj delodajalec, kmet in trgovec Cvetko Stanek iz Koračic. (Ta umor sem preprečil na podlagi povelja z Megla Avgustom »Matom« in Ivajnšič Slavkom Borisom. Nisem pa mogel preprečiti požiga celotne dokaj velike Cvetkove domačije, zgorela je tako zadnja nedelja julija 1943).

Takoj po novem letu 1944 pa so že 20. januarja 1944 pogorele tri domačije pri Mali Nedelji. Tretji je bil ubit Lebar Alojz, mesar, ki je pobegnil iz Mariborskih zaporov, četrti pa Kosi Karl iz Radoslavec. Vsi ti so bili ubiti do 1.11.1943. Napad na invalida Vili Dularja, ki ga je izvršil 3.9.1943 kratkotrajni komisar na malonedeljskem terenu, pa v celoti ni uspel, saj je Dular ostal živ. Ta napad pa je imel za posledico prihod Kozakov na ljutomersko področje. Ta kratkotrajni komisar pa je bil Červic Stane Bojan.

Ta skupina se je potem proti koncu leta 1943 razšla, kar je prišlo do izdaje. Proti koncu vojne pa so bili na malonedeljskem področju še ubiti: Sobočan Ivan, Wagner Slavica z otrokom in ing. Lupša Ferdo. Vse to je imelo za posledico ustrelitev (19) talcev pri Mali Nedelji.

Poudarjam, da poimensko in določno ne valim krivde na nobenega izmed navedenih, ker so priče že pomrle. Poudarjam pa, da bi navedeni morali vedeti, kdo je to počel, če so bili res pravi borci in aktivisti, kakor so se sami zapisali v zgodovino, in že takrat preprečiti taka in podobna dejanja, po vojni pa v zgodovini tudi objaviti, saj so se ves čas po vojni do leta 1990 imenovali za vse odgovorne med tem tudi pri dajanju izjav.

V kolikor vztrajajo, da ne vedo, kdo je to počel, potem pa niso nikakršni borci in tudi ne aktivisti, ampak to, kar je napisal novinar Peter Po-

točnik. Za lažje razumevanje dogodkov in za pomoč razumevanju navajam odstavke iz knjige »PRLEK IJA« stran 238, kjer je zapisano, da je Ela Letonja »Atena« poročala oblastnemu komiteju KPS za Štajersko v dopisu z dne 13.10.1944, kjer med drugim piše: »V našem okrožju bi bila potrebna manjša enota, ki bi nam služila za opravljanje manjših akcij, likvidacij, izsiljevanj in za mobilizacijo, da ne bi bilo treba vsega tega delati našim aktivistom in s tem zapravljati čas in moči, ki jih nujno rabimo za organizacijo. Te potrebe smo izrazili tudi Mohorju (Jakob Molek op. D.N.), če bo lahko to uredil pri Kozjanskem odredu«. Ali ni bilo Pohorje bližje, op. T.F.. Iz tega sledi, da je bila organizacija zelo slaba, zato se sama po sebi postavljajo nova vprašanja in to: 1. kakšne manjše akcije so bile mišljene, 2. koga je potrebno likvidirati, 3. koga izsiljevati (op. T.F.). Okupatorske vojske in policije radi slabosti organizacije niso mogli, ker niso bili sposobni, kdo še potem ostane...? Naši ljudje...? Zopet to, kar je zapisal Peter Potočnik.

V prej navedeni Nemčevi skupini na malonedeljskem terenu v drugi polovici leta 1943 pa sta bila tudi dva, ki sta se sama zapisala v zgodovino, da sta sodelovala pri umoru že leta 1942 in sicer »Izdajalke«, kot sta zapisala, vendar pred tem kurirke P.K. KPS na mariborskem področju, torej, imela sta že nekaj prakse, stran 174. Umorjen pa je bil tudi borec in aktivist Megla Avgust »Mat«, brat narodnega heroja, prav radi sporov, ker se z marsičim ni strinjal, tako bi po vojni bil v napoto in izmišljotinam nevaren.

S tem umorom Megla Avgusta »Mata« pa je bila prizadeta in se nikoli ni sprijaznila Vrbnjak Lizika, ki je bila prijateljica Megla Otilije, matere Megla Vinka, narodnega heroja in mati Megla Avgusta »Mata«. Skupno z materjo Megla Otilijo sta hodili iskati grob, kjer naj bi bil pokopan »Mato«, njen sin. Vse po Pohorju sta ga iskali, saj ji prej imenovani njeni sodelavci niso hoteli povedati, kje je Mato pokopan.

Tako sta Megla Otilija in Vrbnjak Lizika v okolici Freihama na Pohorju našli neko

že zgnilo truplo in še neiztrohnjen pulover, ki je bil podoban Motovemu in v upanju ter misleč, da je našla sina, je izkopala kosti, jih spravila v kovček in odnesla na domače pokopališče. Žal ji njeni »prijatelji« partizani niso povedali, da je nosila tuje, ne svojega sina kosti.

To je bistvo sporov, ki naj ne bi prišli na svetlo in dolgo potem šele vse ostalo. Vse to pa se ne more več utišati samo s tožbami mimo tega, ampak samo z razkritjem in pozneje s spravo in njenim brezpogojnim spoštovanjem in odpravo še možnih krivic.

Javno proti spravi pa se je že opredelil gospod Červic Stane v tisku Pomurski Vestnik 14.1.1993. Zakaj? Odgovor je dobil 31. marca 1993 od Kuhar Štefana, kateri je sledeč: ŽE DOLGEGA POLSTOLETJA VEM, DA JE NAPAD NAJBOLJŠA OBRAMBA IN SREDSTVO ZA LJUDI S SLABO VESTJO. Potem sledi razlaga v odprtem pismu Štefanu Kuharju gospodu Červicu Stanetu Bojanu v NOVI DOBI. Ravno sprava pa je tisto, kar je Červic Stane Bojan v mojem primeru že tudi potepal leta 1990, ko je dokazal, da ne spoštuje dane obljube, čeravno jo je lastno-ročno podpisal in to na sodišču v Gornji Radgoni dne 25.5.1983 sklep K 73/81-35. Tako torej svoje besede niti svojega podpisa ne spoštuje, vse mu je samo farsa, ker ima občutek nedotakljivosti.

Sigurnost v »Tabu osebo« je vzplamtela v njem, ko je bil član republiškega odbora ZZZB NOV Slovenije, predsednik odbora zavarovancev pri SPIZ-u v Murski Soboti, predsednik Obč. Združ. ZZZB NOV v Gornji Radgoni, član komiteta ZKS Gornja Radgona, član medobčinskega sveta ZKS Murska Sobotica, član medobčinskega sveta ZZZB

NOV Murska Sobotica, sodnik porotnik po pomurskih sodiščih in morda še kaj. To je bilo v letu 1977. Takrat so se tudi pričeli vrenje in spori zelo širokih razsežnosti, kar je razvidno iz zapisnika Obč. združ. ZZZB NOV Ljutomer z dne 25.5.1979. To mu je sicer s pomočjo funkcij, pomurskih oblastnih organov in predsednika republiškega združenja ZZZB NOV Slovenije Janeza Vipotnika uspelo zadušiti, ker ga je podpiral tudi Stopar Viktor, predsednik republiške komisije za dajanje mnenj za priznanje dvojne dobe.

Po vojni, za čas življenja Nemec Ivana Vojka in Golob Jožka Milka, predsednik okrožnega sodišča Maribor, pa je bil g. Červic zelo pohleven in miren. Opisano pa je, da je imel z njim probleme Nemec Ivan Vojko že v drugi polovici leta 1943 na malonedeljskem področju, ko ga ni maral več za spremljevalca, zahteval celo njegovo likvidacijo iz razloga, da hodi po svojih poteh, da se na njega ni mogoče zanesti in da postaja celo nevaren za organizacijo (zapisnik z dne 25.5.1979).

S svojimi spomini, pa kdorkoli mu je pomagal in katere je objavil v letu 1984 v 20 nadaljevanjih, pa je prišel v zelo hudo lastno nasprotje, saj piše o eni in isti zadevi dvakrat različno. To mu je zelo na dolgo in dovolj argumentirano zapisano v 15. nadaljevanjih z naslovom »NE GRE LE ZA BABJI LOŽIČ« objavljeno dokazal gospod Štefan Kuhar v NOVI DOBI.

Končno, če sem 17. marca 1993 v 7 DNI zapisal, da zgodba še ni končana po zašlugi g. Červica, najbrž to še tudi sedaj velja.

FRANC TARČA

NOVA DOBA

NE GRE LE ZA BABJI LOŽIČ (16)

BOJAN V BUDIMPEŠTI

1. Zapisal si, da ste (kdo?) marca 1944 poslali v Budimpešto Staneta Simoniča, ki »naj bi iz tovarne Csepel pritegnil čimveč delavcev za sodelovanje v osvobodilnem gibanju«.

kako je mogoče, da drugič zanikaš koristnost takšnega sodelovanja organizirani skupini OF budimpeštanskim Prekmurcem in njihovi povezanosti z NOG v Prekmurju?

2. Zapisal si, da je bilo umestno, da se Simonič za nekaj časa umakne iz Globoke (v Budimpešto!). Pozabil pa si zapisati nekaj pomembnih stvari: Da je Stane Simonič že pred vojno bil vsestranski pomočnik gospoda (in gospe) Mursa, z okupaci-

jo prišel pod madžarsko oblast in potemtako postal madžarski »državljan«. Z očetom ing. Rada, prof. Rudolfom Rakušo, znanim esperantistom in tenografom, rojenim Ormožancem, sta se poznala že pred vojno. Ob nemški okupaciji Maribora je ing. Rada iskal Gestapo, zato ga je oče še pravočasno opozoril, naj ostane v Budimpešti, kjer je bil na praksi v pivovarni. Prof. Rakuša in S. Simonič, ki je lahko pogosto »poslovno« potoval v Budimpešto, sta hitro vzpostavila stike za zamenjavo pošte med očetom in sinom, večkrat pa tudi za njuna osebna srečanja (ilegalna) ob madžarsko-nemški meji. To mi je po vojni osebno večkrat

pripovedoval prof. Rakuša, potrdil pa tudi ing. Rado Rakuša. Rado je poskrbel tudi za Simoniča, če je to sploh bilo potrebno, ker ni bil v ilegali. Vsekakor sta se večkrat srečevala. Tako je ing. Rado februarja 1944, ko naj bi bil tudi na formiranju NOOF za Razkriški teren, prišel tja zaradi srečanja z očetom, ne pa zaradi sestanka!

Kako, da potemtako Stane Simonič ne bi nič vedel za budimpeštansko organiziranost? Kako da tega od Simoniča nisi izvedel TI?

3. Zapisal si, da si bil v Budimpešti »sam v spremstvu arhitekta Novaka, člana odbora OF v M. Soboti. Ugotovil sem, da v Budimpešti ni nobene skupine OF«. Arh.

Novak ni bil ne 1943, ne maja 1944 član OKO OF v M. Soboti iz posebnih razlogov!

In dalje si s tem v zvezi zapisal: »Dogovorili smo se (s kom?), da bi tako skupino OF (!) poskušal ustanoviti Stane Simonič.« Zakaj? Ali zaradi »iti se osvobodilno gibanje po kasarnah, v madžarski vojski, madžarskih službah in univerzi, po bunkerjih in lagodnega preživetja okupacije?«

Glede mojega zanikanja, da je bil s tabo arh. Novak, pojasni javnosti, katerega maja (datum!) si bil v Budimpešti!

4. Zapisal si, da si bil v Budimpešti »ponovno meseca junija in sicer takrat v spremstvu Ludvika Rogana, sekre-

tarja odbora OF v Murski Soboti«.

Odločno zanikam, da bi ti bil kdajkoli v Budimpešti z Ludvikom Roganom, najmanj pa junija meseca 1944, ko si bil pri Brumnu! Preko javnosti sporoči protidokaz!

5. Zapisal si: »Stane Simonič je zaradi poostrenih ukrepov mesto (Budimpešto!) moral zapustiti. Ker tudi v Globoki ni bil varen, se je umaknil v ilegalo na ljutomersko območje in vzdrževal kurirske zveze z Milanom Altom...«

Stane Simonič je bil državljanski Madžar in pod dokaj dobro zaščito ga. Mursove tudi v Globoki dokaj zavarovan. Še bolj pa je bil varen v veliki Budimpešti. Podob-

no kot v istem času dr. Rojnik, kap. Jandi, itd. Bojan, navedi razloge, zaradi katerih Simonič ni bil varen v Globoki?

7. Zapisal si: Očitno zaradi Tvojih ugotovitev ni prišlo do »ustanovitve odbora OF v Budimpešti, stiki pa so bili prekinjeni, dokler jih ni ponovno vzpostavil Dane Šumenjak — Miran v drugi polovici julija po zvezi, ki sem mu jo posredoval«. Trditev v zadnjih petih besedah Tvojega stavka je groba neresnica! Zakaj, boš izvedel prihodnjič!

Štefan Kuhar

ZAKLJUČENA RAZSTAVA ILUSTRATORKE MOJCE CERJAK V CELJSKEM LIKOVNEM SALONU PRAVLJIČNI SVET

V času Mednarodnega mladinskega pevskega festivala so v celjskem Likovnem salonu odprli razstavo ilustratorke Mojce Cerjak, ki so jo sklenili sinoči sicer neobičajnim, a prijaznim zaprtjem.

ANKARANSKA SCENA

Po treh letih v Študentskem taboru Ankaran pod zaščitnim znakom »Ankaranske scene« in treh letih regionalnega povezovanja s Koprom, Izolo in Piranom pod prenovljenim imenom »Obalna scena«, organizacijsko-programski odbor napoveduje 7. sezono multikulturnega projekta sezonskega značaja.

Koncert skupine »Les Batteries« z naslovom »Z bobni nad bombe« bo v četrtek, 10. junija, ob 21. uri v kavarni Loggia na osrednjem staro-

mestnem trgu v Kopru, torej tam, kjer je »Obalna scena« že prejšnjo sezono in s posameznimi poizkusi v prejšnjih letih animirala duhove starega in polpozabljenega mestnega jedra.

Les Batteries sestavljata dva glasbenika mednarodnega ugleda na neodvisni sceni: Francoz Gigou Chenevier (tolkala in bobni) in Američan Rick Brown (bobni in tolkala). Dva tolkalca s srcem in poetiko.

Zorko Škvor

WEST PODELIL 20.000 DEM NAJBOLJ NEVSAKDANJEMU
LIKOVNEMU UMETNIKU

SLIKA ZA POJESTI

Malce nenavaden je bil sredin večer 2. junija, ko se je v ljubljanski Galeriji Eqrna na svečani podelitvi nagrade West-a – 20.000 DEM – najbolj nekonvencionalnemu likovnemu umetniku, zbralo skoraj pol tisočaka gostov s področja likovne umetnosti, kulture in politike. Mogoče zato, ker smo sliko najbrž še bolj nekonvencionalnih slikark, študentk Likovne akademije, kot je nagrajeni duo Veš slikar svoj dolg, po ogledu – pojedli.

Na prireditvi, ki jo je blesteče vodila Miša Molk, smo dočakali, odločitev, kdo izmed petih slikarjev, ki so se prebili v ožji izbor, prejme denarno nagrado, katere polovico v gotovini, ostalo pa v tolaški protivrednosti kot financiranje nagrajenčeve naslednje razstave. Izmed ožje nominirane peterice: Aleksija Kobala, Marka Kovačiča, Marjetice Potrč, Tuga Sušnika in Veš slikar svoj dolg, je bil seveda po odpiranju pisma s »pravim« imenom najbolj vesel predstavnik dua, ki si je za svoj psevdonim izbral parafraziran Prešernov verz.

Tudi ostala četverica ni ostala dolgih nosov, ampak se je skupaj z obiskovalci lotila občudovanja nenavadne slike v velikosti 170x290 centimetrov, ki so jo Maja Lucul, Katarina Toman in Mojca Zlokarnik napravile iz hrane. Zakaj?

»S pogledom slika izginja oziroma se reinkarnira v nove energije. Nudimo vam možnost uživanja v enkratnosti doživljanja slike in poseganja vanjo. Vzemite torej iz nje, kar potrebujete in v vsak poseg vložite čimveč užitka,« so dejale domiselne slikarke.

Malce oklevajoč smo se lotili v zelenilu kumaric ležee nagice iz salame. Nekateri smo vendarle jedli kar slikin okvir – iz kruha.

**Anci Solan
Foto LucaS**

JAVNOST V KRALJEVSKI REZIDENCI

Buckingska palača, glavna rezidenca kraljice Elizabete in sedež kraljevske družine, bo prvič odprta za javnost. Vlada obvešča, da bodo obiskovalci, plačati bodo morali vstopnino, lahko obiskovali palačo poleti

osem tednov in tako doprinesli k delu stroškov obnavljanja Windsorske palače, kraljevske rezidence zahodno od Londona, ki je bila lani poškodovana v požaru. Javnosti bo odločitev po volji, saj je že v precejšnji meri iz-

kazovala nezadovoljstvo z razkošnim življenjem kraljevske družine, katere ugled je bil precej okrnjen z družinskim neuspehom prestolonaslednika Charlesa in njegovega brata princa Andrewa.

RES JE...

— da je Anton Rojec, župan celjski, v svoji pregovorni lotvoritvenil vneim od-pri tudi 20. mednarodni pevski festival. Na

oder pa ga k sreči niso povabili. Nič čudne-ga, saj med pevci ne bi imel kaj početi — peti.

— da bo letošnja suša prizadela predvsem severovzhodno Slovenijo. Nič čudnega, saj je bogati zahod na nasprotni strani.

— da je potovalna vročica huda reč. Po-sebej, če se ti kot Janezu Janši mudi v Ameriko, pri tem pa moraš odgovarjati še na neugodna vprašanja o prekupevanju z orožjem.

— da bodo 25. junija nehali veljati stari jugoslovanski potni listi. Tistim, ki jih še imajo.

— da je slovensko sodstvo neodvisno. Tovrstne ali še več kot takšne so tudi prei-skovalne parlamentarne komisije. Nič čud-nega, saj delajo brez — sodstva.

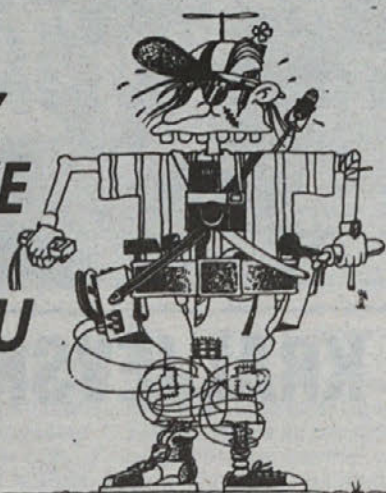
— da slovenska oblast Halozam doslej še ni ničesar dala. Prvo darilo — radioaktivni odpadki, pa bi jim vzeli edino bogastvo — zdravje.

— da je lažje ugrabiti novinarja kakor državnika. To pa ne pomeni, da je tudi bolj pametno.

— da je bil pred kratkim Janez Drnovšek prvič na obisku pri VIS-u. Slednji je tako po dolgem času vrnil obisk.

— da je Državna založba Slovenije d.d. na Ciril Metodovem trgu slovenska, čeprav v njej slovenščina bolj slabo kotira. Navo-dila pišejo zato v tujem jeziku.

BREZ
DLAKE
NA
JEZIKU

MANIPOLSKI RADIO STUDENT UKV stereo 95.9MHz

DRŽAVA, VLADA IN MINISTER NA ZATOŽNI KLOPI

SAMO OKUS PO ZLATU

Vse manj je podjetij, ki se zmorejo breme država. Zdašnja politika potrjuje misel, da vlada želi spraviti čimveč podjetij pod svoj dežnik, čeprav nas zgo-dovina uči, da je država slab gospodar. To je povzetek kritik, ki so jih člani upravnega odbora Združenja managerjev Slovenije v Zlatarni Celje odbrusili v brk ministru Maksu Tajnikarju.

Velika merica simbolike je bila ob zadnjem sestanku upravnega odbora Združenja managerjev Slovenije »Manager«, ki je gostoval pred dnevi v Zlatarni Celje. »Manager«, najmočnejše in najvplivnejše društvo poslovalnih delavcev Slovenije, je s svojim vrhom, upravnim odborom, tokrat gostovalo pri predsednici Ani Berglez Volk, ki je že vrsto let uspešna direktorica Zlatarne Celje. Simbolika je bila namreč v tem, da so najuspešnejši direktorji slovenskih podjetij skupaj z ministrom za gospodarstvo doktor-jem Maksom Tajnikarjem na kraju samem lahko ugo-tavljali, kako niti zlato več niti zlatarjem ne pušča zlatega prahu.

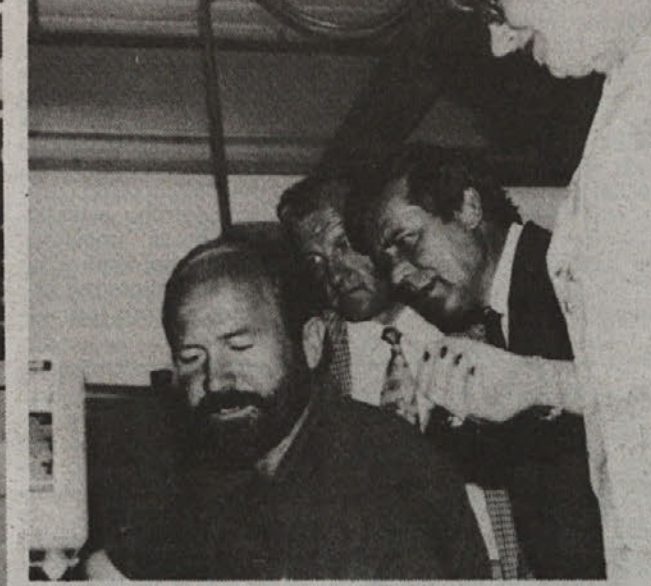
Beseda je tekla samo v eni smeri in to v tej, da tudi letošnji kazalci gospodarjenja niso spodbudni. Državi zamerijo pogoltnost, vladi pa premajhno podporo večji proizvodnji, zagotavljanju konkurenčnosti na zunanji trgi in premajhnemu sodelovanju vseh sno-valcev in izvajalcev ekonomske politike. Poudarili so, da se sedaj že do nedavno dobra podjetja, ki imajo tržno zanimive programe, borijo na robu preživetja in drviljo v izgube.

Direktorji so ministru Tajnikarju pihali na dušo, da naj vlada končno prične uresničevati kratkoročne ukrepe, kot so spodbujanje izvoza z znižanjem ali subvencijo obresti, z zniževanjem prispevkov, ki obremenjujejo stroške dela, omeji sivo ekonomijo in predvsem racionalizira javno in proračunsko porabo. Vzroke za zdašnje težke razmere je po mnenju članov upravnega odbora iskati tudi v tem, da vlada do danes ni poskrbela za pokritja ali nadomestila tistega dela premoženja slovenskega gospodarstva, ki je ostalo na območju nekdanje Jugoslavije, niti ni razčistila z velikimi porabniki električne energije, ki te drage energije že nekaj let ne plačujejo.

Vlada bi morala končno zaščititi domačo industrijo s pravično zakonodajo in pravnim redom pri uvozu ter vračati denar gospodarstvu. Priporočili so in to praksa potrjuje, da imamo doma dobre strokovnjake, ki bi ob večji podpori države lahko več prispevali za reševanje nakopičenih težav, kot to uspevajo drago plačani tujci.

Gospod minister je direktorje pridno poslušal sko-ranj poltretjo uro in se na koncu strinjal v njihovih ocenah in z njihovimi predlogi ter jim pokadil, »da slovenski managerji v povprečju niso slabi« in takoj dodal, »da bodo morali tudi v prihodnje več proble-mov reševati sami.«

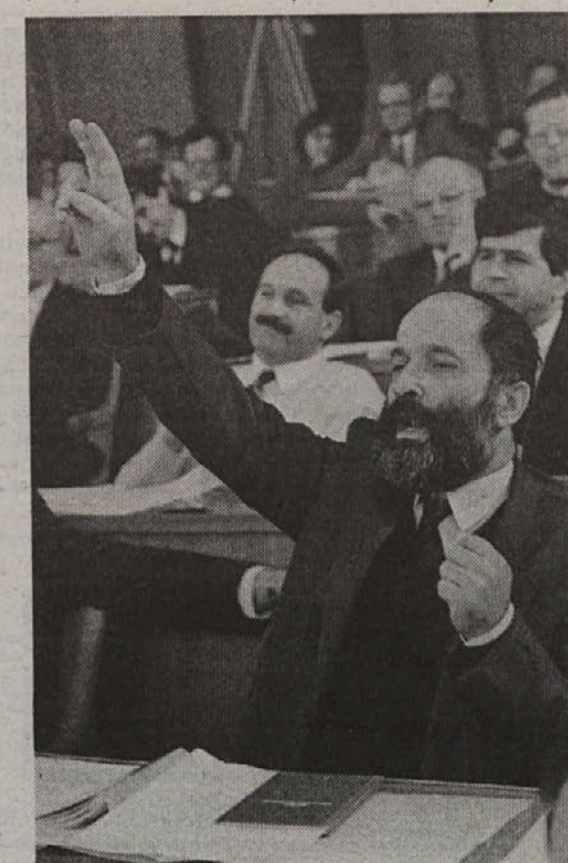
Na LucaSovih posnetkih je moč lepo videti, kako trdo si zaslužijo kruh tudi zlatarji, čeprav delajo ob, med in na zlatu. Prav v teh dneh so v Zlatarni Celje kupci iz Japonske. To smo omenili za to, ker so med zlatarji Japonci po deset ur na dan, vsak izdelek ocenijo, tehtajo, dopolnjujejo, da bi se na koncu odlo-čili zanj in mu šele nato s trdim pogajanjem dogovorili tudi — ceno.

NI RES...

— da je bog policaj, v kar verjame tudi naslovni škof dr. Vekoslav Grmič. Tudi po-lisciji niso bogovi, čeprav so prvi ponavadi v to prepričani.

— da je Vitomiraja Grosa po odhodu iz parlamenta srečala pamet. Nekoč je imel

z njegovo jezikavostjo probleme dr. France Bučar, dandanašnji kranjska stečajna sod-nica.

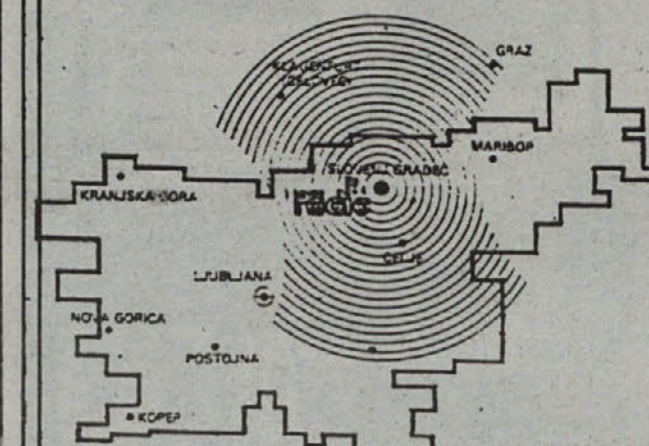
— da so skupščinske glasovalne napra-ve pokvarjene. Takšni so poslanci.

— da proti italijanskim mafijam ukrepa le sodstvo sosednje države. Lotila se jih je tudi naša skupščinska preiskovalna komi-sija.

— da letos ne bo šolskih počitnic. Bodo pa dvojne: daljše za stavekajoče učitelje in krajše za učeče se otroke.

— da je Milan Kučan kdajkoli magistriral. Kljub temu pa ima kar dva doktorata. Čast-na seveda.

— da so Pleše pri Prevaljah najbolj odro-čen kraj na zemlji. To bo veljalo prej za Prevalje same. Nič čudnega, ker lahko vandali napadajo stanovalce brez strahu, saj policija zamuja. Namerno?

koroški
radio
slovenj gradec
UKV 97,2 IN 88,9 MHz STEREO

RAZPARAČU SODILA LASTNA ŽENA

Masovni morilec s konca 19. stoletja, po vsem svetu poznan kot Jack Razparač, je bil v resnici zmeden poslovnež, odvisnež od mamil, ki mu je na koncu sodila njegova lastna žena. V najnovejši knjigi o tem nenavadnem ubijalcu, ki je svojčas strašil po Londonu, se navaja, da je njegovo pravo ime bilo James Maybrick. Trgovec z bombazem iz Liverpoola je končal kot žrtev v znanem viktorijanskem kriminalističnem primeru.

Maybrickova soproga Američanka Florence je bila po tistem, ko je zastupila svojega moža najprej obsojena na smrt, pozneje pa pomiloščena in poslana v zapor. Maybrick, ki je umrl leta 1889, je v grob odnesel tudi grozljivo skrivnost, ki mu je prinesla slavo tajnega manijaka, ki je leto dni pred tem

v revni londonski četrti East End masakriral prostitutke.

Knjiga o Razparaču temelji na Maybrickovem dnevniku na 62 straneh, iz katerega je mogoče izvedeti, da je ta uspešni trgovec redno užival arsen zaradi krepitve potenciale in preventive pred malarijo. Po drugi strani pa izdajatelj »Dnevnika Jacka Razpara-

rača« odklanjajo vsakršno izjavo o identiteti slavnega ubijalca, katerega prave identitete policija ni nikoli ugotovila. Po raznih teorijah naj bi bil slaven morilec, ki je svoje žrtve tako divjaško masakriral, da njegovi zločini še stoletje po tem inspirirajo knjige, pesmi in gledališke predstave, med drugim zdravnik kraljice Viktorije, vojvoda Clarencea, pa tudi oče Winstona Churchilla. Amaterski detektivi so sumili kar 72 oseb. Na spisku so se tako znašli princ Edward, advokat Montague John Druitt, študent medicine Severin Klosowski, obtoženi pa so bili še mnogi zdravniki, mesarji, prostozidarji in pripadniki različnih kultov črne magije.

Pričanja o številu Razparačevih žrtev so različna, nedvomno pa je bilo najdenih šest prostitutk s prerezanim vratom in prerezanim trebuhom. Morilec je poleg trupel puščal tudi policiji izzivalna sporočila s podpisom »Jack«, na temelju česar je bila rojena narodna legenda.

Po najnovejši teoriji je morilec želel, da bi se njegova identiteta odkrila po smrti.

Zaradi tega je pisal dnevnik o svojih slabih delih, ki so ga po izjavah pisca najnovejše knjige našli pod podom nekdanjega Maybrickovega doma v Liverpoolu. Neki citat iz dnevnika glasi: »Ujel bom prvo kurbo, na katero bom naletel in ji pokazal, kaj pomeni pekel. Vse te kuzle bodo plačale za to bolečino. Preden umrem, bo cela Anglija izvedela za ime, s katerim sem se poimenoval.« Na koncu dnevnika je podpis »Jack Razparač.«

Tisti, ki so dnevnik videli, vedo povedati, da je bil Maybrick rojen v Liverpoolu, kot dvajsetletnik je živel v Londonu. Pozneje se je vrnil v rodno mesto in pogosto potoval v Liverpool.

Predstavnica za tisk založbe Smith Gryphon, ki je izdala knjigo »Dnevnik Jacka Razparača«, ne trdi, da v knjigi zares teče beseda o Maybricku, je pa povedala, da je najmanj dvajset strokovnjakov potrdilo avtentičnost najdenega dnevnika. Kakorkoli že, septembra bo širom sveta v knjigarnah najmanj četrtilijona primerkov te knjige.

BELA KUGA JE VSE NEVARNEJŠA HEROIN SEJE SMRT

Kljub ukrepom mednarodne skupnosti v boju proti trgovini z mamili, se situacija še vnaprej poslabšuje, zaplenjena mamila kakor tudi smrtni slučaj zaradi prekoračenih doz so še naprej v porastu.

Takšno stanje navajajo v poročilu neodvisnega združenja raziskovalcev in novinarjev iz šestdesetih držav za leto 1992. Poročilo daje poseben poudarek trem temam: določanju mesta produkcije, opisu področnih spopadov, ki jih mamila ustvarjajo in financirajo ter mehanizmom pranja umazane denarja. Čeprav se v ZDA poraba kokaina zmanjšuje, je v porastu poraba heroina in amfetami-

set odstotkov tistega, namenjenega severnoameriškemu tržišču. Države bivše Sovjetske zveze se krepijo v proizvodnji opija. Rusija, posebej Moskva pa sta postali središče trgovine in porabe trdih drog.

Evropa se je znašla pod vplivom sprememb, do katerih je prišlo v državah srednje Evrope. Rušenje državnih struktur, prehod na tržno gospodarstvo, etnični spopadi, usmerja trgovino z ma-

**Božo Berk
FOTO ATELJE**

63000 Celje, Na Okopih 2c, ☎ 063/25-889

EPILEPSIJA — OGNJEMET V MOŽGANIH

Danes vemo, da padavica — božjast ni sveta bolezen, kakor so mislili v antiki, niti da so bili slavni epileptiki Pitagora, Cezar, Dostojevski, Flaubert in Berlioz duševni bolniki. Po najnovejših raziskavah so zdravniki epileptični napad označili za svojevrstno električno eksplozijo v možganski masi.

Zdrave možganske celice prenašajo sporočila s pomočjo dvajset do trideset električnih impulzov v sekundi. Tekom epileptičnega napada pa se v možganih pojavijo hiperaktivna žarišča s frekvenco 500 do 800 impulzov. Takšna tokovna salva lahko privede celotno sivo

možgansko maso v ritmični kolaps.

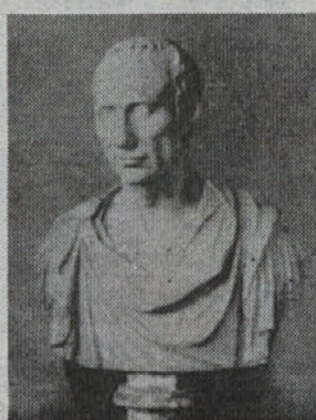
Epileptični napad je več kot simptom, po mišljenju ameriškega nevrologa Thomasa Sutule je motor bolezen. Po eksperimentih na živalih je odkril, da vsak napad povzroči nevarno spremembo strukture možganov. Ko

je Sutula seciral možgane miši, na katerih je več tednov z lahkim tokovnimi impulzi ustvarjal napade, podobne epileptičnim, je odkril velike spremembe — možganske celice so se razbile, izgradili so se novi kontakti.

Ameriški znanstvenik se je najbolj osredotočil na oddajnike možganskih celic — aksoni. Te vozlaste tvorbe, ki v hrbtnjači dosežejo dolžino do desetih centimetrov in se končujejo z razvejanimi končiči, ki segajo do drugih možganskih celic, začnejo možganske celice po epileptičnem napadu pospešeno tvoriti. Tako pride do pojave, ko možganske celice začnejo pošiljati svoje aksoni tudi v tista področja možganov, kjer jih prej ni bilo.

S tvorbo nove mreže aksonov nastajajo tudi nova žarišča, s čimer se znajdejo epileptiki v začaranem krogu. Z vsakim novim napadom se namreč poveča nevarnost novega ognjemeta v možganih. Pri tem nastajajo tudi na zunaj opazne organske spremembe. Težki epileptiki imajo na sencih trdo, sklerotično tkivo, ki je nastalo s pretiranim razvejanjem živčnih celic.

Osemdeset odstotkov epileptikov lahko prepreči nove napade z zdravili. Če slednje prenehajo jemati, se napadi vračajo najmanj v sedemdesetih odstotkih. Sutula vlaga največ upanja v preizkušeno zdravilo proti krčem. Phenobarbital, substanca odkrita že leta 1912, preprečuje nastajanje novih aksonov. S tem zdravi bolezen v korelini.

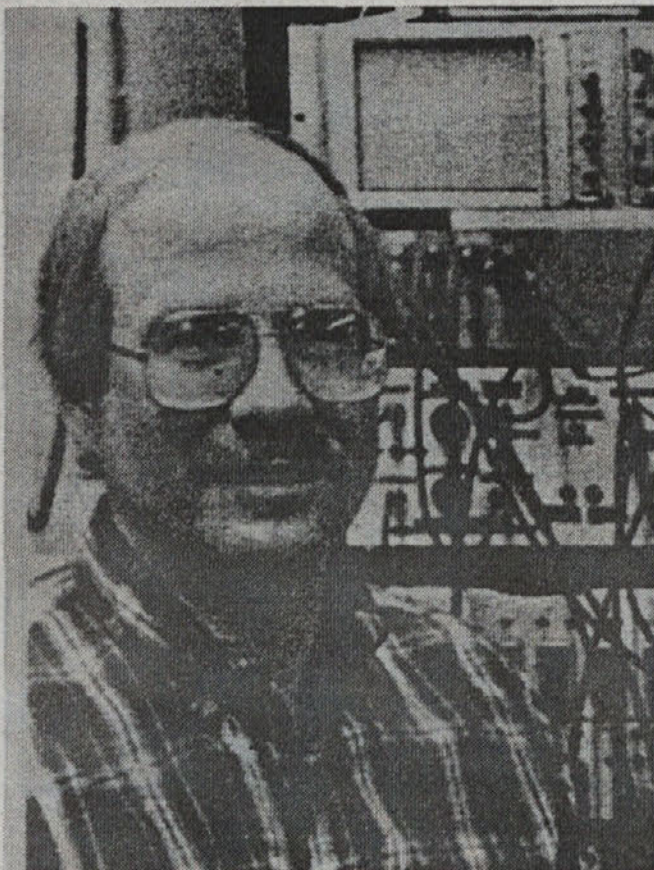
Cezar

Dostojevski

Flaubert

Thomas Sutula: Je zares našel motor bolezen?

Majhen del letnega »ulova« mamil v svetu

na. V proizvodnjo trdih drog so praktično vključene vse države Latinske Amerike, nove kulture divjega maka pa se pojavljajo tudi na kontinentu, ki je tradicionalno zvest kulturi kokainovcu. Južna Amerika z vsakim dnem tone v večjo odvisnost od ekonomije z mamili. Gvatemala, Panama in Kostarika so postale tri glavne države, ki povezujejo Kolumbijo in ZDA.

Zlati polmesec prideluje v Jugozahodni Aziji sedemdeset odstotkov heroina, ki ga porabijo v Evropi, in dvaj-

mili proti bogati zahodni Evropi. Poseben primer predstavlja tradicionalna »balkanska pot« skozi bivšo Jugoslavijo.

Glede mamil Italija še vedno velja za mesto distribucije in vlaganja vse Evrope, Francija za državo potrošnje, tranzita in zavetja, Španija pa za točko spajanja vseh kriminalnih organizacij Mediterana.

V Afriki, ki predstavlja tradicionalno tranzitno ozemlje mamil proti bogatim zahodnim državam, je vse več nedovoljenih nasadov.

ŽENA NAPRODAJ

Tuja žena po naročilu. S tem donosnim poslom se ukvarja že preko sto japonskih ženitnih posredovalnic. Letno sklenejo preko deset tisoč porok med Japonci ter Kitajkami, Korejkami, Filipinkami, Brazilkami... Japonke so namreč postale tako emancipirane, da se namesto za družino odločajo za kariero.

JEZUS KRISTUS SUPERSTAR – JE RESNIČNO OBSTAJAL

KAKO ZGODOVINA DANES RAZMIŠLJA O JEZUSU

Naj povemo že kar na začetku, kar bi moralo priti na vrsto pozneje: v poročilih zgodovinarjev njegovega časa o Jezusu iz Nazareta ni veliko zapisanega. Samo Tacit in Jožef sta o njem zapisala kratko sporočilo, kot o kakšni govorici. Niti v obsežni židovski literaturi niti v uradnih poročilih rimskih okupatorjev pa ni, ki je sistem vrednot na zahodu spremenil do temeljev kot noben drug, ne igra pomembne vloge.

Kljub temu pa današnja nereligiozna zgodovina vse bolj verjame v to, da je Jezus iz Nazareta fizično obstajal. Drugače kot na začetku našega stoletja, ko je za znanost veljalo le tisto, kar je bilo mogoče prebrati v zgodovinskih dokumentih ali razbrati iz izkopanin, pa moderna znanost utemeljuje tudi psihološko in kulturno zgodovinsko ozadje nekega dokazanega, domnevnega ali izostalega dogodka. In pri tem prihaja do presenetljivih spoznanj.

Najprej dejstva. Edini trije detajli, ki jih poznamo iz božične zgodbe in jih lahko preverimo – nenavadno svetla zvezda na nebu nad Betlehemom, ljudsko štetje cesarja Avgusta, vladarstvo vazalnega kralja Heroda – se časovno ne ujemajo z resničnimi zgodovinskimi dogodki; bi pa se ujemali, če bi

matične Supernove, temveč le približevanje Saturna in Jupitra v ozvezdju rib. Oba dogodka pa sta se zgodila že v sedmem stoletju pred Kristusom in ne konec decembra, ampak spomladi.

Novi indici

Če danes zgodovinarji, kljub pomanjklivostim v letopisih, ugovorom, napakam v prepisovanju, neverjetno pretiranim čudežnim zgodbam in domnevnim manipulacijam v poročilih sirskih evangelistov, še vedno s težavo dvomijo v to, da je Jezus resnično obstajal, potem je vzrok v treh pomembnih členih v verigi dokazov.

Prvič so to prehodi v poročilih evangelistov glede njihovega življenja, ki se presenetljivo dobro ujemajo, čeprav so štirje pisateljski in teološki laiki marsikaj pomeša-

zataljili, izžvižgali za majhno židovsko plačilo in se razbežali na vse strani, ko je njihov mojster nosil svoj riž na goro Golgota. Prav tako pa evangelisti ne bi imeli za svoj vzor človeka, ki je resnično obstajal, nikdar jim tudi ne bi prišlo na misel, da bi njihovim junakom pripisovali moza, ki je svojo politično-teološko moč tako začetniško prece-nil kot Jezus, ko je ob slavu, v spomin na pohod iz Egipta izzival bogat establishment židovske duhovne države in si tako naprtil smrt s križanjem. In to veliko prej, kot je lahko svoje življenjsko delo, ki je bilo dotlej sestavljeno le iz nekaj stavkov pridige na gori, kritično ogledal.

Tretjič pa je tu natančnost, s katero se je bistvo poslanstva Jezusa iz Nazareta prilagalo celotnemu duhovno-religioznemu razvoju tistega časa v evropskem in bližnjem vzhodnem prostoru. Če Jezus ne bi obstajal, bi domnevno prišel kakšen drug Orientalec in bi oznanjal enake ali podobne verske vsebine. Tako pa se je mož preprostega porekla, potujoči učenjak, ki se je do zadnjega pojmoval za židovskega deželana (ki ni šel na ceste poganov niti v mesta Samarij) ter sebe razumel zgolj kot očistevalca židovskih verskih vsebin balasta praznih obredov in grešnih zlo-namernih dejanj. (»Vse torej, kar vam rečejo pismouki in hinavci, delajte in se tega držite, ne smete pa delati tistega, kar oni delajo.«) Ta mož je s svojo pridigo na gori postavil piko na i in našel odgovor za vse tisto, kar je ljudi takrat v bistvu delalo negotove in v njihovem iskanju življenjskega smisla od Španije do Indije ter Britanije do Afrike, vznemirjalo.

Ta tretja točka je potemtakem tudi najbolj zanimiv vidik neteološkega raziskovanja Jezusa. Ne le zato, ker so tukaj odkrili poganske korenine končno nastale krščanske sekte stare židovske religije. Kaj se je torej dogajalo takrat v Sveti deželi? Palestina je bila že več tisoč let presečišče dveh klasičnih oblik religij.

Monoteizem. Z Abrahamom priseljeni židovski pastirji malih domačih živali so svojo vero izpeljali iz puščavskih zakonov. Tam je bilo vse podrejeno eni sami veliki moči žgočega sonca. Puščava ni dovolila nobenih napak in prevar. Do nomadov je bila neizprosna. Strogo in brez usmiljenja nasproti svojim sovražnikom so se tako stari izraelski rodovi predstavili njihovem velikemu, vse obdajajočemu bogu. Jahve je bil strahovit gospodar.

Politeizem. Praprebivalci Palestine, Kananiti in Filistri, ki so živeli v zeleni deželi ob obali, so imeli preko morja zveze s tujimi ljudstvi in njihovim načinom življenja. Vse so izpeljali iz mnogovrstne flore in favne ter učinkovitih moči vegetacije. zato so verjeli v več bogov, ki pa niso bili popolni; pogosto so se med seboj pestili, pa vendar so bili drug drugemu v pomoč. Vedli so se manj oblastniško, a bolj strpno kot Jahve, ljudem pa so dopuščali več svobode. Politeizem, ki je bil pod vtisom zelene de-

žele Egipčanov, Feničanov, Grkov in Rimljanov ali monoteizem kot puščavska izkušnja, ki je že pri perzijskem osnivalcu religije Zaratustri našla svoj poraz – to vprašanje je moralo biti odločilno.

Ko je makedonski kralj Aleksander v četrtem stoletju pred Kristusom grško in s tem individualno evropsko življenje prenesel na Orient, je imelo to soočanje dveh različnih vrednostnih sistemov za posledico dvojje: običajen pokol v okviru svete državljanske vojne ali pa za silo mirno spojitve vzajemnega duhovnega vpliva. Končno se je zgodilo in bilo je mogoče, ker se je temeljna postavka, tako pri tistih, ki so verovali v enega boga, kot pri tistih, ki so častili več bogov, medtem spremenila. Židje so v obljubljeni deželi počasi pozabili puščavo. Njihov strog in krvoločan Jahve pa je skozi stoletja postal pohlevnejši.

Z druge strani pa so grški naravoslovci in filozofi spoznali, da je za mnogovrstnimi močmi v naravi enoten veliki zakon inegibni gibalec (po Aristotelu). Po četrtem stoletju pred Kristusom pa so bili bogovi za intelektualce v sredozemskem svetu le še različne pojave oblike nadrejene enotnosti.

Tako je vse okoli Kristusovega rojstva težilo k strpnemu monoteizmu. V vseh religijah so pričakovali velikega odrešenika, pa naj se je pričakovani rešitelj imenoval Mitra, Mesija ali Logos (v krščanstvu sin božji). Ob koncu antike so Evropejci videli

v Jezusu pridigarja o ljubezni, ponižnosti in odpuščanju. Sploh pa bi se lahko prerekali, če je torej resnični mož iz Nazareta tisti, za katerega bi lahko veljalo, da je osnovelec krščanstva. Ali pa bi Jezus moral prepustiti duhovno avtorstvo svoje učenosti Grku Platonu, izumitelju idealizma kot zasnove materializma. Za Platona je resnična le ideja, za človeka pa je pri Platonu resničen vidni svet.

Ali pa Mojzesu, ki si je že daleč pred Jezusom izmislil ljubezen do bližnjega kot rešitev za človekovo skupno življenje in njegov osebni mir. In kot da ne bi bilo možno glavne zasluge pripisati duhovnikom, ki so častili perzijsko Mitro in egipčansko Izoldo. Od njih so namreč krščanski cerkveni očetje po Jezusovi smrti brez dovoljenja prevzeli skoraj vse mite in obrede. Ali pa je bil Jezus, kot menijo mnogi teologi, vznesen popravljevec Pavel, ki je v desetletjih po Jezusovi smrti krščanstvo rešil, ker je Sveto deželo zapustil in neobrezanim poganom oznanjal poslanstvo Nazarenca. Vsi ti imajo svoj delež.

Pohod skozi notranje instance

Z nečim pa je Jezus v njegovem času napravil še poseben vtis. Bil je prvi pridigar zahodno od Hindujcev, ki je ljudi odvrgel od njihovih predstav, da ima bog karkoli opraviti z njihovo državo ali njihovim plemenom ali celo z njihovo družbeno ureditvi-

jo: njegovo kraljestvo ni s tega sveta. Nova vera pa je bila čisto zasebna priložnost med bogom in posameznikom. Odrešena je lahko le duša individuumu, ne pa svet.

Samo na Žide to ni napravilo vtisa, ker so morali verjeti v posebno zvezo med Jahvejem in prepirljivimi izraelskimi plemeni, da bi lahko v svetu premočnih sosedov obvarovali njihovo nacionalno identiteto. Vsekakor pa je z idejo o odrešitvi posameznik v antiki končno našel razlago za tisto nepojasnjeno izkušnjo, ki je zbegala grške Aleksandrove vojske tri stoletja pred Jezusom. Ko so ti možje iz Evrope vkorakali v veliko kulturno deželo Indijo, so ob robu cest sedeli Hindujci in meditirali. Ob razpadu njihove države ter ob pojavu osvajalcev tuje rase se jim ni zdelo vredno truda, da bi vsaj pogledali to, do sedaj največjo senzacijo v zgodovini.

Zdaj, po Jezusu, tudi na Zahodu ni mogel več noben nov Aleksander in noben drug junak računati s tem, da bo vsakdo svoj duhovni svet zapustil samo zaradi tega, ker si je nekdo zopet izmislil kakšno novo državo. V rimskih katakombah je krščanska vera polagoma izpodjedla temelje rimske države. Državni red je propadel, evropski del človeštva pa je v svojih notranjih instancah stopil na pot tisoč let trajajočega srednjega veka. Država, za katero so zdaj živeli, pa ni bila več s tega sveta. Iz ABENDZEITUNG prevedla Nina Mom

MITRA JE BIL JEZUS, IZIDA PA MARIJA

Če bi se Jezus lahko še enkrat rodil, bi bil zagotovo ponosen na to, da njegove učenosti danes ne širijo v židovskih sinagogah, temveč v okviru sposojenega perzijskega in egipčanskega kulta. Potem ko je bil Jezus usmrčen na križu, so prvi cerkveni možje segli nazaj po predlogah tiste religije, ki je bila pred Kristusovim rojstvom že dolgo popularna v vzhodnem Sredozemlju. Jezus je bil Mitra, njegova mati Marija pa nova Izida.

Mitra je bil v poznem obdobju perzijske države čaščen kot sin boga luči Ahure Mazde, bog resnice, čistosti. Verniki so praznovali Mitrin rojstni dan ob zimskem sončnem obratu v decembru. Mitra je posredoval med svojim očetom in verniki ter hrabil ljudi za boj proti Ahrimanu, bogu zla in teme. Po njegovi smrti so morali verniki pred Mitro sodišče. Zlobni so prišli k Ahrimanu v peklo, dobri pa k Ahura Mazdi v nebesa. Kult Mitre so praznovali neporočeni duhovniki, v mestih čaščenja je svetila večna luč, verniki pa so komunicirali z blagoslovljenim kruhom. Vilek ceremonije so označili z zvonenjem. Sedmi dan v tednu je bil posvečen bogu luči in je bil svet.

Mitro so častili predvsem moški. Ženske so se identificirale z egipčansko boginjo Izido, ki je bila skrbna mati in ljubeča tolažnica. Upodabljali so jo pogosto s kravljimi rogovi na glavi in s sončno ploščo med njima. Bila je sestra in žena boga Ozirisa. V zadnjih stoletjih pred Kristusom so jo imenovali Ibožja matil in Inebeška kraljica.

Veliko noč in Jezusovo vstajenje so praznovali na podoben način kot Sirci vstajenje boga Tamuza. Kristusovo nebovzetje ima vzornika v Atisu, ljubčku maloazijske boginje plodnosti in rodovitnosti Kibebe.

bili pripravljeni verjeti, da je Kristusovo rojstvo prestavljeno več kot desetletje nazaj ter se je začelo z Avgustovim ljudskim štetjem v letu sedem po Kristusu z eksplozijo Supernove v ozvezdju Orla v letu 4 po Kristusu pa vse do leta 4 pred Kristusom ali v zadnjem letu življenja Heroda. Če bi božično zgodbo o Luki (ostali evangelisti se z Jezusovim rojstvom komaj ali sploh ne ujemajo) vsaj malce preverili, bi prišli do istočasnosti ljudskega štetja in svetle zvezde za časa Herodovega življenja. To pa potem ne bi bil Avgustov census, temveč census sirskega namestnika Saturna. In modrijani vzhodnih dežel na nebu nad Betlehemom niso mogli videti nobenega velikega kometa ali kakšne dra-

li. Lahko pa da so poznejši prepisovalci in cerkvena cenzura Evangelije zelo prečesali. Kljub temu so v teh poročilih še danes zelo jasno izraženi različni temperamenti Mateja, Marka, Luke in Janeza. Tako njihovemu poslanstvu še vedno pripisujemo večjo mero originalnosti, s tem tudi njihovim poročilom določeno dokumentacijsko vrednost.

Drugič je potrebno omeniti zmotljivce, reakcije in uničujoč poraz v Jezusovi biografiji. Če bi bil ta mož čista izmišljotina, bi ga evangelisti po njegovih lastnostih opisali kot glasno reklamo krščanstva in blestečega supermana, ne pa kot naivneža, ki je pri izbiranju svojih najožjih sodelavcev naletel na strahopetce in izdajalce, ki so ga

KDAJ SE NAJRAJE LJUBIJO SREDNJEVROPEJCI

ČAS ZA EROTIKO

Hoteli, ki oddajajo sobe parom za spolno občevanje, so najbolj zasedeni v opoldanskem času. Vrli partnerji se najraje ljubijo pred polnočjo, drugi so za seks zjutraj. Skoraj nemogoče pa je določiti, kateri čas je zanj najprimernejši. Roxane Langenstein je kljub temu poskušala erotiko časovno omejiti.

Na začetku poteka vse zelo hitro. Znanost nas je razkrinjala. Človek ima na voljo le kratki dve sekundi časa, da se odloči, ali bo z novim poznanstvom pristal v postelji ali ne. In še prej, lahko preštejemo do tri, že prišepetava notranji glas tudi privlačnemu nasprotniku nadvse odločujoči »DA« ali »NE«. Kar se tiče prvih korakov do dejanja, pa bo moški ukrepal nekako tako, da vam bo sledil kot NASIN računalnik.

Po pozitivnem impulzu v moškem, pa naj še tako vneto razpravlja o vojni, o novem kuharju v hotelu ali poletni modi, krožijo njegove misli le še okoli postelje. Pri tem pa je prav vseeno, ob kateri uri podnevi ali ponoči ga boste spoznali. Vsak čas je pripravljen, da sondira žensko nasprotnico kot stezosledec, ki mu je dobro delo hkrati tudi dolžnost. Ali bolj razločno povedano, sicer misli na seks, vendar si ga takoj prvo noč ne želi. Presenetljivih šestdeset odstotkov moških je namreč na vprašanje nemškega inštituta EDIAS odgovorilo, da se bojijo tega, »da že kar prvič ne bodo zmogli«. Panika pred aidsom namreč vsakega tretjega moškega odvrča pred osvajačnim korakom »zdaj ali nikoli«. Krivda za preostalih štirideset odstotkov moških, ki si bodo zanesljivo želeli spolnih odnosov že kar ob prvem srečanju, pa je v žlezah. Že samo nasmeh, ki veliko obeta, ali samo pogled na razpuščene lase, lahko pri obeh spolih povzroči izločanje phenylethylamina.

Ta kemična substanca po besedah ameriškega znanstvenika dr. Michaela L. Liebowitza skrbi zato, da v nas zbudi poželjenje. Že majhna količina telesu lastnega phenylethylamina učinkuje na možganski center za erotiko. Kemično sredstvo pa ne pozna niti morale niti radosti. Ko

proces izločanja enkrat steče, deluje na človeka popolnoma neodvisno od njegove volje. To pa je žalostno spoznanje za človekoljuba Liebowitza, ki je poskušal z izolacijo phenylethylamina v radostne pilule pomagati vsem tistim partnerjem, ki nimajo poželjenja po seksu. Kar pa seveda ne deluje.

Poskusi na podganah so jasno pokazali, da pomlad sicer lahko občutke časovno uravnava, ne more pa jih usmeriti na točno določen cilj. Po tem, ko so podgani vbrizgali večjo količino phenylethylamina, je bila sicer podgana zaljubljena, toda ni vedela, v koga. S tem pa se za skeptike postavlja staro vprašanje o tem, ali je bila prej kokoš ali jajce. Ali obstaja prej ljubezenski predmet, ki povzroči izločanje phenylethylamina (kratko PEA), ali pa se PEA postopoma sprošča v telesnih celicah, kar povzroči, da postanemo pohotni po vsakomer, ki se nam neposredno ponudi?

Kdor je že opazoval moške ob treh zjutraj, ve, kakšno je njihovo poželjenje in pozna odgovor brez spretnostne igre Jo-Jo s formulami. Kajti zagotovo je takrat seksualno doživetje, brez utrujajočih formalnosti, na višku. Pred tem lahko mirno pokadite še cigareto, ki vam bo pomagala pri odločilnem vprašanju: »Greva k tebi ali k meni«. Minister za zdravstvo bo temu zagotovo oporekal. Toda nikotin med drugim sprošča telesu lastne endorphine, ki so podobni morfinu. Posledica tega je, da je človek vesel in sproščen ob svojem partnerju, za kar pa seveda potrebuje čas.

»Za božjo voljo, saj je ura že deset in zjutraj moram zgodaj vstati,« bodo le redki razumeli kot povabilo k igri na vzmetnicah. Običajno negotov človek pa bo ob dodatnih treh kozarčkih rdečega vina potreboval vsaj še nekaj

nespodobnih namigov, preden se bo odločil za skupno vožnjo domov.

Potem pa napoči ura seksa

in resnice. Predvsem ta pa običajno ostane nejasen spomin obeh partnerjev na vse, kar se je pravzaprav do-

gajalo pri premieri. Naslednjič je že vse drugače. Tudi v ljubezenskem življenju mora vladati nek red. Predigra

v lokalih pomeni rigorozno prikrajšanje, saj moramo po osmi uri zjutraj opraviti še marsikaj drugega.

Razlaga torej, da Srednjeevropejci prakticirajo seks še pred globokim spancem okoli trindvajsete ure, ne temelji na znanstveni osnovi. Kajti pred polnočjo so seksualni hormoni prav tako izčrpani, kot je izčrpan človek po napornem dnevu.

Zato pa je odrešilen spavec povsem razumljiv. Preden bo on prišel v posteljo, bo ona že trdno spala. Ali pa obratno. Enoličnost in to, da se vse odvija po načrtu, pa trajno ubija vsako poželjenje. In marsikaj, kar čez dan pri partnerju ali partnerki šteje, lahko v postelji zanesljivo povzroča ovire; razumevanje, obzirnost, prizanesljivost. Ničesar pred spancem ne bo zadostovalo, da bi predramili neugnane strasti. Ne pomaga niti razgaljenost niti svetloba sveče. Kajti raziskovalec seksualnega življenja Volkmar Sigusch pravi, da »si ne zna predstavljati sle brez tabujev in prepovedi, brez strahu in poniževanja«.

Kdo pa si danes še prizadeva, da bi živel po vzoru Golden Girls (obdobje zlatih deklet). V povprečju se namreč pogostost spolnih odnosov po dveh letih skupnega življenja zmanjša za polovico. Zato pa so na boljšem tisti, ki se ljubijo v jutranjih urah. Povečano izločanje hormonov ostrogena, progesterona in testosterona, bo zadovoljilo skupen interes. Če pa vzamemo za primerjavo najbolj prominenten hotel Orient na Dunaju, pa bide srečnežem neka druga ura. Najbolje zasedene so hotelske sobe v času opoldanskega odmora. Kar pa lahko tudi pomeni, da so tisti, ki sem zahajajo, pogosto poročeni in so prej fenomen za sociologijo, kot pa za znanost o ljubezenskem življenju.

Človek se pač ljubi, kadar ima čas za to in ne takrat, ko bi bil čas za to primeren. Stres in pritisk zaradi uspeha pa pojav označujeta s pomembno oznako »erektilna disfunkcija« (motnje v erekciji).

Žalostna podoba, ki jo obremenjuje razkorak med tem, kar hočemo in kar zmoremo. Za moškega torej slabi časi. Zato pa dober nasvet: uživajte dokler se da, ob tem pa še koristna izkušnja v smislu: »pravi« čas za seks ne obstaja. Le premalo ga je.

Po reviji WIENERIN, prevedla Nina Mom

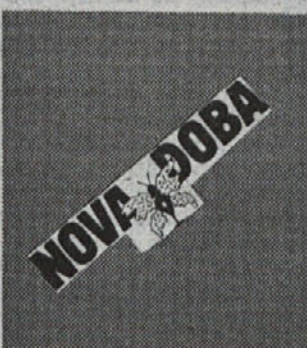
ZOPET SAMA

Julia Roberts je pograbila veliko metlo in odločno napravila red v svojem življenju. Ponovno je sama, vendar ne razočarana. Iz svoje razkošne vile v Los Angelesu se je preselila v stanovanje v New Yorku in je pripravljena, kadar je to potrebno, oditi v L. A. Odšla je predvsem zato, ker ni več mogla prenašati pritiskov nadležnih fotografov, oboževalcev in novinarjev, ki so posegali v njeno zasebnost. Julia bo kmalu pričela snemati dva nova filma: »The Pelican Brief« in »I Love Trouble«, sicer pa pravi: »Moralo bo miniti precej časa, preden si bom zaželela vrnitve v Los Angeles.«

PREMOR ZA OTROKA

Paulina Porizkova, supermodel in zaščitni obraz kozmetičnega koncerna »Ester Lauder«, ter glasbenik Rick Ocasek, nekdanji vodja skupine »Cars«, bosta postala starša. Poročena sta tri leta, živita predvsem na relaciji New York – Los Angeles. Že dalj časa sta si želela otroka, kar pa sta odlagala za kasnejši čas zaradi Paulinine kariere. Sedaj pa je napočil trenutek za daljši premor.

MAG. IVAN BELE, PREDSEDNIK SODNIŠKEGA DRUŠTVA,
O SODSTVU V REPUBLIKI SLOVENIJI

ZGODBA SE PONAVLJA

Ob čudnih političnih peripetijah, ki posegajo v sfero sodstva, se je bilo smiselno pogovoriti z nedavno, na Otočcu, novoizvoljenim predsednikom Slovenskega sodniškega društva, ki je bilo ustanovljeno leta 1971 in danes šteje okrog šeststo članov, tako aktivnih, kakor tudi upokojenih delilcev pravice. Prvega človeka sodniške asociacije, ki aktivno sodeluje pri ustavni opredelitvi sodstva in prenašanju slednjega v življenje, sicer sodnika Vrhovnega sodišča Slovenije, smo najprej povprašali, kaj pomeni biti danes sodnik v Republiki Sloveniji.

»Sodnikovo delo — odločanje o tem, kako naj se zakon uporablja med ljudmi, je dokaj zahtevno delo, ki zahteva veliko strokovnost. Našemu delu je pred kratkim dr. Pučnik očital, da je premalo inventivno. So pa že v preteklosti nekateri zahtevali, naj sodniki sežemo preko meja zakona, vendar se je to štelo za nasprotje s pravno državo.«

Je naša nova država sodstvu dala dovolj prostora za njegovo delo?

»Formalni pogoji za delovanje sodstva so utemeljeni z ustavo. Sodstvo, poleg zakonodajne in izvršne, predstavlja tretjo vejo oblasti, s čimer se njegova neodvisnost potencira. Tako danes sodstvo več ne poroča skupščini in ne dobiva smernic za delo od drugih državnih organov, ki naj bi jih upoštevalo še poleg ustave in zakonov.«

Ker slovenske ustave mnogi očitno ne razumejo prav, hoče politika tudi sodstvo »urediti« po svoji meri. Sodstvo, ki bi bilo vključeno v politiko in bi prejemale navodila »od zunaj«, ne bi bilo neodvisno, oziroma ga sploh ne bi bilo. Današnja zakonodajna oblast se ni osvobodila mišljenja, da je najvišja

oblast v državi. Zato si komisija za volitve in imenovanja lasti pravico opravljanja predhodne selekcije kandidatov za sodnike, ki jih po ustavi izbira in predlaga v izvolitev izključno Sodni svet. Delitve oblasti pa ne razume niti izvršna oblast. Ob pripravi bodočega zakona o sodiščih in sodniški službi smo iz

ministrstva za pravosodje dobili v sodniško društvo materiale na kratek vpogled. V njih med drugim stoji, da bo predsednik sodišč imenoval minister, kar lahko pomeni poseg v neodvisnost.«

Torej slovensko sodstvo vendarle ni neodvisno?

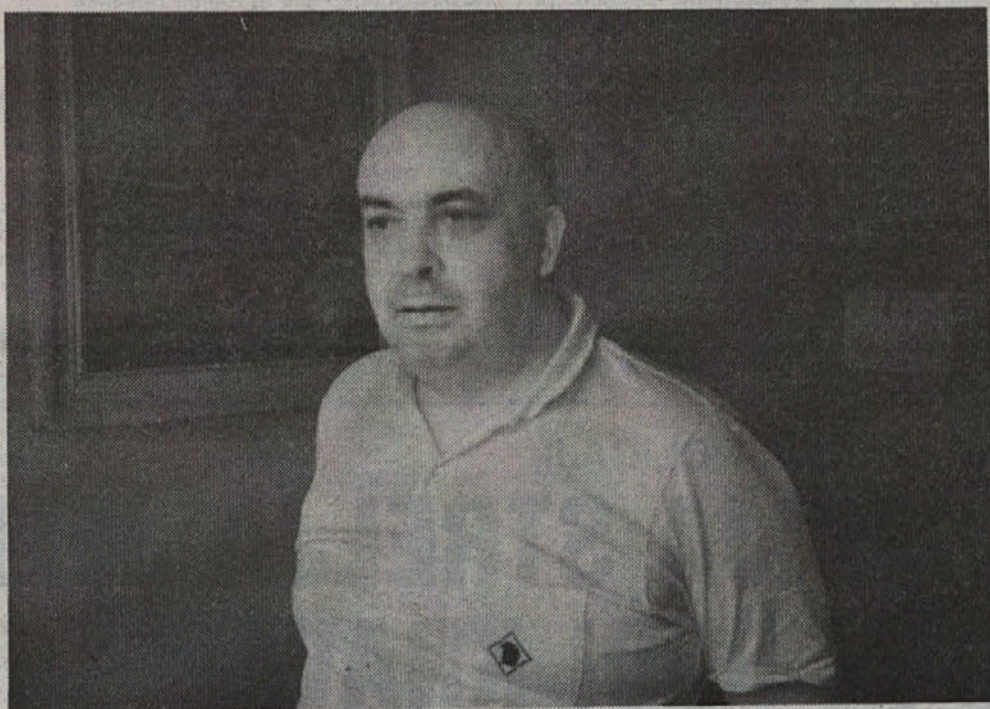
»Tega za sedanje stanje ne bi mogel reči, so pa evidentne stvari, ki na sodstvo vplivajo. Od sodnika se zahteva visoka strokovnost in zavezanost zakonu, po ustavi pa ne sme biti funkcionar v nobeni politični stranki. Tudi gnotne razmere vplivajo na neodvisnost.«

Na lanskem posvetu srednjeevropskih pravnikov je bilo govora o tem, da morajo

Pri nas je ob raznih »zasliševanjih« skupščinskih komisij opazno svojevrstno brezpravje...

»Kadar gre za zadevo javnega pomena, ima parlamentarna komisija formalno podlago za delo v 93. členu ustave. Državni zbor pa ne more »soditi« o nečem, kar je »dano« drugima dvema vejama oblasti.«

Odločati o tem, ali je neka stvar kriminal ali ne, ni stvar preiskovalne komisije, temveč sodišča. Komisija v takšnem primeru dela tožilstvu in organom odkrivanja medvedjo uslugo, niso pa tudi enako kot pred sodišči zagotovljene temeljne človekove pravice.«

biti sodišča nestranska. Sodnik je sicer lahko član politične stranke, kar pa se pri njegovem delu ne sme odraziti. Večkrat sem se čudil kolegom iz zahodnih tradicionalnih demokracij, ko so govorili, da se tudi oni morajo vsakodnevno boriti za neodvisnost, danes pa jih popolnoma razumem.«

Se pa strinjate z ugotovitvijo, da so slovenska sodišča počasna?

»Sodišča delajo v nenormalnih razmerah, ker so preobremenjena s količino zadev, ki je ne morejo prebiti. Zaradi splošnega gospodarskega stanja danes vsak neplačani dolg pomeni pravdo, vsaka odpustitev delavcev, da o drugih njihovih prikrasnjah ne govorimo, pa je delovni spor.«

Z osamosvojitvijo je Republika Slovenija prevzela nekatere pristojnosti, ki jih prej ni imela (carine, devize itd.), pri čemer mora sodstvo v povečanem obsegu presojeti zakonitost upravnih odločb.

Pri nas traja postopek pred sodiščem za večino nezapletenih zadev povprečno pol do enega leta. Pričakovati od nacionalnega sodišča, da bi vse zadeve takoj razsodilo, je pretirano. V Italiji sodniški mlini meljejo počasneje kot pri nas, na sodišču za človekove pravice v Strasbourg-hu traja postopek šest let!

Kje se je v aferi HIT-VIS »izgubilo« javno tožilstvo?

»Javno tožilstvo zaenkrat deluje po enakih predpisih kot nekoč. Željeno bi bilo, da je tudi javno tožilstvo nepolitizirano. Ob imenovanju republiškega javnega tožilca pa se je pojavila svojevrstna politizacija, ki lahko predstavlja oviro pri njegovem delu. Zdi se, da je bilo tudi prekinjeno nujno sodelovanje med organi vplivanja in tožilstvom. Tožilstvo se je tudi postavilo v pozo, da bo nekaj preganjalo le, če bo prejelo ovadbo, le-to pa pomeni, da policija odmerja pregon.«

V primeru afere HIT-VIS bi situacija morala biti obrnjena. Najprej bi moralo afero obdelati tožilstvo, in če bi kaj presegalo njegove okvire, predati v roke poslancem. Tožilca ni bilo dosti slišati. Moral bi reagirati, ko je o nečem kaznivem samo slišal, ne pa da čaka, kdaj bo policija ukrepala.«

Kaj menite, koliko sodnikov ima svoj dosje v VIS?

»Dvomim, da obstaja kaj takšnega. Včasih se je na sodnike poskušalo vplivati preko družbene klime, politizirane vsebine zakonov in na podobne načine. Možno je, da se zgodba ponovi.«

Tekst in slika
Franc Furland

PETRU VUJECU V SPOMIN

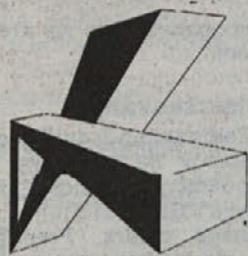
Skromno in tiho, kakor je, kljub širokemu delokrogu živel in delal, je nedavno, tako rekoč tik pred svojo 71-letnico, iz slovenske skupnosti odšel — Peter Vujec, dipl.oec. Bil je prvi iz povojne generacije, z dobro podlago predvojnega Trgovske akademije v Mariboru, ki se je posebej poglobljal v vprašanja agrarne politike in prakse.

Mislím, da zato, ker se je rodil v Prekmurju in tam kot tajnik Okrajne zadružne zveze začel svoje kasnejše službene poti. N.pr. kot načelnik oddelka za gospodarstvo in finance OLO v M. Soboti, glavni direktor kmetijsko industrijskega kombinata »Pomurka«, podpredsednik Gospodarske zbornice SR Slovenije in član njenega izvršnega odbora do upokojitve, vmes pa še namestnik sekretarja za gospodarstvo in poslanec zveznega zbora Zvezne skupščine.

Svojo življenjsko pot diplomiranega ekonomista je Peter Vujec nameraval zaključiti z doktorsko disertacijo »Družbeno — ekonomska fizionomija nerazvitega Pomurja in zasnove ter pogoji nadaljnjega razvoja v in izven Slovenije«. Osnovna teza te disertacije je: Pomurje je izrazito kmetijsko pridelovalno območje z veliko gostoto prebivalstva na omejenem prostoru, brez ustrezne pridelovalne industrije, zato tudi skrajno nerazvito. Pri politiki policentričnega razvoja Slovenije morajo družbeni načrti republike kot svoje integralne dele imeti tudi konkretne razvojne programe določenih manj razvitih območij (prostorske komponente)! Vsekakor gre za resno znanstveno obdelavo tega prostora in njegovo vključitev v hitrejši nadaljnji razvoj, za katero je P. Vujec predvidel petero ključnih raziskav. Za njihovo izvedbo je kandidat imel bogate izkušnje v teoriji in praksi, saj je kot samostojni avtor ali kot ključni ekonomski sodelavec soustvarjal vrsto razvojnih programov: razvoj Zdravilišča »Radenska Slatina« / 1960, razvoj območja Haloz in Bizeljkega / 1954 (ta projekt je končal nevese kje, ker po mnenju takratnih »politikov« Jožeta Ingoliča in Žana Moreta ne kaže dajati sredstev za obnovo vinogradov kmetom v hribovitih predelih, ker je obnova cenejša v ravninskih predelih Slovenije, Kosova itd.!!), avtorska študija o problemih in predlogih s področja cen, ki se nanašajo na prirejo in prodajo živine, mesa in izdelkov / 1969, družbeno — ekonomska utemeljitev nekaterih konkretnih objektov v procesu industrijske in agrarne reprodukcije na območju Pomurja: ustanovitev, organizacija in poslovanje KIK Pomurka / 1961, izgradnja tovarne sadnih sokov v M. Soboti / 1958/59, izgradnja tovarne za proizvodnjo embalažnega stekla v Beltincih / 1960 (projekt propadel v korist Straže pri Novem mestu — pa ni bilo od nobenega nič!) itd.

K tako širokemu zavzemanju in znanju Petra Vujca je precej prispevalo članstvo v številnih odborih in organizacijah. N.pr. v upravnem odboru Zveznega zavoda za produktivnost dela, upravnem in kreditnem odboru Jugoslovanske kmetijske banke, kreditnem odboru Centralne Narodne banke Slovenije, komitetu za kmetijstvo in gozdarstvo IS SRS, svetu Inštituta za ekonomske raziskave v Ljubljani, komisiji SRS za zunanjetrgovinsko dejavnost, itd., itd., skratka, v glavnem tam, kjer je bilo treba predvsem delati! Delo na disertaciji je zavirala dolgotrajna bolezen, marsikateri neuresničen načrt pa bodo morda kdaj privlekli iz arhiva politiki, ko bodo končno tudi oni začeli gospodarsko razmišljati in ukrepati! V delih Petra Vujca bodo gotovo našli marsikaj koristnega in uporabnega!

PETER KOVAČ

Prva zasebna komercialna radijska postaja v Sloveniji

RADIO ALFA

Poslušate nas lahko vsak dan
od 10.—14. in 19.—24. ure

107,8 Mhz

REHABILITACIJA KRIVIČNO OBSOJENEGA: MEDIJSKA ATRAKCIJA ALI RESNA ZADEVA
SODNIH ORGANOV

PRIMER: JOSIP BENKO

NOVA DOBA je 13. januarja letos objavila kratko vest, da je Temeljno sodišče v Murski Soboti, enota v M. Soboti, dovolilo obnovo kazenskega postopka zoper znanega tovarnarja mesnih izdelkov Josipa Benka iz Murske Sobotice.

Najprej ga je Vojaško sodišče JA za Štajersko in Prekmurje obsodilo 1. junija 1945 na 12 let robije z zaplenbo njegove celotne premoženja in nepremičnine. Potem pa ga je – kot da bi se šli igrati mačke z mišjo! – Višje vojaško sodišče za Slove-

pod št. II Sud 47/45 sprejel DOPUNSKO PRESUDU U IME NARODA, s katero je izrečno poudaril, »da kazni konfiskacije podleži celokupna optuženikova imovina... na teritoriju Federativne Narodne Republike Jugoslavije, tako i ona u inostran-

katerih so se izživljali zlasti izjemni novinarski perogrizci po poročilih Agencije Reklama Kazala (ARK)! Podobno kot ob obnovitveni obravnavi na sodišču v M. Soboti, 19. maja 1993.

Že pred njo se je govorilo o javni obravnavi in tem, da bo to prvovrstna medijska atrakcija. Prve ni bilo, kakor bi si zaslužili številni Prekmurci, ki so med obravnavo povedali svoje dobro mnenje o Benku, ali mlade generacije, ki o zadevi nimajo pojma, kajti lokalni mediji javnosti niso obvestili, da bo obravnavna javna, čeprav je res, da so vse sodne obravnave javne, če izrečno niso zaprte. Vendar o tem ne mladi ne starejši državljani niso dovolj poučeni!

Tako je tudi ta, zaenkrat še prva obnovitvena obravnavna v zadevi Josip Benko, bila in ostala medijska atrakcija novinarjev. Po kar vsakournem poročanju Radia M. Soboti ali večernem TV pregledu, v časopisu pa tudi po dokaj površnem, celo netočnem poročanju: Kako je – po obnovitveni obravnavi – mogoče poročati, da je Josip Benko »konec aprila 1944 madžarskim oblastem ovadil svojega uslužbenca Sašo Ribnikarja, da je odšel v partizane in s tem povzročil njegovo aretacijo, kakor tudi njegovih tovarišev...«, ko pa je Saša Ribnikar na prvem za-

Vnučinja ubitega Edit Benko z Bojanom Čerčičem

slišanju pri preiskovalnem sodniku – torej že pred obravnavo – izjavil, da »je Nedeljko prišel k meni v M. Soboti 18. aprila 1944 in mi povedal, da zdaj morava iti v partizane... Odšla v Srednjo Bistrico in ko sva mislila prestopiti mejo, so naju nemški oz. madžarski žandarji v bližini Mure prijeli. Odpejli so naju v zapore v Čakovec ter naju intenzivno izpraševali... Dva dni za tistim sta bila v iste zapore pripeljana tudi Damiš Anton iz Somba-

tela in Pfajfer Desanka...«?

Kako je mogoče zapisati, da »le dobra dva tedna pozneje (v resnici le 11 (enajst) dni!) pa mu je Višje vojaško sodišče v Mariboru (namesto v Ljubljani) zaporno kazen spremenilo v smrtno...«?

Kako je mogoče zapisati, da so »Ribnikarja (ne pa tudi Nedeljka, Damiša in Ferjevo!) nato v Budimpešti obsodili, nato pa so ga (zakaj tudi ne preje navedenih?) premeščali po taboriščih, vse do Dachaua?

Zakaj v nobenem od časopisnih poročil še ni bilo zaslediti Ribnikarjeve izjave na prvem zaslišanju, da je domov prišel 27. junija 1945, da pa je na drugem zaslišanju povedal, da je bil doma že 6. junija?

Res so nadaljnja pričevanja pokazala, da ima Ribnikarjeva zgodba veliko lukenj. Najbrž jih kaj naredijo tudi premalo vestni novinarski zapisi!

KR – UKAS

RAZSODBA

Temeljno sodišče v M. Soboti, enota v M. Soboti, je po drugem nadaljevanju glavne obravnave 31. maja 1993 razsodilo: »Obtoženi Josip Benko, veleposestnik in lastnik tovarne mesnih izdelkov v Murski Soboti, se oprosti obtožbe pod t. 3 Vojaškega sodišča za Štajersko in Prekmurje in v nadaljevanju Višjega vojaškega sodišča v Ljubljani, ki je kazen sodbe na 12 let robije in zaplenbo celotnega premoženja spremenilo v kazen obsodbe na smrt z ustrelnostjo.« Razsodbo sodnega senata pod predsedstvom sodnika Deziderija Novaka je prisotno občinstvo nagradilo z aplavzom.

nijo v Ljubljani za ista kazniva dejanja obsodilo na smrt, kot da mu brez ubijanja ne bi mogli vzeti premoženja. In da bi bila komedija teh montiranih procesov in sodb takratne vojaške – politične justice še bolj smešna, je poskrbel ARMIJSKI VOJNI SUD v Ljubljani. Ta je namreč eno leto, tri mesece in devet dni po Benkovi ustrelitvi ob ograji soboškega pokopališča, t.j. 24. septembra 1946

stvu...« Za nekoga je bilo posebej zanimivo pitališče v Rumi, za nekoga posest na Madžarskem, t.j. tudi »Celokupan fundus instruktus«, torej delovna sredstva, živina in zaloge kmetijskih pridelkov na teh nepremičninah!

Zanimivo je, da so že pred tremi leti v časopisih krožile ponesrečene in umazane špekulacije o zadevi Benko, še neugotovljenih pobudnikov, motivov in povezav, ob

KOČEVSKA REKA: SPOR MED KRAJANI IN POLICAJI

SLOVENSKA POLICIJA STRELJA JELENE, SEKA GOZDOVE IN REDI KRAVE

Prišla je slovenska pomlad, z njo demokracija in za ljudi v nekdanjih zaprtih območjih na Kočevskem olajšanje. Po nekaj novinarskih ekskurzijah, ki so potešile začetno zvedavost javnosti, pa je pomladni piš zlagoma začel ponehavati. Stvari na območju Kočevske Reke je vnovič zajela inercija starega koloteka. Dvignjene zapornice so se začele spet spuščati in velika pričakovanja tamkajšnjih prebivalcev so se razblinila kot milni mehurček.

Na svetu krajevne skupnosti v Kočevski Reki smo te dni poslušali osupljive razprave. Zlatko Ficko, član sveta krajevne skupnosti, ki ima na skrbi razvoj turizma in varstvo okolja in je hkrati eden vodilnih delavcev javnega podjetja SNEŽNIK, je razočarano ugotavljal, da je območje Kočevske Reke še vedno zaprto območje in da to v nasprotju s pričakovanji pomeni korak nazaj in ne naprej. Ficko vidi glavnega krivca za takšno stanje v ministrstvu za notranje zadeve oziroma v vadbemem oskrbnem centru v Gotenici, kjer se njegov predstojnik Ivančič vede približno tako, če ne celo še malo slabše, kot njegovi predhodniki v starem režimu.

Kakih 800 krajanov Kočevske Reke pa je sitih hipotek preteklosti in bi si hotelo zagotoviti perspektive, kakršne imajo tudi vsi drugi državljani Republike Slovenije. Na te pa seveda lahko pozabijo, dokler je pod ingerenco ministrstva za notranje zadeve

več kot 10.000 hektarjev gozdov, s katerimi pač počenja, kar se mu zljubi.

Frapantno je, da se nova (demokratska) oblast vede prav tako samopašno, kot se je prejšnja. Policaji v tem zaprtem območju pobijejo letno kakšnih 200 kosov jelenjadi in druge divjadi.

Pravimo, pobijejo, kajti če bi zapisali, da jih uplenijo, bi to pomenilo, da tudi za njih velja zakon o lovu, kar pa ne drži. Tako se seveda dogaja, da streljajo kapitalne jelene policaji, ki niti niso lovci. To pa je natanko tako, kot se je dogajalo v nekdanjem socializmu, ki se je v tem pogledu ločeval od kapitalizma samo po znaku pri vходу. V kapitalizmu vas ustavi znak z napisom »private«, socializem pa se ponaša z znakom »stop« oziroma prepovedan prehod. Predstavniki krajevne skupnosti oziroma javnega podjetja Snežnik so lani sicer dosegli, da je vlada sprejela odlok, po katerem naj bi vadbena-oskrbni center vrnil lovišče Gotenice

Snežniku, vendar se stvar premika po poljevo.

Zanimivo je, da je ministrstvo za notranje zadeve tudi v celoti ohranilo gospodarsko strukturo, kar je seveda anahronizem časa in prostora. Tako se ministrstvo v Gotenici ukvarja s sečnjo lesa in prirejo mesa in mleka in kdo bi vedel, s čim še. Še bolj zanimivo od tega pa je, da imajo delavci na teh posevkih beneficirano delovno dobo. Ministrstvo za notranje zadeve je z denarjem iz proračuna tudi obnovilo nekaj objektov v vasi Gotenica, kar pa je praktično brez haka. Krajanje namreč ne vedo, kako bi se ob navzočnosti policajev vadbena-oskrbna centra tam lahko razvijal turizem. Opravka imamo torej s pravcatim Potemkinovim sindromom, ki ga drago plačuje slovenski proračun.

Gotenica – vračanje v preteklost!

Člani sveta krajevne skupnosti v Kočevski Reki si svoje perspektive zamišljajo precej drugače.

Prepričani so, da bi moralo ministrstvo za notranje zadeve oziroma slovenska vlada dobro premisliti, ali tak vadbena policajski center sploh

sodi na takšno lokacijo, kot je Gotenica.

Slovenci imamo majhno državo in si ne moremo privoščiti, da bi z naravnimi bogastvi našega ozemlja počenjali kot svinja z mehkom. Ljudje se upravičeno sprašujejo, kje so slovenski ekologi, kje zeleni in kje Sirše, ki vsi skupaj ne mignejo s prstom, da bi se policijski vadbni center preselil v kakšno od številnih zapuščenih kasarn. To bi bil osnovni pogoj, da bi lahko v Kočevski Reki začeli razmišljati o razvoju turizma.

Dokler pa se to ne zgodi, krajanje zahtevajo, naj se v okviru lokalne samouprave usklajujejo odnosi med vsemi porabniki prostora. Prepričani so namreč, da jim njihovega načina življenja ne morejo narekovati niti vojaški policaji, temveč da imajo tako kot vsi drugi državljani Republike Slovenije pravico to početi sami. Od ministrstva za notranje zadeve zahtevajo, naj poskrbi, da bodo z vadbena-oskrbnim centrom v Gotenici lahko sodelovali vsaj približno tako, kot s specialno enoto ministrstva za obrambo Moris, s katero se, najbrž tudi po zaslugi domačina Toneta Krkoviča, lahko sporazumevajo brez težav.

Krajanje so o svojih zagatah z vadbena-oskrbnim centrom v Kočevski Reki obvestili vse lokalne politične dejavnike (stranke), od katerih so dobili vso podporo. Prišlo je celo do sestanka občinske vlade v Kočevju, v okviru katerega je bila na dnevnem redu tudi posebna točka z naslovom Gotenica – vračanje v preteklost.

Sestanka sta se med drugim udeležila tudi Bizjak in Brvar z ministrstva za notranje zadeve, kjer je bilo dogovorjeno, da se za nazaj potegne črta in da se sodelovanje začne na novih osnovah. Tako naj bi razmišljal minister Ivan Bizjak, od česar pa doslej še ni bilo nobene koristi. Stvari še naprej tečejo po starem.

Logična posledica takšnega stanja je, da ima krajevna skupnost svoj pogled na razvoj turizma, policaji pa svoje. Prvi koncept temelji na razmišljanjih o Gotenici kot kraju, kjer naj bi razvijali zdraviliški turizem s poudarkom na zdravljenju pljučnih in podobnih bolezni, drugi pa slej ko prej kaže na interni turizem za policaje. Da krajanje ne govorijo na pamet, jim govore podatki, da je bila Gotenica vse od 14. stoletja

najbogatejša vas na Kočevskem.

Prisluškovanje?

Zelo zanimiv je tudi pogled krajanov na policijsko gospodarsko dejavnost, ki se odvija v Gotenici znotraj vadbena centra. Prepričani so, da ta dejavnost pomeni ministrstvu za notranje zadeve v bistvu črni fond, iz katerega se mimo proračuna financirajo določene (ne) značajne dejavnosti.

Drugače si pač ne znajo razlagati ponovnega zapiranja Gotenice in domnevnega prisluškovanja njihovim telefonom, kar se po njihovih besedah ni dogajalo niti v najbolj trdih komunističnih časih.

Član sveta KS Ciril Cimprich je glede tega dejal, da Ljubljana vse od leta 1945 izkorišča Kočevsko in da bi to zdaj rada delala še naprej.

»Prej sem bil sicer zavezan molku, vendar sem se na zaprtem območju lahko svobodno gibal. Zdaj lahko pridem samo do rampe. Kakšna demokracija je to?!« se je vprašal.

O razvoju dogodkov v Kočevski Reki in o tej novi »demokraciji« na tem območju bomo očitno še morali pisati, piše I. K. v DE.

PISMA

SKUPŠČINI IN IZVRŠNEMU SVETU OBČINE CELJE, KRAJEVNIM SKUPNOSTIM DOLGO POLJE, CENTER, NOVA VAS, DEČKOVO NASELJE IN OSTALIM

Ogorčeni občani Celja protestiramo proti postavitvi razkuževalne naprave v bolnici, ki je v strogem centru mestnega jedra.

Krajevna skupnost in krajanji Štor so energično odklonili postavitev t. i. razkužilne naprave, ki je sedaj pripeljana v bolniško okolje med Kersnikovo ulico, bolniško kuhinjo, t. j. v samo mestno jedro, kjer naj bi tudi obratovala. Ekološka naprava je, pravijo, ekološko dokaj čista, le, da ustvarja močan smrad. Za obratovanje so potrebni električni vodovodni in kanalizacijski priključki.

V razkuževalni napravi, naj bi se razkuževalo več ton odpadnih snovi in potem uničevalo v posebnih napravah – peceh (ne vemo tudi za to lokacijo). Jasno je, da bo s smradom obkrožena velika stanovanjska soseska, oziroma samo mestno jedro, posebej pa še Dolgo Polje, Center, Dečkovo naselje, Nova vas in ostale krajevne skupnosti.

Energično protestiramo proti postavitvi razkuževalne naprave in njenem obratovanju v središču bolnice, odonosno strogega mestnega jedra.

Čudi nas, da lahko tudi Občinska skupščina in ekolog tolerirajo tako postavitev na tej lokaciji, čeprav trdijo, da ima bolnica zeleno luč brez predhodne konzultacije z ogroženimi.

Ogorčeni krajanji!

POSLANSKO VPRAŠANJE DR. DRNOVŠKU

Mariborski Večer je pred kratkim objavil novico, da je nekdanji član Predsedstva SFRJ in sedanjí predsednik vlade RS odkupil hišo, ki mu je bila za čas mandata dodeljena v uporabo. Gre za stanovanjsko hišo v Murglah v Ljubljani, objekt iz državnega fonda tako imenovanih protokolarnih, funkcionalnih stanovanj oz. hiš, in zanj ni bilo mogoče imeti stanovanjske pravice. V omenjeni številki Večera je pisalo:

»Dr. Janez Drnovšek, roj. 17. 5. 1950, stanuje v Murglah 77 v Ljubljani. Odkupil je hišo na istem naslovu (velikost 195 m², ocenjeno na 262.000 DEM, za 1.323.000 tolarjev z enkratnim gotovinskim plačilom – novembra 1991 je bilo to menda kakih 22.000 DEM). Hišo je dobil za čas trajanja mandata po iz-

volitvi za člana predsedstva SFRJ. Brez stanovanjske pravice. Iz nje se je takrat izselil g. Stane Dolanc, potem ko mu je potekel mandat in se je upokojil. Pošteno. Le dr. Drnovšek ga ni posnemal. Tudi pri njem pot do stanovanjske pravice ni bila dolga in težka.»

Ker gre za nosilca ene najuglednejših javnih funkcij v državi in ker omenjeni zapis v mariborskem Večerju še vedno ni bil niti ustrezno pojasnjen niti oviran, spodaj podpisani poslanci Državnega zbora od vlade Republike Slovenije zahtevamo, da odgovori na naslednji vprašnji:

1. Kdaj, kako in za koliko je dr. Drnovšek odkupil državno lastnino v Murglah 77?

2. Kdo je izdal odločbo, s katero je bila spremenjena namembnost objekta iz protokolarnega v najemniškega?

Zahtevamo ustni odgovor predstavnika vlade še na tej seji, saj gre za ugled države, nato pa tudi dokumentiran pisni odgovor o nekdanjem in sedanjem statusu objekta v Murglah št. 77.

Poslanci DZ

KMETJE SPET ZAHTEVAJO VIŠJE CENE

Kmetje niso bili zadovoljni, ko so vladali grofje, kralji, komunizem, pa tudi zdaj niso in ne bodo nikoli, dokler bo svet obstajal.

Našo spoštovano vlado lepo prosim, naj kmetom nikar ne popusti. Prav zato, ker zopet zahtevajo višje cene. Državljanji jim ne morejo dati vedno več in več za četrtorazredno mleko in vse druge slabe pridelke, posebno tisti, ki imajo nizke plače, pokojnine, denarna nadomestila za brezposelne. Višjih cen se zelo bojimo.

MIHA KORENČAN, Celje

JAVEN POZIV SLOVENSKEMU ZDRAVSTVENEMU DRUŠTVU

Pozivamo vas, da se v skladu z zdravniško etiko javno distancirate in obsodite izjave prof. dr. Antona Dolenca (predsednika vašega društva), ki jih je zapisal v pismu ob zgibanki Spolnost in aids, objavljenem v Delu 29. 5. 1993.

Citiramo: »Nenaravne oblike spolnosti, kjer gre velikokrat tudi za zlorabe, pa so pretežno lastnosti spolno drugače usmerjenih ljudi, ki jih je sicer treba tolerirati in so poleg tega upravičeni do ustreznega zdravljenja. Gre za ljudi, ki so izrodek družbe, saj v nobenem primeru s svojimi oblikami spolnosti ne morejo imeti potomcev, torej so že v prvi generaciji obsojeni na izumrtje in so mrtva veja na živem drevesu življenja«. Že iz citata, še bolj pa iz nadaljevanja, je jasno, da so mišljeni (in tudi imenovani) homoseksualci.

Poudarjamo, da so navedene izjave v nasprotju s stališči Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) in v nasprotju z zdravniško etiko. Svetovna zdravstvena orga-

nizacija je homoseksualnost črtala s seznama bolezni, kar obenem pomeni, da ni več predmet zdravljenja! Žalitve, ki sledijo, pa prav gotovo ne sodijo v zdravniško etiko. Še huje, gre za izrečno spodbujanje k neenakopravnosti, kar pa je protustavno (63. člen ustave RS, pa tudi 7. člen Splošne deklaracije človekovih pravic).

Za ŠKUC in ROZA KLUB
BRANE MOZETIČ,
Ljubljana

DODATEK K »REHABILITACIJI« POSLANI 3. 5. 93

Tako je v Novi dobi, 26. maja 1993 pod fotografijo Aleksandra – Saše Ribnikarja in v besedilu tudi kasneje neverjetno brati Aleksander – Saša Rebernik (!), ko je fotoreporter in poročevalec isti. Kajti to je težko pripisati tiskarskemu ali celo računalniškemu »škratu«!

Tudi »Rebernikova« napadna izjava glede poti pisemskih pošilk v tovarni Benko pod okupacijskim režimom, je v članku »Benko je naš« z izjavo »Štefana Kuharja, ki je obrnil vrstni red poti pošte...«, ni popravljen, ampak še enkrat zavozlana, saj ni točno, da bi »šlo pismo od vratarja do madžarskega oficirja, ki je pošto pregledal, nato pa pregledano pošto izročil Benku, ki jo je poslej predal nazaj vratarju, da se razdeli«. Kajti res je, da je kurir moral neposredno prnesti pošto v pregled madžarskemu vojaškemu zaupniku (hadibizitoš, komisar). Ta je pregledano poslovno pošto izročil Benku, zasebno pošto delavcev v tovarni pa po kurirju poslal v vratarnico, kjer so jo med odmorom za kosilo lahko dvignili.

Opazovalec – bralec!

STALIŠČE DEMOKRATOV DO MEJE S HRVAŠKO Odboru za mednarodne odnose

1. Vprašanje urejanja problemov s Hrvaško je ključno vprašanje strategije odnosov med Slovenijo in Hrvaško. Iz metode obravnavanja mejnih vprašanj je razviden odnos med državama.

2. Slovenija je v preteklosti v skladu s svojimi lastnimi in hrvaškimi ustavnimi določili mejna vprašanja obravnavala kot vprašanja, ki jih je treba reševati soglasno in v skladu z mednarodnimi standardi. Slovenija se tej politiki, na podlagi katere si je pridobila mednarodno priznanje, ne more enostransko odreči. Zaradi hrvaške neodzivnosti na številne predloge slovenske strani (več kot 20 osnutkov sporazumov: od gospodarskega do sporazuma o meji) zaradi hrvaških posegov ob meji (ribiški spor, sporna sečnja na Snežniku, ozemeljske zahteve na področju piranske občine, med katerimi je najhujša gradnja mejnega prehoda v Sečovljah), je Slovenija prisiljena formulirati NOVO STRATEGIJO ODNOSOV S HRVAŠKO IN NOVO POLITIKO V ZVEZI Z MEJNIMI VPRAŠANJI.

3. Državni zbor je pripravljen sodelovati pri oblikovanju strateških usmeritev, za izvedbo politike pa je pristojna vlada. Ta mora državni zbor v najkrajšem času seznaniti s strateškimi razmišljanji o položaju Hrvaške, Slovenije, Jugoslavije in srednjeevropskega prostora v celoti. V teh razmišljanjih morajo biti vsebovane alternativne soglasne rešitve problemov med RS in RH. Nova politika pa mora vsebovati tudi opcije za ob primeru zastoja v pogovorih in pogajanjih s sosednjo državo (možni ukrepi glede preskrbe z elektriko, prometnega režima ob meji, zaposlovanja hrvaških delavcev, ravni diplomatskih odnosov, internacionalizacije hrvaških ozemeljskih zahtev itn.).

4. Državni zbor nalaga vladi, da v najkrajšem času (do 1. junija 1993) doseže ustavitel del v Sečovljah in dogovor o kriterijih določanja meje na spornih točkah (načelo katastrske meje in načelo naravnih meje).

5. Državni zbor Ministrstvu za zunanje zadeve ne odreja dobre volje pri izboljšanju odnosov s Hrvaško, vendar ugotavlja, da je v dosedanjih prizadevanjih nedopustno razširilo sporno problematiko s pogovori o koridorjih prek slovenskega ozemlja.

DIMITRIJ RUPEL

HERMES, KONFUCIJ, JEZUS...

— ALI »BOG DENARJA?«

Želje in početje ljudi, njihova miselnost in trenutno stanje, spominjajo na obup in izrojenost. Splošna slika današnjega časa in življenja je vedno bolj zastrašujoča; želja po nasilju, duševne bolezni, samomori, organiziran kriminal, nezainteresiranost in apatija mladih, množični alkoholizem, množična prostitucija, množična depresivnost.

Če velja tudi za politiko in družbeno ureditev simbolična misel iz svetega pisma, da drevo najbolje spoznamo po sadu, ki ga rodi, potem bi naj prikazana dejstva iz tega sestavka bila kot spričevalo slovenske politike in človeške družbe nasploh.

V Sloveniji obstaja mnogo ekspertnosti in znanja v podrobnosti, ki pa na žalost ni kaj dosti iskano in pomembno, čeprav se o potrebi po njih kar naprej govori in piše. Vse bolj postaja očitno, da sta politika in gospodarstvo naše države prepustila (prodala) tujini vse, vključno s slovensko miselnostjo in filozofijo, ter na takšen način ustvarila možnost, da Slovenija postane poceni kolonija zahodnega kapitala.

Zaradi obsedenosti dobičkarstva je slovenska gospodarska politika usmerjena v neokolonialistični svetovni sistem, kjer manjšina »razvitihih industrijskih držav ne diktira samo cen, temveč po možnosti tudi vsiljuje družbeno ureditev, kulturo, filozofijo itd. Ker je v mislih tega mednarodnega napadalnega materializma usmerjeno vse na poceni delovno silo ter poceni ali zastoj na »pravičnem mednarodnem trgu« kupljenih dobrin v stilu – jaz tebi avto, ti meni za avto toliko in toliko vagonov krompirja, jabolk, konfekcije... bo slovensko gospodarstvo prav kmalu doseglo to, da sredinskega družbenega sloja ne bo več. Črnobela ža-

lostna podoba Slovenije, v kateri bo za domače razmere zelo bogata, od denarja in materializma obsedena manjšina na eni strani, na drugi pa velika večina – tavajoča v bedi in uboštvi.

Vzrok za vse to pa je v dejstvu, da slovenska politika ne spozna, da vzhod in zahod, komunizem in kapitalizem (liberalizem) bolujeta za isto boleznijo. Miselnost in smer slovenske politike zadnjih let je: priti v Evropo – »učiti se od zahoda«. Kaj pa, če se od zahoda ni več kaj dosti učiti, ker je očitno, da sta komunizem in liberalizem tako zelo slična? Oba črpata snov svojih mislecev – očetov, Karla Marxa in Adama Smitha iz ideologije materializma. Osnovno vprašanje kulture in filozofije neke družbe je v dejstvu, kakšen odnos je do ustvarjalno mislečih posameznikov – ali jih vključuje ali odklanja. Ker pa oba, komunizem in liberalizem odklanjata ustvarjalno miselnost posameznika, bosta oba razpadla. Kar se je s komunizmom že zgodilo in kar se danes na zahodu in v svetovni gospodarski depresiji že močno kaže. Potrditev teh vizij bi zaključil z mislijo nobelovega nagradjenca Aleksandra Solženicina; komunizem kot ideja ni bil nikoli alternativa kapitalizmu, ampak njega najbolj nazadnjaški del. Zato sedaj kapitalizem nikakor ne more biti alternativa komunizmu.

Kako dolgo se bo slovenska politika upirala in sklicevala na tako pot v prihodnost, ne da bi kaj dosti premišljevala, namesto velikih nov kot so Hermes, Konfucij, Jezus..., pa se naslanjala na Karla Marxa in Adama Smitha, tako dolgo ne bo nobene resnične napredka ali celo preroda. Očitno bo postalo samo spoznanje in dejstvo, da se bomo samo z zamenjavo Karla Marxa za Adama Smitha v bistvu postavili iz dežja pod kap.

Zveza 21, Slovenska
Kraško-notranjska
stranka, Postojna

SLOVENSKO EKOLOŠKO GIBANJE IZJAVA

V Slovenskem ekološkem gibanju – SEG nismo proti načinu protestiranja kot so ga izbrali v Kmečki zvezi, Slovenski ljudski stranki in Združeni zvezi. Želimo pa, da se vsi, ki jim je pri srcu dejanska dobrobit slovenskega kmetijstva in kmeta začnejo v kar največji meri posvečati slovenski kmetijski produktivnosti. Če poenostavimo: bolj prav bi bilo, če bi imel kmet en traktor in tri glave velike živine, namesto treh traktorjev in ene glave velike živine. Torej, bitka naj teče v smer, da bo slovenski kmet pridelal in priredil toliko kot napreden evropski kmet. Kmetijski inštitut, ki izračunava stroške pridelave in prireje, javno prosimo, da pojasni merila za stroške. Ali preprosto uporablja stroške, ki nastajajo v sedanjih razmerah, ko je kmetijsko nizko produktivno, ko so kmetijske površine pretirano razdrobljene, ko so kmetije neustrezno mehanizirane...? Kot ekološko gibanje tudi želimo, da kmetje sami in njihove organizacije storijo kar največ za bolj odgovorno uporabo zaščitnih in drugih za okolje škodljivih sredstev. Posebej mislimo na ravnanje z ostanki takšnih sredstev.

Naš namen je torej zahteva, da slovenska država omogoči, da bo slovenska zemlja rodila in dala kar največ. Takšno kmetijstvo pa bo treba seveda v največji možni meri tudi zaščititi. Ščititi počez slabo kmetovanje, nizke pridelke, že precej onesnaženo hrano, ni tisto, kar bi veljalo podpreti. Torej – obrnite se tudi vase, v dobro sebi in slovenski državi. Ekološki pozdrav! Za Izvršni odbor SEG

KAREL LIPIČ

JAVNO VPRAŠANJE DRŽAVNEMU ZBORU SLOVENIJE

Tako kot piše Emil Tomažič v Neverjetni zgodbi, mislim tudi jaz, kot član stranke, kakor on. Dovolj nam je vladnega sprenevedanja, obljub in neresnice. Ljudje moramo dobiti plačano minulo delo, ki je bilo bolj zaslužno kakor delo poslancev prejšnjega sklica, s katerih pokojninami se mi, starejši, ne moremo primerjati, še manj pa strinjati.

Nam pripadajoči denar za pravičnato vlada in državni zbor za svoje osebne dohodke in celo regrese. Gospodje, člani zbora in vlade, dokler SPIZ ne vrnete 8,5 milijarde izposojenega denarja, nimate pravice do regresa! To, da boste ta dolg vrnili do leta 2005, prekličite, kajti dobro veste, da takrat ne bo ne nas ne vas! Le kako si to zamišlja Gaspari, to je samo oblika varanja upokojencev in tega ne dovolimo. Verjetno bi celo rad predlagal, naj bi ta dolg spremenili v javni dolg, vendar pa se to bojijo narediti, bojijo se pokazati javnosti svoj pravi obraz.

Kako zanimiv je denar SPIZ, kaže (ne le Janševa obramba) tudi dejstvo, da Buser ni šel predavati nazaj na univerzo, ampak bo raje dočkal pokojnino kot poslanec, četudi se je hvalil, kako je priljubljen, posebno pri študentih. Enako velja za Cirila Ribičiča – odstopi, potem pa ostane poslanec. Ali je pri tem še sploh za kakšen kanček morale? Enako velja za Janeza Kocijančiča; zakaj se ni upokojil, ko je končal opravljanje prejšnje dolžnosti? Morda zato ne, da bi se lahko skril za poslansko imunizacijo?

Mislim, da se tak moralni lik danes kaže v aferah, ki škodujejo tudi novi državi!

Tako nesramno, kot delata vlada in državni zbor z denarjem SPIZ, delata tudi z drugimi sredstvi davkoplačevalcev. Povejte nam, kako je bil porabljen denar (3,5 odstotka od pokojnin) za vojno škodo in v enakem odstotku za ujmo? Brez odgovora na ta vprašanja ne izdajate novih enakih odlokov, kajti ne verjamemo vam več! Končno nas tudi zanima, zakaj Janša lahko razreši še včeraj nenadomestljivega generala Slaparja? Če bo to ostala skrivnost nekih krogov v vladi in parlamenta, potem bo moral Janša pod pritiskom javnosti odstopiti. Toliko v dopolnilo in končno oceno medijem in novinarjem. Kadar so se pokojnine povečale, je bilo to objavljeno na prvi strani z mastnimi naslovi, pa poglejmo Dnevnik z 20. maja 1993, ko je dal obvestilo o možnih nižjih pokojninah v kot na zadnji stran!

LOJZE DOBROVOLJC,
Medvode

NOVA DOBA

KATALOŠKA PRODAJA

KUPUJTE CENEJE

NOVA DOBA

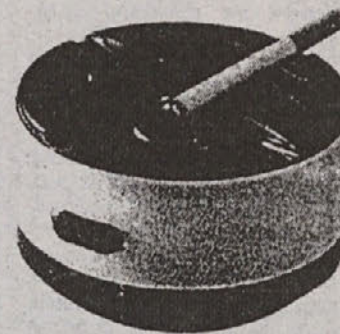
AVTO IONIZATOR

RAZPRŠI in NEVTRALIZIRA vse težke delce v vašem avtu. (Nevtralizira CIGARETNI DIM, OSVEŽI ZRAK)
Enostaven priklop, na na vtičnico vžigalnika
ENOSTAVNO, HITRO in EKONOMIČNO do svežega zraka v vašem avtomobilu.

CENA: 1.920,00 SIT + poština

NIČ VEČ ZAKAJENIH PROSTOROV

EKOLOŠKI PEPELNIK GO-GO

Prijatelj kadilcev, predvsem pa NEKADILCEV. S posebej vgrajenim dvojnimi filtrom (karbonski granulat in sintetična tkanina, ki absorbira dim) skrbi za čistejši zrak v prostoru. Za delovanje potrebuje dva 1.5 V baterijska vložka (nista priložena)
POSKRBITE ZA PRIJETNO POČUTJE IN ZDRAVO BIVANJE VAS IN VAŠIH OTROK.

CENA: 2.880,00 SIT + poština

DEKLETA IN ŽENE – LAHKO STE ŠE LEPŠE

SAMOLEPILNE TREPALNICE

iz naravne dlake; odlično pristajajo vsaki ženski od 14 do ... let.
Priloženo lepilo vam omogoča trajnejšo uporabo.

CENA: 1.584,00 SIT + poština

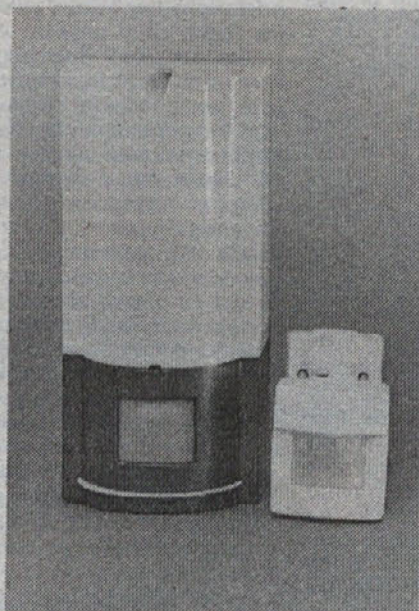

UMETNI NOHTI

v različnih barvah s priloženim lepilom. Lahko vam ponudimo: 3 vrečke po 20 kosov v treh barvah in to: ROŽNATA, BISERNA in RDEČA.

CENA: 540,00 SIT + poština

ALARMNA SVETILKA S SENZORJEM

Varuh vašega premoženja in denarja. Samodejno se prižge ob prvem mraku ali kadar se ji kdo približa.

Še posebej je primerna za verande, garaže, poslovne prostore, vhode v stanovanja in gospodarska poslopja...

ZA VAŠE VAROVANJE IN VARČEVANJE

CENA: 6.600,00 SIT + poština

VSE NAVEDENE IZDELKE LAHKO NAROČITE V NOVI DOBI
Z NAROČILNICO ALI PO TELEFONU /063 – 441 606 ali
441 215/ ali po telefaksu /063 – 26 903/ in po pošti
na naslov: NOVA DOBA,
Aškerčeva 15, 63000 Celje.

Naročilnica

Priimek in ime: _____ Naročam

_____ kosov izdelka po ceni _____ po ceni _____

_____ po ceni _____

Moj naslov: _____

Plačilo po povzetju.

S polletno naročnino imate že plačan komercialni oglas velikosti 5 cm v stolpcu.
S plačano naročnino za pol leta ali celo leto pa povrh tega postanete kandidat za pol kilograma čistega zlata.

Spoštovani naročniki!

Časi so takšni, da smo se žal prisiljeni marsičemu odpovedati. Le enemu samemu se ne smemo — informacijam. Časopis Nova doba pa skrbi za pravočasno in resnično informiranje.

Kaj še daje Nova doba?

ENAKO CENO ČASOPISA ZA NAROČNIKE ČEZ VSE LETO Mali oglas zastonj Zanimivosti iz sveta glasbe in svetovne mondene družbe Televizijski program in napovedi za prireditve

Z izpolnjeno in poslano naročilnico postanete član velike družine časopisa Nova doba. Naročnino nakažite na žiro račun Nove dobe pri celjski SDK št. 50700 — 603 — 31455.

NOVA DOBA

NAROČILNICA

Ime priimek

naslov

naročam časopis-tekst Novo dobo na naslov

Na gornji naslov mi pošljite Izvodov. (število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

podpis naročnika

Pol kilograma čistega zlata

za stare
in nove naročnike tednika
Nova doba

NAGRADA ZA ZVESTOBO

Začetek nove velike nagradne igre

Nova doba obvešča, osvešča in nagrajuje

Edini pogoj: plačana naročnina

UVOŽENO SEME ROGGLI — marjetice, mačehe, primule prodam! Tel.: 0608/ 61-118

BELO OBHAJILSKO OBLEKO ŠT. 14, novo, prodam. Valerija Mohorko, Mariborska 32, 63000 Celje. Cena po dogovoru. Tel.: 063/ 29-328

SIPOREKS, še ne rabljen, grušt, monta polnila, dva kolobarja železa, okna brez stekel, ugodno prodam. Tel.: 063/ 37-870

UVOŽENO SEME KOBEJE (Cobaea scandens) ali sadno sadiko kupim! Nudim visoko nagrado! Tel.: 0608/ 61-118, po 20. uri

FIAT 126 p., 650 E, letnik 87 in šotor za štiri osebe prodam. Tel.: 063/ 31-887, med 19. in 21. uro

APN 6 S, odlično ohranjen, sicer ne podarim, ampak poceni prodam. Uroš Medved, Mladinska 10, 62367 Vuzenica, tel.: 0602/ 64-614

PORTABLE — PRENOSNI RAČUNALNIK PPC 512/640 — AMSTRAD, XT — 512/720, FLOPPY disk 3.5 — 360 ugodno prodam. Branko Gojan-Vilhar, Gradnikova 2, Koper, tel.: 066/ 22-812

PORTABLE TYPEWRITER, električni pisalni stroj Olivetti, »nov« z garancijo in računom za davkarijo ugodno prodam (27.000 SIT). Branko Gojak-Vilhar, Gradnikova 2, Koper, tel.: 066/ 22-812

SEDEŽNO GARNITURO, dobro ohranjeno, prodam za 300 DEM. Tel.: 069/ 61-601, zvečer

SATELITSKI SISTEMI PACE 800 (samo 599 DEM) in LASAT že za 499 DEM. Z montažo in garancijo, tudi na obroke. AMF d.o.o. Tel.: 069/ 70-021

AVTOPRIKOLICO prodam. Petanjci 76, tel.: 069/ 46-572

KITAJSKA:

LEVI STRAUSS ZA ČLOVEŠKE PRAVICE

Je totalitarne države res potrebno kaznovati z gospodarskimi blokadami? To vprašanje je pred kratkim aktualiziral ameriški proizvajalec jeans oblačil Levi Strauss, ki se je zaradi humanitarnih razlogov odločil umakniti iz Kitajske, čeprav tam v tem trenutku tuji vlagatelji rušijo vse rekorde.

Posli so posli. Da pozna pregovor, je te dni dokazal tudi Guverner Hong Konga Chris Patten, poznan po svojem programu demokratizacije te britanske kolonije. Da bi zaščitil blaginjo »svoje« kolonije, ki je odvisna od komunističnega velikana, kateremu bo pripadla leta 1997, je od ameriškega predsednika Clintona zahteval, naj razvoja kitajsko-ameriških ekonomskih odnosov ne povezuje z vprašanjem človeških pravic na Kitajskem. Politik, ki ga je Kitajska v zadnjih mesecih najsiloviteje kritizirala, je tako istega dne, ko je Levi Strauss objavil prekinitve vseh aktivnosti, postal njen odvetnik.

V zadnjem letu se poslovneži prerivajo, kdo bo dobil večji kos torte — Kitajske, ki kaže večjo kot 12 odstotno ekonomsko rast. Medtem ko so lani tuja vlaganja porasla za 50 odstotkov, humanitarne organizacije opozarjajo na stalne kršitve ljudskih pravic. Amnesty International potrjuje, da na Kitajskem nikoli ni bilo toliko trpinčenja. Številni tuji vodite-

avstrijski kancler Vranitzky, so prepričani, da krepitev gospodarskih odnosov podpira tudi liberalizacijo režima.

Glede na to je odločitev Levi Straussa nesmiselna, saj ne bo imela nikakršnega vpliva na politiko ostalih tujih firm na Kitajskem.

MALI OGLASI

PRALNI STROJ, hladilnik in kuhinjske elemente prodam. Tel.: 063/ 24-774, zvečer

DELO V STREŽBI išče mlad fant. Imam izkušnje. Tel.: 0608/ 61-118

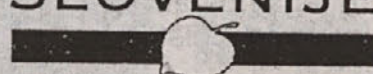
SE SPRAŠUJETE, KDO STE, ČEMU ŽIVITE...? Odgovore na ta in številna druga vprašanja je moč doseči na dvod-

nevem INTENZIVU GNOZE, od 11. do 13. junija v Celju. Poglobitev izkustev pa lahko uresničite na štirinajstdnevem INTENZIVU RAZSVETLJENJA, ki bo potekal od 27. junija do 11. julija v okolici Maribora. Informacije in prijave na tel. 063/ 27-516, od 9. do 13. ure

MALI OGLAS ZASTONJ KUPON

MOJ NASLOV:

Kupon in čitljivo besedilo malega oglasa pošljite na naslov Nova doba, Aškerčeva 15, Celje, s pripisom »Za male oglase« in svojim polnim naslovom. Oglasov pod šifro in oglasov za podjetja in obrtnike ne objavljamo brezplačno.

GOSPODARSKA ZBORNICA
SLOVENIJEGOSPODARSKA ZBORNICA
SLOVENIJE

Iz mednarodnega poslovno informacijskega sistema BORZA ponudb, povpraševanj in informacij za vse oblike poslovnega sodelovanja smo izbrali nekaj ponudb in povpraševanj domačih in tujih podjetij, ki iščejo poslovne partnerje (celotna baza je na razpolago v Informacijski pisarni Centra za informacijski sistem GZS in na vseh območnih zbornicah GZS).

1. SL101-00004
PROIZVAJAMO: PRILAGODLJIVE, SEGMENTNE (ALU-LES) STOPNICE; ČISTILNE IN PREČRPOVALNE AGREGATE ZA HIDRAVLJIČNA OLJA, VISOKOTLAČNE HIDRAVLJIČNE CEVI S PRIKLJUČKI.
Naziv: GIP INGRAD - MEHANIZACIJA
Kraj: CELJE
Pošta: 63000
Naslov: LAVA 7
Telefon: 063/34-572
Telefaks:
Teleks:
Kontakt: DRGAJNER ERVIN

2. SL101-00006
PONUJAMO PREVOZNE STORITVE, STORITVE AVTODVIGAL IN TEŽKE MEHANIZACIJE. V NAJEM DAJEMO VSEH VRST ROČNIH ORODIJ, STROJEV IN NAPRAV ZA GRADBENIŠTVO, OBRT IN HOBI.
Naziv: GIP INGRAD - MEHANIZACIJA
Kraj: CELJE
Pošta: 63000
Naslov: LAVA 7
Telefon: 063/34-572
Telefaks:
Teleks:
Kontakt: DRGAJNER ERVIN

3. SL101-00008
RAZPOLAGAMO SPROSTIMI PROIZVODNIMI PROSTORI, OPREMLJENIMI Z MOSTNIMI ŽERJAVI IN VSO POTREBNO INSTALACIJO, V PRIMESTJU CELJA. 84 POVRŠINE: PROIZVODNI OBJEKT 1008 M², POSLOVNI PROSTORI 300 M². Z NOVIM VLAGANJEM JE MOŽNO OBJEKT NADGRADITI. PONUDBA VELJA ZA: KOOPERACIJO, SKUPNA VLAGANJA, NAJEM. NA RAZPOLAGO SO TUDI KADRI.
Naziv: GIP INGRAD - MEHANIZACIJA
Kraj: CELJE
Pošta: 63000
Naslov: LAVA 7
Telefon: 063/34-572
Telefaks:
Teleks:
Kontakt: DRGAJNER ERVIN

4. SL101-00010
FRANCOSKI PROIZVAJALEC OBLAČIL IŠČE PARTNERJA ZA DOLGOROČNO PROIZVODNO SODELOVANJE, KATEREMU BI ODSTOPIL DEL PROIZVODNJE ŽENSKIH LAHKIH OBLAČIL.

Naziv: FINTRADE D.O.O.
Kraj: CELJE
Pošta: 63000
Naslov: XIV. DIVIZIJE 14
Telefon: 063/441144
Telefaks: 063/26820, 24619
Teleks:
Kontakt: MARIJA PRISLAN

5. SL101-00011
ITALIJANSKA KOMERCIALNA FIRMA IŠČE PROIZVAJALCA VEČJIH KOLIČIN PLETENIN IZ VOLNE TER IZDELOVALCA HLAČ IN KRIL. MOŽNOST DOLGOROČNEGA PROIZVODNEGA SODELOVANJA.
Naziv: FINTRADE D.O.O.
Kraj: CELJE
Pošta: 63000
Naslov: XIV. DIVIZIJE 14
Telefon: 063/441144
Telefaks: 063/26820, 24619
Teleks:
Kontakt: MARIJA PRISLAN

6. SL101-00016
IŠČEMO NOVE PROGRAME V SMISLU SKUPNIH VLAGANJ, NA PODROČJU KOVINSKE PREDELAVE, ORIENTIRANIH V PROIZVODNJO:
- OPREMA ZA GRADBENIŠTVO IN ZAKLJUČNA DELA V GRADBENIŠTVU,
- OPREMA S PODROČJA ZBIRANJA, PREVOZA IN DEPONIRANJA POSEBNIH ODPADKOV,
- OPREMA S PODROČJA ČIŠČENJA ODPADNIH VODA.
Naziv: GOP KONRAD 84
Kraj: SLOVENSKE KONJICE
Pošta: 63210
Naslov: TOVARNIŠKA 2
Telefon: 063/755-440
Telefaks: 063/755-606
Teleks: Kontakt: JANEZ POLIČAR DIPL.ING.GR.

7. SL101-00017
IMAMO VEČNAMENSKO SKLADIŠČNE PROSTORE (ZAPRTE, POKRITE, ODPRTE), SKUPNE POVRŠINE CCA 60.000 M², OPREMLJENE Z USTREZNO MEHANIZACIJO, INDUSTRIJSKIM TILROM, TEHTALNO TEHNIKO, PAKIRNICO, ŠPEDICIJO. PONUJAMO MOŽNOST NAJEMA SKLADIŠČNIH PROSTOROV, ZASTOPSTVO IN PRODAJO.
Naziv: KOVINOTEHNA D.D.
- MEDNARODNO TRGOVSKO PODJETJE
Kraj: CELJE
Pošta: 63000
Naslov: MARIBORSKA 17 (SKLADIŠČA IN TRANSPORT)
Telefon: 063/32382
Telefaks: 063/32570
Teleks: VINKO ŽGAJNER
Kontakt: VINKO ŽGAJNER

8. SL101-00020
IŠČEMO MOŽNOSTI KOOPERACIJE NA PODROČJU: PROIZVODNJE KOVINSKE STROJNE OPREME IN IZDELKOV, OPREME ZA POTREBE GRADBENIŠTVA, IZ-

DELAVE IN PRODAJE OPREME S PODROČJA EKOLOGIJE (ZA ZBIRANJE, PREVOZ, SKLADIŠČENJE ODPADKOV TER POSEBNIH ODPADKOV, ODPADNIH OLJ), OPREME ZA ZA INDUSTRIJSKE IN KOMUNALNE ČISTILNE NAPRAVE. IMAMO USTREZNE STROKOVNE DELAVCE, PROSTORE IN OPREMO ZA IZVAJANJE DEL.
Naziv: GOP KONRAD
Kraj: SLOVENSKE KONJICE
Pošta: 63210
Naslov: TOVARNIŠKA 2
Telefon: 063/755-440
Telefaks: 063/755-606
Teleks:
Kontakt: JANEZ POLIČAR DIPL.ING.GR.

9. SL101-00022
PONUJAMO: PROSTORE IN OPREMO ZA PROIZVODNJO KOVINSKE OPREME NA 400 M², ZEMLJIŠČE V INDUSTRIJSKI CONI SLOVENSKE KONJICE V IZMERI 14000 M² (UREJEN DOKOT VODE, KANALIZACIJA). PONUDBA VELJA ZA KOOPERACIJO IN SKUPNA VLAGANJA.
Naziv: GOP KONRAD
Kraj: SLOVENSKE KONJICE
Pošta: 63210
Naslov: TOVARNIŠKA 2
Telefon: 063/755-440
Telefaks: 063/755-606
Teleks:
Kontakt: JANEZ POLIČAR DIPL.ING.GR.

10. SL101-00032
PONUJAMO PROSTOR PO ZAZIDALNEM NAČRTU NA LOKACIJI ARNAVSKI GOZD (ARJA VAS - ŽALEC) ZA:
- OBRTNE SERVISNE IN PROIZVODNE DEJAVNOSTI. ZAZIDALNA POVRŠINA 33.600 M². POGOJ: EMISIJE NE SMEJO DODATNO OBREMENJEVATI OKOLJA.
- OSKRBNJE DEJAVNOSTI: TRGOVSKE, GOSTINSKE TER OSTALE SPREMLJAJOČE DEJAVNOSTI. ZAZIDALNA POVRŠINA: 22.400 M².
Naziv: OBČINA ŽALEC - BUILDING GROUNDS FOND
Kraj: ŽALEC
Pošta: 63310
Naslov: SAVINJSKE ČETE 5
Telefon: 063/711-311
Telefaks:
Teleks:
Kontakt: MILAN GERŽELJ

11. SL101-00052
IZ PROGRAMA POVRŠINSKE ZAŠČITE BINKS (BELGIJA) NUDIMO: PIŠTOLE ZA BRIZGANJE, LONČKE, KOMPLETNE LAKIRNE LINIJE, REZERVNE DELE. VEČINA ARTIKLOV JE STALNO NA ZALOGI V KONSIGNACIJSKEM SKLADIŠČU.
Naziv: KOVINTRADE
Kraj: CELJE
Pošta: 63000
Naslov: MARIBORSKA 7
Telefon: 063/441245
Telefaks: 063/32657
Teleks: 33822

12. SL101-00053
IZ PROGRAMA OGREVALNE TEHNIKE NUDIMO:
- BUDERUS PEČI ZA CENTRALNO OGREVANJE DO 40 KW, - ABIG WERKE OLJNE IN PLINSKE GORILNIKE DO 96 KW,
- LANDIS GYR REGULACIJO OGREVANJA IN PREZRAČEVANJA, - SCHUTZ PLASTIČNE CISTERNE ZA KURILNO OLJE, VODO, ODPADNA OLJA ITD. DO 25000 LITROV,
- SCHINZEL KALORIMETRE IN VODOMERE,
- OLSBERG SOBNE OLJNE PEČI DO 7,5 KW

Kontakt: JOŽICA VERBOVŠEK

13. SL105-00007
RAZPOLAGAMO Z ZASTARELO TEHNOLOGIJO ZA MEHANSKO OBDELAVO KOVIN NA 3200 M² NOVOGRAJENIH PROIZVODNIH PROSTORI, Z 600 M² GARAZNIH PROSTOROV PRIMERNIH ZA RAZNOVRSTNO PROIZVODNJO IN 400 M² UPRAVNIH PROSTOROV. PRIPRAVLJENI SMO NA SKUPNO VLAGANJE V OBSTOJEČO TEHNOLOGIJO, OZ. ZA ODPRODAJO PROSTOROV POD POGOJEM ZAPOSLOTITVE DELAVCEV, ALI PA DA MI NUDIMO PROSTORE IN DELAVCE, PARTNERJI PA NOVO TEHNOLOGIJO IN DELO.
Naziv: KLEMOS, PROIZVODNJA AVTOMOBILSKIH DELOV, D.O.O.
Kraj: LENART
Pošta: 62230
Naslov: KIDRIČEVA UL. 16
Telefon: 062/724-131
Telefaks: 062/724-292
Teleks: 062/33-267
Kontakt: FRANC SERNEC

14. SL105-00009
PONUJAMO STORITVE ZA OBDELAVO KOVIN NA REVOLVERSKIH STRUŽNICAH DO 0 50, STRUŽNIH AVTOMATIH DO 0 60, VALJANJE NAVOJEV DO M 25X2,5, BRUŠENJE PLOSKOVNO, OKROGLO ZUNANJE, NOTRANJE BRUŠENJE, REZKANJE NA VERTIKALNIH IN HORIZONTALNIH STROJIH Z VELIKOSTJO MIZE 400X1600 MM, VRTANJE NA STEBERNIH STROJIH DO 0 50, RADIALNIH DO 0 65, VEČVRETENSKI 8 IZVRTIN HKRATI DO 0 22, IZVLAČENJE DO 0 60 IN UTOROV, VARJENJE CO2 NAVADNO IN AVTOMATSKO, ŠTANCANJE DO 160 T, TOČKOVNO VARJENJE IPD.

Naziv: KLEMOS, PROIZVODNJA AVTOMOBILSKIH DELOV, D.O.O.
Kraj: LENART
Pošta: 62230
Naslov: KIDRIČEVA UL. 16
Telefon: 062/724-131
Telefaks: 062/724-292
Teleks: 062/33-267
Kontakt: KAREL MAGUŠA

15. SL105-00012
NAŠE PODJETJE JE ZAINTERESIRANO ZA PLASMAN FOTOGRAFIJ PODJETJEM V SLOVENIJI. PONUJAMO FOTOGRAFIJE IN DIAPOZITIVE VSEH ZVRSTI IN MOTIVOV. NUDIMO VAM TUDI FOTOGRAFIJE PO NAROČILU Z MOTIVI IN TEMAMI, KI JIH ŽELITE, S FOTOGRAFIJ SPECIALIZIRANIMI ZA PODROČJE VAŠE DEJAVNOSTI. SODELUJEMO Z VEČ KOT 200 PROFESIONALNIMI IN 84 AMATERSKIMI FOTOGRAFI IZ SLOVENIJE IN TUJINE, TER Z VEČ TUJIMI FOTOGRAFSKIMI AGENCIJAMI.
Naziv: BUCKA D.O.O., PE AGENCIJA FOTO SPRING
Kraj: MARIBOR
Pošta: 62105
Naslov: P.P. 21 62105 MARIBOR
Telefon: 062/412-500
Telefaks: 062/412-500
Teleks:
Kontakt: MARIO PUŠIČ

16. SL105-00016
PONUJAMO NASLEDNJE PROIZVODE:
- ZIDARSKO KONIČASTO KLADIVO 350 GR. - KOVANO,
- KURILNA VRATCA ZA LONČENE PEČI IZ SIVE LITINE,
- ROČAJI IZ SPHAEROGUSSA

Naziv: FRITZ HOMOLA & CO. GOSSHANDEL MIT EISEN U. METALLW AREN
Država: 40 AVSTRIJA
Kraj: WIEN
Pošta: 1160
Naslov: FROEBELGASSE 49
Telefon: 0222/925-628
Telefaks: 0222/925-628
Teleks:
Kontakt: OTHMAR NEUMANN

17. SL105-00022
TVT TERMEX JE DRUŽBA S 360 ZAPOSLENIMI DELAVCI, PODROČJE DELA PA JE TOPLOTNA TEHNIKA IN KLIMATIZACIJA. PROIZVAJAMO, SERVISIRAMO IN VZDRŽUJEMO: BOJLERJE ZA SEGREVANJE IN SHRANJEVANJE VODE, BOJLERJE ZA CENTRALNO KURJAVO, PEČI ZA CENTRALNO KURJAVO, KLIMATSKE NAPRAVE IN VLAŽILNIKE ZRAKA.
Naziv: TVT TERMEX MARIBOR
Kraj: MARIBOR
Pošta: 62000
Naslov: LENINGRAJSKA ULICA 27

CA 27
Telefon: 062/104-781
Telefaks: 062/102-897
Teleks: 33161 TVT MB SLO
Kontakt: RADISLAV MARKSL

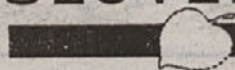
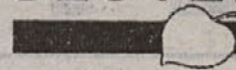
18. SL105-00028
OPREMLJAMO HOTELE, GOSTINSKE LOKALE, PISARNE V PODJETJIH, URADNE IN PODOBNO Z OLJNIMI SLIKAMI NA PLATNU. 84 Naziv: ART COLLECTION INTERNATIONAL
R.PROBST&J.WOHLESER O EG
Država: 40 AVSTRIJA
Kraj: GRAZ
Pošta: A - 8020
Naslov: ANNENSTRASSE 41
Telefon: 0316/914-545
Telefaks: 0316/471-274
Teleks:
Kontakt: ROCHUS PROBST

19. SL105-00030
IŠČEMO PROIZVAJALCE LETVIC ZA OKVIRJE IN PROIZVAJALCE GOTOVIH OKVIRJEV ZA SLIKE.
Naziv: ART COLLECTION INTERNATIONAL
R.PROBST&J.WOHLESER O EG
Država: 40 AVSTRIJA
Kraj: GRAZ
Pošta: A - 8020
Naslov: ANNENSTRASSE 41
Telefon: 0316/914-545
Telefaks: 0316/471-274
Teleks:
Kontakt: ROCHUS PROBST

20. SL105-00032
RAZNE TOVARNE V MARIBORU - V SLOVENIJI IŠČEJO DELA NA PODROČJU STROJNIŠTVA KOT SO: OBNOVA RAZNIH STROJEV IN ORODIJ, IZDELOVANJE POSAMEZNIH STROJNIH ELEMENTOV - DELOV, RAZNE VARILNE KONSTRUKCIJE ITD.
Naziv: AGENCIJA KONTAKT D.O.O.
Kraj: MARIBOR
Pošta: 62000
Naslov: KARDELJEVA 76
Telefon: 062/31-531
Telefaks: 062/31-531
Teleks:
Kontakt: MARTA TOPLAK

21. SL105-00034
IŠČEMO INFORMACIJE O POTENCIALNIH KUPCIH ZA NAŠE PROIZVODE. NAŠI PROIZVODI SO: POLŽASTA GONILA, ZOBNIŠKA GONILA, MEHANSKI VARIJATORJI, SKLOPKE IN SPECIJALNA GONILA PO ZAHTEVI KUPCA. IZDELAMO IN PRODAJAMO PRIBLIŽNO 25000 ENOT NA LETO.
Naziv: STROJNA MARIBOR, TOVARNA STROJEV
Kraj: MARIBOR
Pošta: 62000 84 Naslov: LINHARTOVA 11
Telefon: 062/34-141
Telefaks: 062/306-270
Teleks: 33223
Kontakt: FRANC HERCOG

GOSPODARSKA ZBORNICA
SLOVENIJEGOSPODARSKA ZBORNICA
SLOVENIJE

GOSPODARSKA ZBORNICA
SLOVENIJEGOSPODARSKA ZBORNICA
SLOVENIJE

Iz mednarodnega poslovnega informacijskega sistema BORZA ponudb, povpraševanj in informacij za vse oblike poslovnega sodelovanja smo izbrali nekaj ponudb in povpraševanj domačih in tujih podjetij, ki iščejo poslovne partnerje (celotna baza je na razpolago v Informacijski pisarni Centra za informacijski sistem GZS in na vseh območnih zbornicah GZS).

1. SL105-00043
NUDIMO PROSTE PROIZVODNE KAPACITETE ZA 5.000 PAROV GOTOVIH IZDELKOV ZAŠČITNE OBU-
TVE - FLEX ŠIVANE. RAZ-
POLAGAMO Z UREJENIM
INFRASTRUKTURNIM ZEM-
LJIŠČEM IN DAJEMO MOŽ-
NOST SOVLAGANJA V TEH-
NOLOGIJO OBU-
TVE, ŠIRI-
TVI POSLOVNIH IN PROIZ-
VODNIH PROSTOROV TER
VSE VRSTE KOOPERACIJ.
NAVEDENE MOŽNOSTI SO-
DELOVANJA SE LAHKO
PRIČNEJO TAKOJ.
Naziv: ČEVĽJARSTVO KI-
DRICEVO D.O.O.
Kraj: KIDRIČEVO
Pošta: 62325
Naslov: KOPALIŠKA 3
Telefon: 062/796-282
Telefaks: 062/796-155
Teleks:
Kontakt: VLADO PREMŽL

2. SL105-00045
IŠČEMO PARTNERJA ZA
PROIZVODNJO PATENTIRAN-
E SAMONOSILNE POSTE-
LJE »MILVA«. GLAVNI SE-
STAVNI DELI SO:
- PLASTIFICIRANO NOSIL-
NO OGRODJE
- V USNJE PREVLEČENE
STRANICE
- OKRAŠNI STEBRI IZ ME-
DENINE.
Naziv: MILVA D.O.O.
Kraj: MARIBOR
Pošta: 62000
Naslov: PRUŠNIKOVA 40
Telefon: 062/306-123
Telefaks:
Teleks:
Kontakt: MILKO PAVLINIČ

3. SL105-00046
ZASTOPAMO IN PRODAJA-
MO SPECIALNE MATERIJA-
LE ZA EMBALIRANJE V KO-
VINSKO PREDELOVALNI IN-
DUSTRIJI IN TO:
- SPECIJALNI POVOŠČENI
PAPIRJI;
- PAPIRJI IN FOLIJE Z ZAŠ-
ČITNIM KONZERVIRNIM
EFEKTOM;
- KARTONE ZA KONFEKCI-
ONIRANJE EMBALAŽE PO
ŽELJI STRANKE;
- BITUMENIZIRANI PAPIR
ZA PREKOMORSKI TRAN-
SPORT;
- FOLIJE ZA TERMO IN VA-
KUMSKO EMBALIRANJE...
- KONZERVIRNA SRED-
STVA ZA KOVINE.
Naziv: HIP - HOP 3, TRGO-
VINA, STORITVE, IZVOZ-U-
VOZ D.O.O.
Kraj: MIKLAVŽ NA DR.

POLJU
Pošta: 62204
Naslov: DRAVSKA POT 9
Telefon: 062/510-701
Telefaks:
Teleks:
Kontakt: ZORAN DIMČIČ

4. SL105-00048
PONUJAMO STORITVE ZA
PREDELAVO TERMO PLA-
STOV NA UNIVERZALNEM
STROJU. KAPACITETA
50GRAMOV. PREDELAVA
MATERIJALOV S TLAČNIM
LIVOM (BRIZGANJE) METO-
DA POSTOPKOV JE POLAV-
TOMATSKA ALI AVTOMAT-
SKA, HORIZONTALNI ALI
VERTIKALNI POLOŽAJ.
Naziv: FINOMEHANIKA VI-
TOMIR JURŠE
Kraj: RUŠE
Pošta: 62342
Naslov: MATAVŠKOVA 6
Telefon: 062/661-836
Telefaks:
Teleks:
Kontakt: VITOMIR JURŠE

5. SL105-00049
PONUJAMO KLIMATSKE
NAPRAVE, VENTILATORJE,
OSVEŽILCE PROSTOROV,
NAPRAVE ZA SUŠENJE ALI
VLAŽENJE ZRAKA PROIZ-
VAJALCEV HITACHI, AIR-
WELL, REDRING IN
DRUGIH.
Naziv: EXPERTO D.O.O., TR-
GOVINA IN STORITVE
Kraj: LIMBUŠ
Pošta: 62341
Naslov: BEZJAKOVA 67
Telefon: 062/632-214
Telefaks: 062/632-214
Teleks:
Kontakt: BOJAN KLOPČIČ

6. SL105-00050
POVPRAŠUJEMO PO PRO-
IZVAJALCIH STAVBNEGA
POHIŠTVA.
Naziv: EXPERTO D.O.O., TR-
GOVINA IN STORITVE
Kraj: LIMBUŠ
Pošta: 62341
Naslov: BEZJAKOVA 67
Telefon: 062/632-214
Telefaks: 062/632-214
Teleks: Kontakt: BOJAN
KLOPČIČ

7. SL105-00052
PONUJAMO INŽENIRING NA
PODROČJU KRMILNO - RE-
GULACIJSKE TEHNIKE
V KEMIČNI, PAPIRNI IN DRU-
GI INDUSTRIJI.
Naziv: EXPERTO D.O.O., TR-
GOVINA IN STORITVE
Kraj: LIMBUŠ
Pošta: 62341
Naslov: BEZJAKOVA 67
Telefon: 062/632-214
Telefaks: 062/632-214
Teleks: Kontakt: BOJAN
KLOPČIČ

8. SL105-00054
POVPRAŠUJEMO PO PRO-
IZVAJALCIH SVINJSKIH
OCVIRKOV.
Naziv: GROSSSCHEDL
HANS
Država: 40 AVSTRIJA
Kraj: HARTBERG

Pošta: A8230
Naslov: KERNSTOCKPLATZ
3
Telefon: 03332/63-237
Telefaks: 03332/63-237
Teleks:
Kontakt: HANS GROSS-
SCHEDL

10. SL105-00056
IZDELUJEMO NASLEDNJA
ORODJA:
- ORODJA ZA TLAČNO LIT-
JE ALI IN ZN ZLITIN
- ORODJA ZA GRAVITACIJSKO
LITJE ALI
- ORODJA ZA BRIZGANJE
PLASTIKE
- ORODJA ZA BRIZGANJE
IN VULKANIZACIJO GUME
- ORODJA ZA ŠTANČANJE
IN PREOBLIKOVANJE PLO-
ČEVINE
- ORODJA ZA FINO ŠTAN-
ČANJE
- RAZNE VRSTE VPENJAL-
NIH NAPRAV.
Naziv: AGIS TOS D.O.O.
Kraj: PTUJ
Pošta: 62250
Naslov: RAJŠPOVA 13
Telefon: 062/771-441
Telefaks: 062/772-476
Teleks:
Kontakt: FRANC ŠKRILA

11. SL105-00058
PONUJAMO NASLEDNJE IZ-
DELKE: HLADILNE NAD-
GRADNJE, NADGRADNJE
ZA SLADOLED, HLADILNE
KONTEJNERJE ZA VSE VR-
STE TOVORNIKOV ZA PO-
TREBE TRANSPORTA SLA-
DOLEDA, MESA, MLEKA,
ZELENJAVE KRUHA IN PO-
DOBNO.
Naziv: TVT DRUŽBA CEST-
NIH VOZIL D.O.O.
Kraj: MARIBOR
Pošta: 62000
Naslov: LENINGRAJSKA 27
Telefon: 062/102-321
Telefaks: 062/102-531
Teleks: Kontakt: TATJANA
BREZOVNIK

12. SL109-00029
NUDIMO VAM USLUGE REZ-
KANJA, STRUŽENJA (MAX.
1500 MM, FI MAX. 500 MM),
STRUŽENJE KONUSOV,
BRUŠENJE RAZLIČNIH RE-
ZALNIH ORODIJ, PLOŠČIN-
SKO BRUŠENJE, RAZREZ
MATERIALA. IZDELUJEMO
POLŽE IN TRANSPORTERJE
ZA BRIZGANJE PLASTIKE,
ZOBNIKE Z RAVNIMI IN PO-
ŠEVNIMI ZOBMI, KOVINSKE
PALETE Z MOŽNOSTJO NA-
LAGANJA V VIŠINO, ORO-
DJA ZA PLASTINJEKTORE,
SEKALNE NOŽE ZA USNJE
IN GUMO. IZDELUJEMO PO
VAŠI DOKUMENTACIJI ALI
NA OSNOVI DOSTAVLJENIH
VZORCEV.
Naziv: TUS UTEKS TRADE
D.O.O.
Kraj: SLOVENJ GRADEC
Pošta: 62380
Naslov: POHORSKA 6/A
Telefon: 0602/42-451
Telefaks: 0602/44-120
Teleks: 33187 YU GRADEC
Kontakt: IVO RAZDEVŠEK

13. SL109-00030
KMETIJSKA ZADRUGA VU-
ZENICA DAJE POBUDO ZA
ODKUP V CELOTI ALI PO
DELIH PRODAJNI CENTER
V RADLJAH. SKUPNA POVR-
ŠINA POKRITIH PROSTO-
ROV MERI 2800 M2 V TREH
ETAŽAH. PRODAJNI CEN-
TER JE V PRVI ETAŽI (1200
M2) KONČAN. POTREBNO
JE POLOŽITI LE ŠE TLA,
V PRVEM IN DRUGEM NAD-
STROPJU PA JE KONČANA
TRETJA GRADBENA FAZA.
V OSNOVI JE BIL CENTER
GRAJEN ZA TRGOVINSKO
DEJAVNOST, V NJEM PA JE
MOŽNA TUDI PROIZVODNA
DEJAVNOST. CENTER STO-
JI OB GLAVNI KOMUNIKA-
CIJSKI POTI IN IMA NA VO-
LJO PROSTORNA PARKI-
RIŠČA. LOKACIJA JE ODDA-
LJENA 5 KM OD DRŽAVNE
MEJE Z AVSTRIJO.
Naziv: KMETIJSKA ZADRU-
GA VUZENICA Z O.O.
Kraj: VUZENICA
Pošta: 62367
Naslov: LIVARSKA 12
Telefon: 0602/64-011
Telefaks: 0602/64-006
Teleks: /
Kontakt: STANE PETAR

14. SL109-00031
V SREDIŠČU DRAVOGRADA
VAM PO ZELO UGODNI CE-
NI NUDIMO MOŽNOST
NAJEMA POSLOVNIH PRO-
STOROV. SKUPNA POVRŠI-
NA PROSTIH POVRŠIN
V DVEH ETAŽAH ZNAŠA 599
M2. MOŽEN JE NAJEM PO-
SAMEZNIH PROSTOROV.
NUDIMO VAM TUDI NAJEM
KOMPLETNE PISARNIŠKE
OPREME.
Naziv: SGP KOGRAD INŽE-
NIRING D.O.O.
Kraj: DRAVOGRAD
Pošta: 62370
Naslov: MARIBORSKA CE-
STA 3
Telefon: 0602/83-141
Telefaks: 0602/83-023
Teleks: 33200 KOGRAD SI
Kontakt: STANE PLAZNIK

15. SL109-00032
KOT RENOMIRAN PROIZVA-
JALEC KMETIJSKE MEHANI-
ZACIJE - ENOOSNI TRAK-
TOR Z RAZLIČNIMI PRIK-
LUČKI, PONUJAMO ŠE
PROSTE KAPACITETE NA
PODROČJU CNC STRUŽNIC
IN OBDELOVALNIH CEN-
TROV, KLASIČNIH OBDELO-
VALNIH STROJIH, STROJIH
ZA OZOBLENJE, VARENJE
IN MONTAŽO.
Naziv: TOVARNA MUTA,
KMETIJSKA MEHANIZACIJA
D.O.O.
Kraj: MUTA
Pošta: 62366
Naslov: KOROŠKA CESTA 51
Telefon: 0602/61-113,
61-140
Telefaks: 0602/61-684
Teleks: /
Kontakt: PORČNIK VILI, FILI-
PI IVO

16. SL109-00034
- PRODAJA ŽENSKO OBU-

TVE IZ LASTNE PROIZ-
VODNJE;
- IZDELAVA ŽENSKO OBU-
TVE PO NAROČILU KUPCA;
- OPRAVLJANJE DOLOČE-
NIH FAZ DELA ZA NAROČ-
NIKA;
- RAZVOJ MODELOV;
- ISKANJE SKUPNIH VLA-
GANJ V POSODOBITEV IN
RAZŠIRITEV PROIZVODNJE.
Naziv: DONNA TINA D.O.O.
Kraj: SLOVENJ GRADEC
Pošta: 62380
Naslov: POHORSKA 6A
Telefon: 0602/41-647
Telefaks: 0602/41-647
Teleks: /
Kontakt: JOŽE HORVAT

17. SL112-00008
PROSTE KAPACITETE:
- NA STROJIH ZA IZDELA-
VO OZOBJA, Z BRUŠENJEM
IN LEPAJEM: M=1-15
- NA PORTALNIH REZAKL-
NIH STROJIH LMAX=4000
MM
- NA HORIZONTALNIH VRT.
REZKALNIH STROJIH
LMAX=8000 MM
- NA STRUŽNICAH
LMAX=5000 MM
- NA KARUSEL STRUŽNI-
CAH DMAX=5000 MM
- PRI TERMIČNI OBDELAVI:
ŽARJENJE, PLIN. CEMEN-
TACIJA, KALJENJE, PO-
BOLJŠANJE.
Naziv: STROJEGRADNJA
TRBOVLJE
Kraj: TRBOVLJE
Pošta: 61420
Naslov: VODENSKA CESTA
49
Telefon: 0601/22-922
Telefaks: 0601/22-229
Teleks: 35119
Kontakt: FORTE SREČKO,
DIPL.ING.

18. SL112-00012
TINOL ŽICA ZA SPAJKANJE
V ELEKTRONIKI, MEHKE
SPAJKE V OBLIKI INGOT,
MEHKE SPAJKE V OBLIKI
TRIKOTNIH PALIC, TALILA-
-FLUXI ZA MEHKO SPAJ-
KANJE.
Naziv: SPINTAL D.O.O. TR-
BOVLJE
Kraj: TRBOVLJE
Pošta: 61420
Naslov: TRG FRANCA FAKI-
NA 18-A
Telefon: 0601/22-068
Telefaks: 0601/24-060
Teleks:
Kontakt: JOSIP ŽUPIČ

19. SL113-00033
PONUJAMO PROSTE KAPA-
CITETE VARJENJA NERJA-
VEČIH JEKEL, BARVNIH KO-
VIN, TLAČNIH POSOD, KON-
STRUKCIJ (ATESTIRANI VA-
RILCI) IN MONTAŽE.
Naziv: VELVAR
Kraj: ŠOŠTANJ
Pošta: 63325
Naslov: DRUŽMIRJE 20
Telefon: 063/854-851
Telefaks:
Teleks:
Kontakt: MEHMED BEČIČ

20. SL113-00034
NAVIGANJE VISOKOFREK-

VENČNIH TULJAV NAVIJA-
NJE TRANSFORMATORJEV
MAJHNIH MOČI SPAJKANJE
Naziv: RIBARIČ ANTON
Kraj: VELENJE
Pošta: 63320
Naslov: KRAIGHERJEVA 6/A
Telefon: 063/854-548
Telefaks:
Teleks:
Kontakt: ANTON RIBARIČ

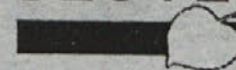
21. SL113-00035
NOVA TEHNOLOGIJA ARMI-
RANO BETONSKIH PA-
NELOV.
Naziv: PETER KARIŽ
Kraj: VELENJE Pošta: 63320
Naslov: V.VLAHOVIČEVA 42
Telefon: 063-850-017
Telefaks:
Teleks:
Kontakt: PETER KARIŽ

22. SL113-00036 PRODA-
JAM STANOVANJSKO PO-
SLOVNI OBJEKT V ŠOŠTA-
NJU, POVRŠINE 224 M2 IN
3,10M STROPNE VIŠINE
Naziv: RIHTARIČ
Kraj: ŠOŠTANJ
Pošta: 63325
Naslov: PREŠERNOV TRG 7
Telefon:
Telefaks:
Teleks:
Kontakt: Božo Lednik
Območna zbornica Velenje,
Trg mladosti 2.
Tel/fax 063-855645

23. SL113-00037
IZDELUJEMO OKRASNO IN
ZAŠČITNO OKOVJE ZA VRA-
TA, OKNA, OGRAJE
Naziv: FRANC DVORŠAK
Kraj: VELENJE
Pošta: 63320
Naslov: SELA 14 a
Telefon: 063/857-510
Telefaks:
Teleks: Kontakt: Božo Led-
nik, Območna zbornica Vele-
nje, Trg mladosti 2. Tel/fax
063 855 645

24. SL105-00040
PONUJAMO STORITVE NA
PODROČJU OBLIKOVANJA:
VIDNE IDENTITETE PO-
DJETIJ, EMBALAŽE, VSEH
VRST TISKANIH KOMUNIKA-
CIJSKIH SREDSTEV,
OGLASNIH NAPISOV, SNO-
VANJE IN IZVEDBA OGLAS-
NIH AKCIJ.
Naziv: KRAFT & WERK
D.O.O.
Kraj: MARIBOR
Pošta: 62000
Naslov: GRAJSKI TRG 1
Telefon: 062/223-074
Telefaks:
Teleks:
Kontakt: TOMAŽ GAUBE

DODATNE INFORMACIJE
O DELOVANJU BORZE LAH-
KO DOBITE VSAK DAN V IN-
FORMACIJSKI PISARNI CIS
GZS, SLOVENSKA 41, LJUB-
LJANA, TEL: 061/150-122,
FAX: 061/219-536 IN NA OB-
MOČNIH ZBORNICAH GZS.

GOSPODARSKA ZBORNICA
SLOVENIJEGOSPODARSKA ZBORNICA
SLOVENIJE

FOTOREPORTAŽA: STRASTI

SMO ŽE V EVROPI

